பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

இஃது

பீவி மறியமுடைய கிஸ்ஸா.

இதனை வேதாசாரப்படி
முன்னோர்கள் உரைத்தபடி செய்ததை

பேட்டை ஆழூரிலிருக்கும்
வாலை பாவா ஸாஹிபு அவர்கள் குமாரராகிய
அப்துல் காதிர் ஸாஹிபு
அச்சிட்ட பிரதிக்கிணங்க

மதறாஸ், திருவல்லிக்கேணி,

ஹாஜி M. A. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ்,
அவர்களால்
தங்களது
ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா அச்சியந்திர சாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
22 JUL 1956
MADRAS

9733
N55

சுத்தப் பதிப்பு

1955

இதன் விலை] [ரூபாய் ஒன்று.

Q793
N55

இந்த புஸ்தகம் எப்பொழுதும் கிடைக்குமிடம் :—

ஹாஜி எம். எ. ஷாஹுல் ஹமீது அண்டு ஸன்ஸ்

ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா பிரஸ்,

நெ. 20, ஹைரோட், திருவல்லிக்கேணி, மதறாஸ் 5.

ARCHIVES LIBRARY
111220

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

இஃது

பீவி மறியமுடைய கிஸ்ஸா.

காப்பு—வெண்பா.

ஒதமுடியா படைப்பை வுலகுவிண்ணிற் றனமைத்த
வாசுபிறை யோனே யழிவில்லா—சோதியே
ஆவலுட னின்றாலே யப்புவியி லோத
காவலளித் தானே நீ காப்பு.

அம்மானே.

எல்லாம் படைத்திரண மீபவனே தூயவனே
வல்லாண்மை யுள்ள வரிசை நிறைந்தவனே
அரசு குருசோடு வடுக்கடுக்கா விண்ணேழும்
வரிசைபெற தானமைத்த வல்லறஹ் மானே

உன்னையன்றி வேறில்லை யுதவிகிருபை செய
அன்னை தந்தை யில்லாத வாதிபெரிய வனே
பீவிமரியம் பிறந்த பெரிய கிஸா வதனை
பூவுலகில் யானுரைத பெரியகிருபை செய்வாய்

அடியவன்செய் பிழைக ளத்தனையு னீபொறுத்து
மிடுமை தனை நீக்க வேணும் றஹ்மானே
ஆரணத்தை யிப்புவியி லனைவோருந் தானுரைதக்
காரணத்தை காட்டிவித்த சுத்தன் திருதூதாக

வந்த நபியின் பதத்தை வாகா யிராப்பகலும்
புந்திதனி லமைத்து புகலுவே னின்றாலே
ஆதநபி தொடுத்து அஹ்மத தரீறுவந்த
வேதநபிமார் பதத்தை வித்தாகயான் புகழ்வேன்

வெற்றிநபி மாமனென விண்ணுமண்ணுந் தான்போற்றும்
பெற்றியபு பக்கர்திரு பொற்றுளை யான்புகழ்வேன்
நீதநெறி பிறழாத நெடியநபி மாமனெனும்
வேதர்வுமர் பதத்தை விருப்போடு யான்புகழ்வேன்

பண்பிநபி மருகரென்பா ரோர்கடான றுதிக்கும்
தண்மல ருசுமானின் றுளிரண்டை யான்புகழ்வேன்

நடுங்கக் குபர்பரித்த நபியின் மருகொனும்
முடங்கலலி பதத்தை முடியில்வைத்து யான்புகழ்வேன்

பத்தினி பீ விபாத்திமா பாலரென தானுதித்த
சித்திரவடிவோர் பதத்தை சென்னிமிசை தரிப்பேன்
பேரா யுதித்துபுவி யெங்கும் பெயர்ணிந்த
மீரா முஹையத்தீன் மின்னடிமை யான்புகழ்வேன்

மற்றவொலி மார்பதத்தை மறுவாமலே யடியேன்
பெற்றிட தானமைத்து பிரியமொடு யான்புகழ்வேன்
மறையறிந்த பெரியோர்கள் மலரடியே யான்போற்றி
தரைமிசை இந்நூலை சாற்றமய லானேன்

பேட்டை ஆமூர்வாலை பாவாஸாஹிபுப் புதல்வர்
கேட்டைத் தமிழ்மொழியாற்செப்பினே னிந்நூலை
இந்நூலையோதி மிகவின்பங் கொழுமாந் தருக்கு
நந்நூலை தந்திடுவாய் நாயனே ஆமீனுமீன்.

சரித்திர வசனம்.

அல்ஹம்து லில்லாஹி றப்பில் ஆலமீன். வஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸ லாமு அலாறஸூலிஹி ஸய்யதினா முஹம்மதின் வஆலிஹி வஅஸ் ஹாபிஹி அஜ்மயீன்.

இவ்வகிலத்தின் ஆண் பெண் இரு பாலர்களும் பீவி மரியம் கிஸ்ஸாவை கண்ணுறும் மக்கள் மனம் குளிர்வார்கள். இக்கிஸ்ஸாவில் அடங்கிய அதிசயம், சந்தோஷம், அவர்கள் பிறப்பு, ஜீவிய வணக்கம், நற்குணம், நற்செய்கை ஸாலிகுதனம், வபாத்து அதபு ஒழுங்கு நடை முதலியவைகளைக் கேட்கக் கேட்க இன்ப சாகரத்தில் ஆழ்வார்கள். பன் முறை வாசித்தாலும் தெகிட்டா இக்கிஸ்ஸாவைப் படிக்கவோ படிக்கக்கேட்கவோ அவாக் கொள்ளும் அன்பர்களுக்குத் தேன் மாரிபொழிந்தாப் போலிருக்கு மென்பதில் ஐயமில்லை. பீவி மரியம் கிஸ்ஸாவை எழுதி முடித்ததின் பின்னர் ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலா முடைய கிஸ்ஸாவை அருமையாகவும், விளக்கமாகவும் எழுதி யுள்ளோம்.

ஹஸ்ரத் பீவி மரியம் அவர்களுடைய தகப்பனாகிய இம்றா னும், தாயாகிய ஜன்னத் பீவியும் பனி இஸ்றாயீல் கிளையிலுள்ளவர்கள். மிகுந்த சிறப்பும் மேன்மையும் பெற்ற பைத்துல் முகத்திஸென்கிற ஊரில் வாழ்ந்திருந்தனர். இம்றானுடைய பெண்ஜாதிக்கு பிள்ளையே இல்லாமல் போயிற்று. அதனாலவர்கள் மிகுந்த மனவருத்த மடைந்து துக்கித்து நமக்குப் புத்திர பாக்கியமே யில்லாமற் போயிற்றே என்று

இரவும் பகலும் மெத்த சலிப்போடு ஹக்கதஆலாவினிடத்தில், "ஓ நாயனே! எனக்கு பிள்ளை கொடு" என்று முனாஜாத்து கேட்டுக் கொண்டே யிருந்தார்கள். அல்லாஹூ தஆலா அவர்களது முனாஜாத்தை கபூல் செய்து, அன்றிரவே கற்பவதியடையச் செய்தார். அந்த கற்பமானது வளர் பிறை வளர்ந்து பூரண சந்திரனுவதுபோல வளர்ந்து பத்து மாதமும் நிறப்பமான பின்பு சவுந்தரியமுள்ள ஒரு பெண் பிள்ளையைப் பெற்றூர்கள். அப்பெண் பிள்ளை மிகுந்த அழகினை பொருந்திய வடிவான பிள்ளையாக பிறந்திருப்பதை அவ் வூாரெல்லாம் பார்த்து பிரமித்து இப்பிள்ளைக்கு சந்திரனையும் சூரியனை யும் கூட சரியாக ஒரு போதும் ஒப்பிடமுடியாது என்றூர்கள். ஹூறுல் ஈன்களுடைய அழகிற்கும் மெத்த அழகான இப் பெண் குழந்தைக்கு **மரியம்** என்று பெயர் யிட்டார்கள். பின்பு அப்பிள்ளை பிறந்த நாற்பதாம் நாள் தாய் சந்தோஷக் கடலில் மூழ்கி மிகுந்த ஆனந்தத்தோடு, தலை நீராடி, சிப்பிட்டு, மேன்மையான உடுமானங் களணிந்து கொண்டு மிகுந்த களிப்போடு தனது மகளை யெடுத்து மடியில் வைத்து, தலை முழுக்காட்டி, குப்பாயந்தரித்து அப்பிள்ளையை தாயுந் தகப்பனும் இன்னும் மற்றபேர்களு மொன்றுகக்கூடி மன மகிழ்ச்சியோடு தூக்கிக்கொண்டு பைத்துல் முகத்திஸென்னும் பள்ளி யினுட் கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். அங்கு மிகுந்த தாட்சிமை யோடு, அல்லாஹூ ஸுபுஹானஹூவ தஆலாவினிடத்தில், "எல்லா வற்றையும் படைத்து ஆளுகிற குத்றத்துள்ள வல்லவனே! நீ எங்கள் பேரில் கிருபை செய்து மிகுந்த அழகையுடைய ஒரு பெண்பிள்ளை யைக் கொடுத்தாய். அப்பிள்ளையைக் கொண்டும் அப்பிள்ளையினுடைய அவுலாதுகளைக்கொண்டும் ஒரு ஆபத்தும் முஸீபத்தும் வாராமல் உன் கிருபையினுல் காத்தருள்வாயாக" என்று மிகுந்த அதபுடனே முனா ஜாத்துக் கேட்டார்கள். பின்பு இந்தப் பிள்ளையை யார் வளர்க்கிறவர் களென்று மூன்று தரம் குறிப்பார்த்தார்கள். அம்மூன்று விடுத்தமும் ஸகரியா அலைஹிஸ்ஸலாம் பேரிலேயே வந்து விழுந்தது. இம்ரூனும் அவருடைய பெண்ஜாதியும் மனதினுள் அதிக சந்தோஷமானுர்கள். ஸகரியா அலைஹிஸ்ஸலாம் பேரால் மூன்று தரமும் குறிவந்து விழுந்த தென்ற செய்தி ஊரடங்கலும் தேசமடங்கலும் வெளிப்படையா யிற்று. பிறகு தாயும் தகப்பனும் அவரிடம் விட கபூல்செய்து, தங்க ளூரவினர்களை எல்லாங் கூப்பிட்டுக் கூட்டமிட்டு சந்தோஷத்துடனே பிள்ளையை யெடுத்து ஸகரியா அலைஹிஸ்ஸலாம் வசம் ஒப்படைத் தார்கள்.

ஸகரியா அலைஹிஸ்ஸலாம் யூஸுபு அலைஹிஸ்ஸலாமை எப்படி உவப்பாக மனமகிழ்ச்சியோடு வளர்த்தாரோ அப்படிப் போலவும், உள்ளங்கையின் புண்ணையெப்படி யென்னேரமுங் கண்ணேட்ட மிடு வார்களோ அதுபோலவும், தன்பொருளை பிறர் கொண்டுபோகாமற்படி

காப்பாற்றுவார்களோ அதுபோலவும், தன்னுயிரை எப்படிக் காப்பாற்றிக்கொள்வார்களோ அதுபோலவும் பீவி மறியம் பேரில் மிகுந்த பிரியம்வைத்து இரவும் பகலுமாக வளர்த்து வந்தார்கள். அவரிடத்தில் மரியம் வளர்பிறை நாளுக்கு நாள் வளர்வதுபோல் வளர்ந்து ஏழாம் வயதடைந்தார்கள். அப்பொழுது பீவி மரியம்மா இரவும் பகலும் ஹக்தஆலாவினுடைய வணக்கத்தில் மிகவும் தாகூிமையுடையவராய் துன்யாவின் பராக்கின்றி எப்பொழுதும் இபாதத்தின் பராக்காயிருந்தார்கள். இன்னமும் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு வத்தஆலாவினுடைய அச்சத்தை மனதுள் நினைத்து இரவும், பகலும், காலே, மாலேயாகக் கண்ணீர் விட்டழுதுக் கொண்டிருப்பார்கள். துன்யாவினுடைய வாழ்வு உடுப்பு, உண்புனை முதலியவைகளை மனதினுள் அணுவளவும் நினைக்கிறதே யில்லே. இரவு பகல் காலங்களில் சவுக்கியமான நித்திரையே செய்ததில்லே. அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுவதஆலாவின் நாட்டமும் தேட்டமும் வணக்கத்தின் பராக்கே யொழிய மற்றொன்றுமில்லே. உலகத்தில் பீவி மரியம் அவர்கள் தமது ஏழாவது வயதில் துப்புரவாக ஹக்தஆலாவினுடைய இபாதத்தில் மூழ்கியது போல பெண்ணுயப் பிறந்தவர்களில் ஒரு பெண்ணும் இல்லே. அப்படி நடந்துவருகிற நாளேயில் ஒரு நாள் ஸகரியா அலேஹிஸ்ஸலாம் மரியம் பீவியினிடத்திற்கு வந்து, "என் கண்மணியான மகளே! நீ பிறந்த நாள் தொடுத்து இதுவரைக்கும் ஒரு நாளும் நல்ல ருசிகரமான வஜீபனமும் உண்டதுந் தின்கிறதுமில்லே. இன்னமும் பட்டு முதலிய நல்ல உயர்ந்த ஆடைகளும், ஆபரணங்களும், மேனகைகளும் தரித்து, மணவாடைகளு மணிந்து மனமகிழ்ச்சியாக விருக்க நானொருநாளும் கண்டதே யில்லே. நீ என் இப்படியாக யிருக்கிருய்" என்று கேட்டார்கள். பின்னும் பீவி மரியத்தின் முகத்தை நோக்கி, "என் மகளே! நாளேய தினம் பெருநாளொன்று வருகின்றது. அன்றைய தினம் உலகத்திலுள்ளோர்க ளெல்லாம் நல்ல அழகான உடுமானங்களும் உயர்ந்த வாசனேயுள்ள பரிமளங்களும் மேலிற் பூசி, ரொம்ப மகிழ்ச்சியாய் இருப்பார்கள். நீயும் அவர்களேப்போல நாளேய தினம் அழகான நல்ல ஆடையாபரணங்களேத தரித்து மிகுந்த மணமுள்ள பரிமளங்களும் மேலிற் பூசி நல்ல வஜீபனமு முண்டு அலங்காரமாகச் சந்தோஷமா யிருப்பாயாகில் எனக்கு சந்தோஷமாகும்" என்று சொன்னார்கள். அச்சொல்லே பீவி மரியங் கேட்டு "ஓ என் தகப்பனே! ஹக்தஆலாவினுடைய நபியே! நாளேய தினம் பெரிய நாளென்று சொன்னீர்களே, நானெவ்வளவு அறிவுள்ளவள், எவ்வளவு அற்ப மனதுள்ளவள், எவ்வளவு வயதுள்ளவள்! நானிப்படிப்பட்ட சிறிய வயதும் அறிவில்லாதவளா யிருக்கிறபடியினலே யெனக்கேது பெரிய நாள்? ஆனல், என்னுடைய சரீரமுமெனக்கு நிலேயுள்ளதா? என்னுடைய சந்தோஷமும் எனக்கு நிலேயுள்ளதா? என்னுயிரு மெனக்கு

நிலையுள்ளதா? இதுக ளெல்லாம் எப்பொழுதும் அழிவதே யொழிய நிலையாக யிருப்பதல்லவே. அப்படி யிருக்க இந்த துன்யா வில் நான் உண்ணத்தின்ன நிக்ஷயமென்று நம்பி சந்தோஷமா யிருப் பேனுகில் நாளை ஆகிறத்தில் கட்டிலடங்காத சலிப்பாக விருக்கவேண்டி யதால் துனியாவினுடைய பல ஆசைகளை விட்டு விட்டு ஒழிந்திருக் கிறதே பெரிய நாளுடைய சந்தோஷம்'' என்று சொன்னார்கள்.

"அல்லாஹுத் தஆலாவினுடைய நபியே! பூஉலகில் உயிரோடு வாழ்ந்திருக்கையில் திடீரென்று நம்முடைய உயிர்போய் விட்டால் பெருநாளுடைய சந்தோஷங்களை யெங்கிருந்து காண்கிறது? என்னே ரமு மெனக்கு மவுத்தினுடைய நினைப்பே வருகின்றது. அந்த நினைப்பு வந்தவுடனே என்னுடைய அறிவும் உணர்ச்சியு மென்னை விட்டு ஓடிப் போகிறது. என்னுடைய ஆசை, இன்பங்க ளெல்லாம் விலகி கபறி னுடைய நினைப்பும் அதனுடைய அதாபின் அச்சப்பாடும் வந்தவுடனே என்னுடைய அறிவும் புத்தியுந் தடுமாறி திடுக்கிட்டு திகிலடைந்துத் தட்டுக்கெட்டு போகின்றது. அந்த கபறினுடைய பாதை மிகவும் கடிதான சங்கட முள்ளதும், நடக்க தூரமானதும் பாம்பு தேள்கள் அதிகமுள்ளதும் பயமும் கிடுகிடுப்பும் நடுநடுக்க முள்ளதும், ஒரு துணையுமில்லாத வீடும், ஆதரிப்பாரும் உதவி யொத்தாசைச் செய்பவ ரொருவரு மில்லாததாகவும் இருக்கிறது. அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு வத்த ஆலாவினுடைய நபியே! இதன்றி எனக்கு கியாமத்தினுடைய நினைப்பேயன்றி மற்ற நினைப்புகள் யாதொன்றுமில்லை. அந்த கியாமத் தினுடைய அமளியின் கலக்கமும் திடுக்கமுமாகிய நினைப்பும் வந்து விடுமேயானல் அக்கொடூர காலத்தினுடைய சங்கடமு மிருப்பதினல் என்னுடைய சந்தோஷமெல்லாம் என்னை விட்டு காற்றில் பஞ்சுபோல பறந்து போகின்றது. அதனுல் என்னறிவும் உணர்ச்சியு மாறிப்போகி றது. நரகத்தின் முதுகின்பேரிலிருக்கிற பாலத்தினுடைய நினைப்பும் வந்து விடுகின்றது. அப்பாலமும் நரகின் முதுகின்பேரில் இருட்டில் ஆயிர வருஷவழிப்பாடும் ஏறல் இறங்கலுமாய் மயிரிலும் சிறிது வாளின் சுணையிலுமதிக திணையுள்ளது, அவ்வழியில் மிகுந்த சங்கட மும் அதிக முஸீபத்துமுண்டு. அதில் எப்படி நடக்கிறதென்ற எண் ணமும் வந்து விடுகின்றது. அதனுல் கல்பெல்லாங் கிடுகிடுத்து நடுங்கி ஒடுங்கிப் போகின்றது. இதுவுமன்றி மீஸானென்னுந் திராசில் நன்மை தீமைகளைவைத்து நிறுப்பதுண்டோ, அந்த நினைப்பு வந்தவுடனே என்னுடைய வல்லமை யெல்லாங் குன்றி யொரு நாழிகைவரையிலும் யிருக்க வல்லமையில்லாமல் என்னுடலுமுயிருந் தத்தளித்துத் தடு மாறி போகின்றது. ஆனபடியினுலே அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு வத்த ஆலா திருவுளமானபடி இந்த உலகவாழ்வு கொசுவினுடைய ஒற்றை சிறகிற்கு ஒப்பானதால் துணியாவினுடைய வாழ்வு மகிழ்ச்சி

யும் ரொம்ப கைசேதமுள்ளதாக இருக்கின்றது. இதில் என்ன சந்தோஷமுண்டு. துன்யாவினுடைய இச்சையே நாய் எலும்பை விரும்புவது போலாம். இந்த துனியாவு மழிவதாயிருப்பதால் இவ்வுலகத்தினுடைய பிழைப்பும் வாழ்வுங் கழுத்தில் நெருப்பினுற் செய்த சங்கிலியைப் போட்டால் எவ்வளவு வருத்தமோ அப்படிபோலிருக்கிறது. ஓ அல்லாஹுத் தஆலாவினுடைய நபியே! நமக்குப் பெரிய நாளாகிறது சிதேவித்தனமுடைய நாளாயிருக்கும். அல்லாஹு ஸுப்ஹானஹுவத் தஆலா நாம் செய்தவைகளை யெல்லாம் விசாரித்து கணக்கு கேள்விகள் கேட்டு நாம் செய்த பாவங்களடங்கலையும் பொறுத்து தனது றஹ்மத்தாகிய கிருபையோடு அலங்காரமும் செழிப்பும் சிறப்பும் பொருந்திய சோலைகள் நெருங்கிய பிற்தௌஸென்னுஞ் சுவர்க்கத்தைக் கொடுப்பானே அந்நாள்தான் பெரிய நாளாயிருக்கும். இன்னும் அல்லாஹுத் தஆலா தன்னுடைய கமாலியத்தைக்கொண்டு நாம் சந்திக்கும்படியாக தன்னுடைய தீதாரைக் காணும்படி உதவி செய்வானே அப்போதுதான் நமக்கு மிகுந்த ஏற்றமான பெருநாள்" என்று சொன்னார்கள். பின்னும் "ஓ அல்லாஹு ஸுப்ஹானஹுவத் தஆலாவினுடைய நபியே! என்னை படைத்து உயிருமிரணமுங் கொடுத்து யாதொரு முஸீபத்தும் வராமல் காவல்கள் வைத்து என்னை வளர்க்கும் இறையோனின் நாட்டமாய் இரவும் பகலும் என்னுடைய பிழைகளை பொறுக்கும்படியாக அவனுடைய பாதங்களைக் கெஞ்சி கேட்டு இபாதத்துச் செய்து கொண்டிருக்க ஒரு வீடு கட்டிவைத்துத் தாரும். அதற்குள்ளிருந்து நான் துனியாவுடைய கொடியதாகிய அலம்பலாகிய காரியங்களை விட்டொழிந்து, மனம் பேதகமும், வேற்றுமையு மாகாமற்படி இபாதத்துச் செய்து கொண்டிருப்பேன்" என்று பீவி மரியம் சொன்னர்கள். இவைகளை ஸகரிய்யா அலைஹிஸ்ஸலாம் கேட்டு மெத்தப் புதுமையோடு உண்மையான மொழியென்று மனம் மகிழ்வு கொண்டு சந்தோஷப்பட்டு உடனே பயித்துல் முகத்திஸ் பள்ளிக்கு அடுத்தாப்போல் அதிக திரவியங்களைச் செலவு செய்து மிகுந்த உன்னதமாக சிங்காரித்து மிகுந்த அலங்காரமான மெத்தை யொன்று கட்டி வைத்தனர். அந்த மாளிகையுடைய அழகையும் வடிவையு மிவ்வளவென்று கணக்கிட்டுச் சொல்லமுடியாது. அந்த மெத்தையை சகல ஜனங்களும் கண்ணுறக்கண்டு பிரமித்து கூட்டங் கூட்டமாக வேடிக்கைப்பார்த்து நின்றார்கள். இன்னும் அம்மாளிகையினுடைய உயரமானது, நல்ல வல்லமை யுள்ளவனொருவன் அம்பெடுத் தெரிவில் அவ்வம்பானது அம்மெத்தையினுடைய உயரமட்டும் போகமாட்டாது. அவ்வளவு உயரமாகிய மாளிகைக்குள் ஸகரிய்யா அலைஹிஸ்ஸலாம் பீவி மரியத்தைக் கொண்டு போய் வைத்தார். அம்மாளிகைக்குள் பீவி மரியம் யிருந்து கொண்டு எந்நேரமும் இரவும் பகலுமாக அல்லாஹு ஸுப்ஹானஹுவ தஆலாவினுடைய

வணக்கத்தின் பேரில் தன்னுடைய மனதை திருப்பி அவர்களுடைய நாட்டமுந் தேட்டமும் அவனே யென்று ஓரே மனதாக அவன்பேரில் தரிபாடாக இருந்தார்கள். இப்படி யிருப்பதை ஸகரிய்யா அலைஹிஸ் ஸலாம் கண்டு கட்டிலடங்காத சந்தோஷமாய் நித்தியகாலம் தவராமல் இரண்டு ரொட்டிகளைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பார். அவ்விரண்டு ரொட்டிக்கு இரண்டு கட்டி உப்புக்கல்லைக் கொண்டு கரியாக புசித்து வந்தார்கள். இவற்றை மரியம் பீவி தின்று ஹக்தஆலாவினுடைய பெருமையை ஷுக்கூருச்செய்து புகழுவார்கள். அம்மாளிகைக்குள் ஸகரிய்யா நபியைத் தவிர மற்றெவரும் போகிறதில்லை. அப்படி கட்டுள்ள மாளிகைக்குள் ஸகரிய்யா நபி காலையில் ஒரு விடுத்தம் போவார். அப்போதுதான் மரியம்பீவி கபாடத்தை திறப்பார்கள். சாயங் திரம் ஒரு தரம் போவார். அப்போது கதவைத் திறப்பார்கள். இன் னும் ஸகரிய்யா நபி கொண்டு வந்து கொடுக்கிற ரொட்டியை வைத் திருந்து அவர் தன்னிடம் வரும்போது அவர்கள் இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து அவ்விரண்டு ரொட்டியை புசித்து தங்கள் பசியாறி நோன் பை வைத்து பின்பு நோன்பைத் திறப்பார்கள். இப்படி நடந்தேறி வருங்காலத்தில் பீவி மரியம் ஹக்தஆலாவினுடைய வணக்கத்தில் தரிபாடா யிருப்பார்கள்.

ஒரு நாளாகிலும் நல்ல ஆரோக்கியமாக சவுக்கிய நித்திரை செய் ததே யில்லை. இவ்விதமாக பீவி மரியம் துப்புரவாக இருக்கிற நாளை யில் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுவ தஆலா தன்னுடைய றஹ்மத் தாகிய பார்வையை பீவி மரியத்தின் பேரிலாக்கி கில்மான் என்கிற மலக்கைக் கூப்பிட்டு, "நீர் சுவர்க்கத்தினுள் சென்று சுவர்க்கத்தில் அழகு பொருந்திய உடையை யணிந்து கொண்டு, கோடி சூரியப் பிர காசமாகிய பசும் பொன்னுற் செய்திருக்கிற தட்டில் சுவர்க்கத்தின் மரங்களிலுள்ள பற்பல விதங்களோடும், வர்ணங்களோடும், ருசிகளோ டும் கூடிய கனிகளைப்பறித்து நிறப்பி வைத்து, அதன்மேல் விதவித மாகிய ஒழுங்கினையுடைய அலங்கிருதமுள்ள வேலை செய்யப்பட்ட சுந்துஸென்னும் பட்டுடையினுல் மூடி நீ நல்ல சவுந்திரியமுள்ள மனிதனின் வடிவெடுத்து உலகத்திலெங்நேரமும் நோன்பும் வணக்கமா யிருக்கிற பீவி மரியமின் மாளிகைக்குட் சென்று அவளுடைய வலப் புறமாக இத்தட்டை வைத்து விட்டுவா" என்று சொல்லி உத்திர விட்டான். அவ்வுத்திரவின்படிக்கே அம்மலக்கு ஒருவருக்குந் தெரி யாமலும் சொல்லாமலுங் கொண்டு வந்து வைத்து விட்டு போய்விட் டார். பீவி மரியம் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுவ தஆலாவுடைய வணக்கத்தை முடித்து விட்டு திரும்பி பார்க்கையில் தன் வலப்புறமாக விசித்திரம் பொருந்திய போர்வையால் மூடப்பட்ட ஒரு மாகதத்

தட்டில் அழகு பொருந்திய மாதளங்கனியும், அஞ்சிர்கனியும் முந்திரி கனியும் வைத்திருக்கக்கண்டு மனம் பிரமித்து மெத்த ஆச்சரியப்பட்டு இன்பத்தோடு அக்கனியை கையிலெடுத்து முகர்ந்து பார்க்கையில், அதனுடைய வாசனையை நோக்கி அதிகப் பூரிப்பானார்கள். நமக்கு ஸகரிய்யா நபி தினகாலமிரண்டு ரொட்டி கொண்டு வந்து கொடுப்பாரே, அவரும் வரவில்லையே, அப்படி யிருக்க, இப்பொழுது இக்கனி மாய மாக நம்மிடத்திற்கு வந்திருக்கிறதே, இச்செய்தியை நபி அவருக்குச் சொல்லலாமென்று தங்கள் மனதில் நினைத்தார்கள்.

அச்சமயத்தில் ஸகரிய்யா நபி இரண்டு ரொட்டியைக் கொண்டு வந்து கதவைத் தட்டினார். அந்த சப்தத்தைக் கேட்டு பீவி மரியம் உடனே எழுந்து சீக்கிரமாகக் கதவைத் திறக்கவும், நபி உள்ளே சென் றார்கள். அப்போது பீவி மரியம் ஸகரிய்யா நபியின் முகத்தை நோக்கி "யாநபியே! இங்கொரு அதிசயமான மரகதத் தட்டில் அழ கான கனிகள் வந்திருக்கிறது" யென்று சொன்னார்கள். அது கேட்டு ஸகரிய்யா நபி பீவி மரியத்தின் முகத்தை நோக்கி, "அம்மா உன் மீது இன்று புதிதாக ஓர் மணவாடை அடிக்கின்றது. நீயோ கலியாண மில்லாத பெண். ஆகையால், நம்முடைய மார்க்கத்தில் கலியாண மில்லாத பெண்கள் பேரில் மணவாடை பூசுவது ஹறாமாயிருக்க, உன் மேல் மணக்கின்றதே" என்று கேட்டார்கள். அது கேட்டு பீவி மரியம் ஸகரிய்யா நபியின் முகத்தை நோக்கி, "ஓ தகப்பனே! அம்மண வாடையானது சுவர்க்கத்திலிருந்து கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிற கனியை எடுத்து நான் முகர்ந்ததால் என்மேலெல்லாம் வீசுகின்றது. இது ஹறாமல்ல. எல்லா ஆலங்களையும் படைத்தாளுகிற வலுப்ப முள்ள நாயன் நமக்கு கொடுத்த நிஃமத்தை தின்கிறது மெத்த எற்ற மாகவும் ஷாக்கூறாகவு மிருக்கும். அந்த நிஃமத்துகளைக் கொண்டு இன்று நாமிரண்டுபேரும் நோன்பைத் திறக்கலாம். அக்கனியின் வாடை யொருவர் மீதும் படலாகாது, கொடுக்கவுமாகாது" என்று சொன்னார்கள். அம்மொழியைக் கேட்டு ஸகரிய்யா நபி சந்தோஷ மாயினர். பின்பு அவ்விருவரும் அக்கனியைக் கொண்டு நோன்பைத் திறந்து ஹக்தஆலாவைப் புகழ்ந்து சந்தோஷமானார்கள். ஸகரிய்யா நபி "என் மகளாகிய மரியமே! நீ உலகிலுள்ள பெண்களுக்கெல்லாம் நாயகியாகிய பெண் அல்லாஹூ ஸூபுஹானஹூவ தஆலா தன் கிருபையினால் தனக்கு உவப்பாகிய பேருக்கு ஆகிறத்திலும் துன்யா விலும் அப்படிப்பட்ட நிஃமத்துகளைக் கொடுக்கிறான்" என்று சொன்னார்கள்.

இவ்வண்ணமாக அன்று முதல் பீவி மரியத்திற்கு கில்மானென் கிற மலக்கு இரண்டு மாகத தட்டில் சுவர்க்கத்தினுடைய பலவகை கனிகளை நிறப்பி பீவி மரியத்தின் வலது புறமாக ஒருவருக்குந் தெரியாமலும், சொல்லாமலும், வைத்து விட்டு போய் விடுவார். அக் கனிகளை எடுத்து பார்க்கையில் மாரிகாலத்திலாகும் கனி கோடை காலத்திலாகியது போலும், கோடை காலத்திலாகும் கனி மாரிகாலத் திலாகியது போலுமே யிருக்கும். இப்படி நடந்து வருகிற நாளையில் நிலவு நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து பூரண நிலவாவதுபோல், பீவி மரிய மிற்கு வயது பூரணமாக வளர்ந்து கொண்டே வந்து, வயதும் பனிரண் டாயிற்று. அப்போது பாலிகாய் ஹய்லும் வெளியானது. அதனால் பீவி மரியம் வணங்கும் வீட்டை விட்டு வெளியே வந்து விட்டார்கள். அந்தச் செய்தி ஸகரிய்யா நபி கேட்டு மிகுந்த சந்தோஷத்தினால் ஹக்த ஆலாவின் பேரில் ஷுக்கூறுச் செய்து உடனே ஒரு சிறிய வீட்டை சுறுக்காகக் கட்டி முடித்து அந்த மனையினுள்ளே பீவி மரியத்தை எங்கும் வெளியே வராமலிருக்கும்படி ஏழுநாள் வரையிலும் வைத் தார்கள். அவ்வேழுநாளுங் கழித்து தலை முழுகி துப்புரவாகிக் கொள் ளும்படி பீவி மரியத்திற்குச் சொன்னார்கள். "நான் துடக்கென்று சொல்லுமான குஸுல் செய்து என்னுடலை துப்புரவாக்கிக் கொள்ள ஒழிந்த விடமாக ஒரு விடத்தைக் காட்டினால் நானவ்விடத்தில் உடல் கூசாமல் முழுகிக் கொள்வேன்" என்று பீவி மரியம் சொன்னார்கள்.

அச்செய்தியை மரியமுடைய தாயாருக்குத் தெரியப்படுத்தி னார்கள். தாயார் கேட்டு மட்டிலடங்காத சந்தோஷக் கடலில் மூழ்கி தன் மகளாகிய பீவி மரியமிடத்திற்கு வந்து, "என் கண்ணின் மணியே! கல்பினொளிவே! தெளிவே! பைத்துல் முகத்திஸ் உடைய ஸல்லூனென்னும் ஹமாம்கானாவில் இரண்டு வாசலுண்டு. அதில் ஒன் றுவது வாசற்படி பாபுன்னிஸாவும், இரண்டாவது வாசற்படி பாபு லறிஜாவாகும். பாபுன்னிஸா வென்னும் வாசற்படியின் வழியாக இந்த பைத்துல் முகத்தீஸிலிருக்கிற பெண்களெல்லாம் அவ்விடம் வந்து தலை முழுகிப்போவார்கள். இன்னும் பாபுலறிஜா வென்னும் வாசற்படி யின் வழியாக பைத்துல் முகத்திஸிலிருக்கிற ஆண்களெல்லாம் அவ் விடம் வந்து தலை முழுகிப் போவார்கள். நீயும் அவ்விடமே ஒழிந்த இடமாக வந்து தலை மூழ்கிக்கொள்" என்றார்கள். அவ்வாறே வழக்க மான விடத்தில் பீவி மரியத்தை அவர் தாயார் கொண்டுபோய் தலை முழுக்காட்டிடுவதற்காக ஒரு திரையை எடுத்து ஸல்லூனே ஹமா மென்னு மிடத்தில் மறைவாகக்கட்டி மரியம் பீவியை தலை முழுகிக் கொள்ளும்படி விடவும் அங்கு தலை முழுகிடத் தனித்து

இருந்தார்கள். அவ்வேளையில் குதறத்துள்ள நாயன் ஜிபுரீல் அலை ஹிஸ்ஸலாத்தைக் கூப்பிட்டு, நீர் நூறுனி யென்னும் எழுபதினு யிரந் திரைகளைக் கொண்டு போய் பீவி மரியம் தலைமுழுக விருக்கு மிடத்திற்குக் கட்டும்படி யேவினன். அப்போது ஜிபுரீல் அலைஹிஸ் ஸலாம் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுவத் தஆலாவினுடைய உத்திரவை ஒரு அணுவளவாகிலும் பிசகாமல் அப்படியே செய்து முடித்தார். பின் னும் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுவத் தஆலா ஜிபுரீல் அலைஹிஸ்ஸ லாத்திற்கு "நீர் சுவர்க்கத்துக்கு அதிகாரம் பெற்ற றிலுவா னென்னும் மலக்கிற்குச் சொல்லி, ஹூறுல் ஈன்கள் 70000 பெயரை பீவி மரிய முடைய பணிவிடை வேலைகள் செய்யப்போகச் சொல்லும். அவர்கள் போகும்போது சுவர்க்கத்திலுள்ள கிஸ்வது வென்னும் எண்ணையும், பட்டுடைகளும் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஒரு விநாடி நேரமும் தாம திக்காமல் அனுப்பும்படி தான் சொன்னதாக சொல்லும்படி உத்திர விட்டான். உடனே ஜிபுரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் றிலுவானுக்கு இச்செய்தி யைத் தெரிவித்தார். அப்போது றிலுவான் உடனே அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுவத் தஆலா உத்திரவின்படியே ஹூறுல் ஈன் பெண் களைக் கூப்பிட்டு நீங்க ளெல்லோரும் இன்று சிங்காரித்துக் கொண்டு ஆபக் கவ்ஸறுடைய ஜலமும் எடுத்துக் கொண்டு இன்னமும் பட்டு டையுங் கொண்டு போய் உடுத்திடுங்க ளென்று உத்திரவு கொடுத்தார். றிலுவானுடைய கட்டளையின் படியே ஹூறுல் யீன்கள் சிக்கிரமாக தங்களை சிங்காரித்துக் கொண்டு நீரும் உடையும் எடுத்துக் கொண்டு மிகுந்த அழகுடனே விண்ணுலகத்தை விட்டு மண்ணுலகத்தில் பீவி மரிய மிடத்திற்கு வந்து அவர்க ளெல்லாம் பணிவிடை வேலைகள் செய்ய தலை முழுகித் தீட்டை நீக்கித் துப்புரவாக்கினார்கள். பின்பு ஹூறுல் ஈன்களை எல்லாம் அனுப்பி விட்டு பைத்துல் முகத்திஸின் புறமாக திரும்பி வர நாடினார்கள். அந்நேரம் அல்லாஹு ஸுபுஹான ஹுவத் தஆலா ஜிபுரீல் அலைஹிஸ்ஸலாத்தைக் கூப்பிட்டு "இன்று பீவி மரியம் தன்னுடலை சுத்தி செய்து பரிசுத்தமாக விருக்கிறார். ஆகையால் நீர் ஆதத்தை படைத்து மீதமான சுவர்க்கத்தி லிருக்கிற மண்ணில் ஒரு பிடி யெடுத்துக் கொண்டு போய் பீவி மறியமுடைய விலாவிலே ஒதி ஊதி விடு" என்று உத்திர விட்டான்.

அப்போது ஜிபுரயீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் ஹக்த ஆலாவின் சொற் படி ஆதத்தைப் படைத்து மீந்த மண்ணில் ஒரு பிடி மண்ணை யெடுத்துக் கொண்டு நல்ல வடிவுள்ள அழகான சூறத்தான அறபிகளின் வடிவைப் போல் வேஷ மெடுத்து பீவி மறிய மிருக்கிற விடத்திற்கு நேராக குளிர்ந்த அலங்கிர்த முகத்தோடு வந்தார். அப்போது பீவி மறியமவர் தன் முகத்திற்கு நேராக வருவதைக் கண்டு திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கிப் பயந்து தன் தாயாரை தன்னருகிற் கூப்பிட்டு "அம்மா

இதோ பார், யாரோ ஒரு அறபி நல்ல வடிவுள்ளவராக, எனக்கு கோசா கப் பெண்ணுய்ப் பிறந்த என்னிடம் யாதொரு அச்சமுமின்றி வருகி ருமே அவரை நீர் அறிவீரா'' என்று கேட்டார்கள். அதற்குத் தாயார் மகளின் முகத்தை நோக்கி, என் கண்ணின் மணியே! கல்பினெளியே! யென்னிரல் கொழுந்தே! அறிவின் கடலே! இந்த ஹமாம் கானுவில் இவ்வூரிலுள்ள ஆண்களும் பெண்களும் நித்தமும் வந்துத் தலைமுழு கிப் போக வருவார்கள். ஆகையால் இவர் பனி இஸ்ருயீல் கூட்டத்தி லுள்ளவர் போலிருக்கிறது. இவர் இங்கு முழுகுவதற்காக வருகிருர்'' என்று சொல்லுகையில் அவ்வறபிகிட்டே நெருங்கி வந்தார். அப்போது பீவிமரியம் தாயாரைப் பார்த்து, ஓ என் தாயே! பின்னும் அந்த அறபி எனது அருகேயே நெருங்கி வருகிருரே யென்று சொன்னுர்கள்.

அதற்குத் தாயார்! என் மகளே, இவ்வூரில் தகீ என்பவன் ஒரு வன் இருக்கிருன். அவனே, சகலபேருக்கு மாகாதவன், கன்னெஞ் சன், குடிகேடன், மூதேவி, அவனே பெரும்பாவி; சினச் செய்வதி லஞ்சாத மனமுள்ளவன், மக்கருள்ளவன், உபாயமுள்ளவன். அவன் செய்யும்படியான அநியாயத்திற்கும் கொடுமைக்கும் இவ்வூரிலுள்ளோர்க ளெல்லாம் மெத்தவும் பயப்படுகிருர்க ளென்று அவன் சங்கதிக ளெல் லாம் மகளுக்கு முற்றுஞ் சொன்னுர்கள். அதுகேட்டு பீவி மரியம், இவன் தகீ என்பதாக எண்ணி, நம்மையும் என்ன பாடு படுத்துவானே வென்று பயப்பட்டு சந்திரனைப் போன்ற முகமும் வாடி, உடலெல்லாம் வேர்த்து, மனம் புழுங்கி பேதலிப்பாகி நடுநடுங்கி இருக்கையில் அந்த அறபி மெத்தவும் கிட்டே நெருங்கி வந்தான். பீவிமரியம் இவன்ருன் தகீ என்று மனதினுள் திடனுக யாதொரு சந்தேகமுமின்றி எண்ணி, ''அடா பாவியான தகீயே! யென்னருகி லென்ன காரியத்தைக் குறித்து வருகிருய்? இதை முழுதுந் தூரமாக நின்று சொல்லு, நானுனக்கு உடப்பிறந்தாளாக விருப்பேன். நீ யெனக்கு உடற் பிறந்தவனுக விருப்பாய். ஆகையால் நீ யென்மேல் ஏதும் செய்வாயாகில் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுவத் தஆலாவினுடைய உதவியைக் கொண்டும் உன் தலைமேல் கைபான இடிவந்து விழும் நீ அதனுல் ஹலாக்காய் மாண்டு போவா யென்று சொல்லி, தன் மனதினுள், என்னுண்டவனே என் கற்புக் கொரு கெடுதியும் வராமல் நீயே காற்கவேணு மென்று எண்ணி னுர்.

அப்போது அந்த அறபி நான் தகீ யென்பவனல்ல. நான் உண்மை யாகச் சகல நல்ல வணக்கஞ் செய்கிறவன், நாயனுக் குகந்தவன், மிகுந்த ஸாலிஹானவன். நான் ஹக்கத்தஆலாவினுத்திரவைக் கொண்டு ஆதம் நபியை படைத்த மிஞ்சிய மண்ணில் ஒருபிடி மண்ணை யெடுத்துக்

கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்த மண்ணை உம்முடைய விலாவிலே வைத்து ஒதி ஊதும்படியாக கட்டளை யிட்டான். அதனால், ஹக்த ஆலாவின் றஹ்மத்தின் கிருபையாகு மென எண்ணிக் கொள்ளு மென்று சொன்னார். அற்சொற்களை பீவி மரியம் கேட்டு சந்தோஷக் கடலில் மூழ்கினார்கள். பின்பு ஜிபுரயீல் அலைஹிஸ்ஸலாமை பீவி மரியம் பார்த்து அல்லாஹுஃ ஸுஃபுஹானஹுஃவத் தஆலாவுடைய உத்திரவு எப்படி உமக்குக் கட்டளையா யிருக்கிறதோ அப்படி நடத்து மென்று சொல்ல, அதேபடி ஜிபுரயீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் செய்து முடித்து விட்டு மறைந்து விட்டார். அப்பொழுது பீவி மரியம் கற்ப மாய் விட்டார்கள். அன்றே ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் தரிபாடாயினு ரென்றும் இன்னொரு கவுலில் ஜிபுரயீலுக்கு தன் மூச்சை ஊதும்படி நாயனுத்திரவானது; அவ்விதமே யூதினதினால் கற்பமாயினு ரென்றும் இன்னொரு கவுலில் ஆத நபி உண்டான பொழுது முதல் தும்பினாரே அத்தும்பலை பிடித்து வைக்கும்படி ஹக்த ஆலா ஜிபுரீலுக்குக்குச் சொல்லவும், அதை அவர் கையில் பிடித்து வைத்திருந்ததாயும் அத் தும்பலை பீவி மரியமுடைய விலாவிலே யூதினதாயும், இன்னொரு கவுலில் ஆத நபியை படைத்த மண்ணில் மிகுந்த மண்ணை தொப்பு ளின் வழியாக வைத்து ஊதினதாகவும் வந்திருக்கிறது.

பின்பு பீவி மரியம் தான் முன்னால் வணங்கிக் கொண்டிருந்த இபாதத்தினுடைய வீட்டினுள் வந்து சில நாள் வரைக்கும் ஹக்த ஆலாவினுடைய வணக்கத்தை வணங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி வணங்கி வருகிற நாளையில் தான் கற்பமானதைக் குறித்து மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டு நாமொன்று மறியோமே எப்படி ஹமலாயினோ மென்று மிகுந்த விசாரப்பட்டுத் தனக்குள் தானே நினைத்து அல்லாஹுஃ தஆலாவினுடைய கிருபை தங்கிய றஹ்மத்தைக் கொண்டு நம்மை கற்பவதியாக்கினான் என்று எண்ணினார்கள். இச்செய்தியை நம்முடைய உறவின் முறையாரும் மற்ற ஊரிலுள்ள பேர்க ளெல்லாங் கேட்டால் என்னைக் கட்டுதிட்ட மில்லாத இகழ்ச்சியு மெக்களிப்பும் பலீஹத்து மாக்குவது மன்றி இன்னமும் உலகிலுள்ள ஆண் பெண்க ளெல்லாம் என் பேரில் பழுதும் படுதூரும் பேசி நகைத்து இவளிப்படியும் பெண் ணுகப் பிறந்து இவ்வேலைச் செய்வாளா வென்று நானு விதமான மான பங்க மொழிகள் பேசியும் ஏசியும் நகைப்பார்கள் என்று நினைத்தார்கள். என்னைப் படைத்து ஆளும் றஹ்மானே நானென்னுடைய பத்தினி தனத்தின் மேல் ஒன்றும் அறியே னென்று சத்தியஞ் செய்து கொடுத் தாலும் உண்மை கொள்ளாமல் கையில் களவிருக்க நெய்யில் கையை யிடுகிறாளே யென்று நம்பார்களே என இப்படி பலபலவிதமாகிய எண் ணுத எண்ணங்களை யெல்லாம் யெண்ணி மிகவும் விசனப்பட்டழுது

துக்கத்தோடு, என்னுடைய றப்பே நானொரு பாவமு மறியேனே ஒரு வரோடு மிதுவரையிலும் கூடியிருக்க வில்லையே, எனக்கு எப்போது முன்னுடைய உதவி யொத்தாசையின் துணையே யன்றி வேறொருவருடைய உதவி யொத்தாசையே யில்லையே என்று மிகுந்த விசனப்பட்டழுது, என்னையும் எனது வெட்கத்தையும் காப்பாயாக என்று துவாக் கேட்டார். அப்பொழுது அல்லாஹுதஆலா பீவி மறியமவர்கள் கேட்ட முனாஜாத்தை கபூல் செய்துக் கொண்டான்.

பிறகு பீவி மறியமுடைய கற்பத்திலிருந்து தன் காதிலே விழும்படி லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் றஸூலுல்லாஹ் என்றொரு சத்தம் வந்து விழுந்தது. அந்த சப்தத்தை பீவி மறியம் கேட்டு கண்ணுங் கல்புங் குளிர்ந்து சந்தோஷம் பொங்கினது. பிறகு ஈஸா நபி தன் தாயாருக்கு அதிக சந்தோஷங்கள் பொங்குமான புதுமைகளும் அதிசயங்களும் நிறைந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள்: என்தாயே! நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். யாதொரு மொழிகளைக் குறித்தும் விசனமுஞ் சலிப்பும் படவேண்டாம். ஆதேனெனில் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு தஆலா உனக்கு தன் கிருபையின் குதறத்தைக் கொண்டு உனக்கு கற்பமாயினது. உனக்கு ஏன் அச்சமும் திகிலு மிருக்கின்றது. இவ்வூரிலுள்ள ஆண்களும் பெண்களும் மற்றோர்களு மொன்றாய்க் கூடி இப்படிப்பட்ட வணக்கமுந் தப்புரவு முள்ளவள் புருஷனில்லாமற் கற்பவதியாய் விட்டாளே யென்று சந்தேகங்கொண்டு ஸினச் செய்து சூலாகினாளென்று படுதூருச் சொல்லியேசி பேசுவார்களாகில் அவர்களுடைய வாயடங்கிப்பேச விடமில்லாமல் போகத்தக்கதாக நான் ஹக்த ஆலாவின் மகாகனம் பொருந்திய வல்லமையின் குதறத்தின் கிருபையைக் கொண்டு நான் கேட்போர்களுக்கும் பேசுவோர்களுக்கும், ஏசுவோர்களுக்கும் தகுமான ஜவாபுச் சொல்லி சாக்ஷியுங் கொடுப்பேன். ஆகையால் நீர் ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமலும், பேதலிக்காமலும் தைரியமாக சும்மாயிருங்களென்று சூலிலிருந்து ஈஸா நபி சொன்னார்கள். இதனை பீவி மறியம் கேட்டு அல்லாஹு தஆலாவின் பேரில் ஷுக்கூறுசெய்து "என்னுடைய றப்பே! உன்னுடைய றஹ்மத்தென்னும் பார்வையைக் கொண்டு என் சூலிலிருக்கின்ற பிள்ளை என்னோடு பேசியவைகளெல்லாங்கேட்டு எனது ரோமக்கால்களெக்களித்தது. என் றஹ்மானே! உன்னுடைய வலுமை பொருந்திய குதறத்தினாலே என்னைக் கற்பவதியாக்கி என் கற்பத்திலிருக்கும் பிள்ளை இப்படிப்பட்ட வினோதமான விஷயங்களெல்லாம் பேசும் காரணங்களை பொருந்தியப் பிள்ளையாக இருக்கிறதே" என்று தன் மனதில் நினைத்து, விசனங்களை யெல்லாம் நீக்கி மெத்த ஸபுறும் ஷுக்கூறும் செய்து கொண்டு இரவும் பகலும்

தன் வணக்கத்திலேயே நிரப்பமாய் வணங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வூரார்களும் மற்றாரார்களும் பெண்ணுகப் பிறந்த பெண்களிலே இவ்விதமாய் சிறு பிராயத்தில் ஹக்கஆலாவினுடைய வணக்கத்தின் பேரில் பூணிப்பாக உலகின் பராக்கினைகளை நீக்கி அடுதத மனமாக வணங்கப்பட்டவர்கள் ஆண்களிலும் பெண்களிலு மில்லையென்று அதிசயப்பட்டு பேசிக் கொள்வார்கள். இப்படி நடந்தேறி வருகிற நாளையில் பீவி மறியமுடைய ஸாலிஹ் தனத்தின் பேரிலும், வணக்கத்தின் பேரிலும் பயித்துல் முகத்திஸிலிருக்கிற ஆண் பெண்கள் அடங்கலும் மற்ற தேசத்தார்களும் நிரம்பவும் மெச்சிக் கொண்டாடுவார்களே யொழிய இந்த பீவி சூலாயிருக்கிற சங்கதி யாதொருவருக்கும் தெரியாது. இப்படி மர்மமாக வருகிறபோது அல்லாஹு தஆலாவினுடைய லஃனத்தடைந்து கல்லெரியப்பட்ட ஷைத்தானுகிய இப்லீஸினுடைய மனந்தாளாமல் பீவி மறியத்தை படுதூருசெய்யவேணு மென்றெண்ணினன். அவன் அந்த தேசத்திலுள்ள பெரியோர் போலவும், நற்குணம், நன்னடப்புள்ளவர் போலவும், மெய்ச்சொல்பவர் போலவும், நல்லவடிவாகி அறபிகளின் மனிதனைப் போல வேஷமெடுத்து அறபிகளணியு மாடைகள் அணிந்து காலிற் கழலும், கையில் தஸ்பீஹும் அஸாவுமாக இடைபிணித்து பைத்துல் முகத்திஸுப் பள்ளியினுள் வந்து அங்குள்ளவர்களுக் கெல்லாம் ஸலாம் செய்து ஸகரிய்யா நபியைப் பார்த்து, "ஓ அல்லாவினுடைய நபியே! இன்று நானுமக்கு அதிசயமான ஒரு விஷயத்தை தெரிவிக்க வந்தேன். அதை நீர் நன்ருகக் காது கொடுத்துக் கேளும்" என்று வாய்க் குளறிக்குளறி, பேச்சை நிதானித்து நிதானித்து, ஒளித்தொளித்து, விழுங்கி விழுங்கி, அதனை சொல்வதற்கு அச்சமாகயிருப்பதுபோல் பாசாங்கு செய்து சொல்ல நாவெடுக்கில் என் மனம் வெட்கிக்கின்றது" என்று இப்லீஸ் சொன்னன். இன்னும் அவ்விஷயங்களை உம்முடன் சொன்னல் அதுகளை நீர் கேட்டு எனக்காக மிச்சமான எண்ணமும் நாணமும் கொள்வீர். நீரும் நபியாகயிருந்து பெண்களின் மக்கரை யறியாமல் போனீரென்று பல பல போதனைகளை போதித்து, கடைசியில் மரியம் ஹருத்தில் பிள்ளையுண்டா யிருக்கிராளென்று உலகத்திலுள்ள ஆண் பெண்களெல்லாம் பேசிக் கொள்கிறுர்கள். அப்பிள்ளை உன்னை வெட்டும். ஆகையால் நீரேன் வைத்திருக்கிறீர். பெண்பிள்ளைக ளெவ்வளவு வணக்கமுள்ளவர்களா யிருந்தாலும், ஷைத்தானுடைய மோசத்திற் சிக்கி கேடுகெட்டு போவார்களென்று கேட்டு மறிந்து மிருக்கிறீர். அப்பிள்ளை பிறக்குமேயானல் இவ்வூரிலுள்ள பெரியோர் சிறியோர்களுக்கு என்ன கீர்த்தி வரும். ஆகையால், சீக்கிரமாக இப்போதே வேறொரு பெண்பிள்ளையை மரியமிடத்திற்கனுப்பி கற்பிணியா யிருப்பது மில்லாததும் பார்த்துச்

சோதித்து வரச்சொல்லும். நானுமவள் சூலானசெய்தியை பலவித மாகக் கேள்விபட்டிருக்கிறேன். அதுவும் மெய்யோ பொய்யோ, அல் லாஹ் அறிவானென்று சொல்லி முடித்தான்.

அப்போது ஸகரிய்யா நபி அவர் சொல்லிவந்த சவிஸ்தாரமெல் லாங் கேட்டு, இவன் எல்லோரையும் கெடுக்குமான குடிகேடனுகிய இப்லீஸென்றறியாமல் மிகுந்த விசனத்தோடும் கலக்கத்தோடும் உடனே யெழுந்து தன்மனைக்குட்சென்று தன் மனைவியை அருகில ழைத்து மெதுவாக, "பீவி மரியம் பிள்ளை யுண்டாயிருக்கிறதாக உலகமெங்கும் பேசிக்கொள்கிறுர்கள். அது மெய் பொய்யென்று தெரிந்து கொள்ளவேணும் அல்லது அவர் பேரில் பகையாளர்கள் படுதூரானபேர் வைத்தார்களென்றுந் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டியதா யிருக்கிறது. ஆகையால் நீ தீவிரமாக பீவி மரியமிருக்கிற விடத்திற் குப்போய் நல்ல விசாரித்து வாரும். அது நிஜமாக யிருந்தால் என்னி டம் மர்மமாகச் சொல்லும்" என்று சொன்னுர்கள். ஷம்மாரர் என் னும் பெண் பீவி மரியத்திற்கு மிகுந்த அன்பும் பிரியமு முள்ளத் தோழியாவாள். ஷம்மாரர் தன் சிறு பிராயந்தொடுத்து இதுவரை வணக்கத்தில் பல விதத்திலுந் தெளிந்து எந்நேரமும் பீவி மரியத்தை யடுத்து சந்தித்துச் சேர்ந்திருப்பவள். அப்பெண்ணிற்கு இச்செய்தி யைச் சொல்லி நன்றுகப் பார்த்து சோதித்து வரும்படி சொல்வோ மென்றுர்கள். இதனை கண்டு உடனே ஷம்மார் என்னுந் தோழியை யழைத்து இச்செய்திகளை யெல்லாஞ் சொல்லி, பார்த்து வரும்படி கட்டளை யிட்டார்கள். அச்செய்தியை ஷம்மார்கேட்டு பீவி மரிய மிடத்திற்கு வந்து பார்க்கும்போது யாதொரு சந்தேகமுமின்றி உண் மையாக சூலாயிருக்கிறது தெரியலாயிற்று. அது கண்டு ஷம்மார் என்னுந் தோழி பீவி மரியத்தின் முகத்தைப்பார்த்து "என்னுயிர்க்கு யிர் போன்ற அறிவின் கடலாகிய தோழியே! நீ மிகுந்த நாணமுள்ள வராயும், ஈமானுள்ளவராயும், துப்புரவுள்ளவராயும் ஹக்த் தஆலாவி னுடைய வணக்கத்தில் மெத்த பூணிப்புள்ளவராயும் அச்சமுள்ளவரா யும், அடுத்த மனமுள்ள வணக்கமுள்ளவராயு மிருந்தீரே; இவ்விதமே உன்னை யாவரும் சொல்லுவார்களே; நீ மிகுந்த அறிவுந் தெளிவுமுள்ள கற்பழியாத பத்தினியாக விருநதாயே! அப்படி யிருக்க இப்படிப்பட்ட பொல்லாத காரியம் எப்படி வந்தது? உம்முடைய துப்புரவான வீட்டுள் துப்பாவில்லாதவன் எப்படி குடியானுன்? உம்முடைய துப்பரவான மலருள்ள தோட்டத்துள் ஸினுவென்னுங் கொடிய காற்று எப்படி வீசினது? பெட்டியிலிருக்கிற ஊசியில் கட்டிலிருக்கிற நூலெப் படி ஏறினது?" என்று கேட்டாள்.

பின்னும் "ஓ மரியமே! நீ எப்படி கேடடைந்தாய்? எவ்விதமாக சூலானாய்! நீ மிகுந்த அறிவுந்தெளிவு முள்ளவளாயிருந்து ஷைத்தானுடைய கலப்பி லெவ்விதமாக அகப்பட்டுக் கொண்டாய்? யாராவதுனக்கு வெறியாகிய வஸ்துக்களைக் கொண்டு வந்து கொடுக்க அதை நீ வாங்கிப் பருகினாயா? அவ்வெறியின் மயக்கத்தினாலுனக்கு ஸினாவின்மேல் விருப்பமாயினதோ! உங்கள் குலத்திலுள்ள பெரியவர்களுடைய பெயர்களை யெல்லாம் நீ பிறந்து போக்கடித்தாயே; அவர்களுக்கெல்லாம் ஈனமான பேச்சைத் தேடி வைத்தாயே! உன்னறிவை எங்கே போக்கடித்து விட்டாய்; நீ நிரம்பவும் இகழ்ச்சிக் கிடமாக்கினாயே! உன்மேல் யாராகிலும் மோகித்தவர்களுண்டோ? அல்லது உன்னை யாராகிலும் மோசஞ் செய்தார்களோ அல்லது உன்மேல் வெறிகொண்டு வந்து விழுந்து கெடுத்தானோ? அல்லது பசப்பினானோ? வெருட்டினானோ?" என்று கேட்டாள். ஓ மரியமே! முன்னுள்ள பெரியோர்கள் பெண் பிறந்தவளை தனியாக ஓரிடத்தில் வைத்தல் ஆகாது, என்று கூறுவார்கள்.

அப்படி தனியாக வைத்தால் அனேகக்கெடுதிகள் நேரிடுமென்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அச்சொல்படி உன்மேல் இப்படிப்பட்ட தப்பிதம் வந்து எப்படி நேரிட்டது? நீ நடந்த காரியங்களை யெல்லா மொளிக்காமலும் மறைக்காமலும் என்னிடம் சொல்லும். நானே உனக்கு உயிருக்குயிரான உண்மையான தோழி. நீ ஒளிக்காமற் சொல்வாயாகில் எவ்விதத்திலாவது உம்முடைய எண்ணங்களை வெண்ணையில் மயிர்வாங்கினாற்போல் நீக்கி வைக்கிறேன். உன் மலர்ந்த முகத்தைப்பார்த்தால் பதினாலாம் பக்கத்து நிலவு பிரகாசிப்பது போல் இலங்குகிறது. இன்னும் பெரியோர்கள் பெண்ணாய்ப் பிறந்தவள் தனித்திருந்தால் அவளுடன் ஷைத்தானும் ஒரு ஆணுமிருக்கிறார்களென்றுஞ் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகையால் பெண்ணாய்ப் பிறந்த நீ, வெட்கமென்னும் போர்வையைப் போர்த்திக்கொண்டு தாய், தகப்பன், புருஷன் முன்னிற் புறப்பட்டு, கெட்ட வார்த்தைகளை நாவில் வராமலும் எடுக்காமலும், வீட்டை விட்டு வெளியே புறப்படாமலும், கெட்ட சங்கதிகளைப் பேசாமலும் மிகுந்த சத்தமின்றி மெள்ள பேச வேண்டியது கடமை. ஆகையாலிப்படிப்பட்ட நடத்தைகளில்லாத பெண்ணாகப் பிறந்தவள், துனியாவில் கெட்டவளென்றும் ஆகிறத்தில் அதாபிலுமகப்பட்டுக் கொள்வாள். அவள் பெண்ணாகப் பிறந்தும் ஒரு பயனுமில்லை யென்று பெரியோர்கள் பேசியிருககிறார்கள். அல்லாஹு ஸுப்ஹானஹு வத்தஆலா எல்லா ஆலங்களையும் படைத்தாளுகிறவன்; மிகுந்த குதறத்துள்ளவன்; அவன்தான் நாடியபடி யெல்லாஞ் செய்து முடிக்கிறவன். இப்பெருமை பொருந்திய றஹ்மான் எல்லோரையும் வெட்கத்துடன் கார்க்கவேணு மென்று சொல்லி

நிரம்பவும் வருத்தமடைந்து கைசேதப்பட்டு இச்செய்தியை நாம் ஸகரிய்யா நபிக்குச் சொல்லவேணு பென்று அவ்விடம் விட்டெழுந்து சீக்கிரமாக ஸகரிய்யா நபியிடத்திற் வந்து, "ஓ நபியே! நான் மரியமிடத்திற்குப் போய்ப் பார்த்தேன். அதை எவ்விதமாகச் சொல்வேன், குடி கேடனுகிய இப்லீஸ் லஅனத்துல்லா மரியம் பேரில் அநியாயம் நடப்பித்தது போலத் தோணுகிறது. நானும் வயிறைத் தடவி தட்டிப் பார்த்தேன். ஏழு மாதத்தின் கற்பத்தைப் போல் காணுகிறது. ஆனல், மரியம் நாணத்திலும், ஒழுக்கத்திலும், வணக்கத்திலு மெத்த ஏற்ற முள்ளவளாக விருந்தாள். அவளுடைய ஒழுக்கத்திலிடி விழுக. இப்படிப்பட்ட இளம்பிராயத்தில் புத்தி யுற்றப் பெண்ணுகப் பிறந்தவளை குடிகேடனுகிய இப்லீஸு அநியாயத்தை நடத்தி படுதூராக்கிவைத்தான்" என்று சொன்னுள்.

இச்செய்தி யெல்லாம் ஸகரிய்யா நபிகேட்டு கட்டில்லாத சலிப்பாகி, அழுது, ஈரல்வெந்து கருகிப்போனுர்கள். நாம் இப்படிப்பட்ட வேலைகள் செய்து கொடுத்தும், இப்படிப்பட்ட வேலையை மரியம் செய்தாளே என்று கோபாக்கினி மூண்டு, உடனே பீவி மரியமுடைய தாய் தகப்பனையுங் கூப்பிட்டு மூவருமாக பீவி மரிய மிருக்கிற விடத்திற்குப்போய் பீவி மரியத்தைப் பார்த்து, "இம்றுனுடைய மகளே! உன் தாய் தந்தையினுடைய குலத்தையும் பெருமையும் கெடுத்தாயே, அவர்களடக்கமு மொடுக்கமு முள்ளவர்களாயிற்றே, உன்னுடைய பாட்டனுர் யாஃகூபு அலைஹிஸ்ஸலாமும் அல்லாஹ்வுடைய நபியாயிற்றே! அவர்போல் நீயும் துப்புரவா யிருக்கக்கூடாதா? நீ இபுருஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாமுடைய கிளையிலுள்ள பெண் அவர் பாட்டனுர் இஸ்ஹாக்கு நபி அவரும் நபிமார்களில் மிகுந்த சிறப்பையுடையவர் ஈஸ் என்பவர் எஹ்யா நபியின் உடன்பிறந்தாளுடைய மகளுகவும், இத்ரீஸ் நபியுடைய கிளையினராகவு முள்ள உன் தாயைப் பெற்ற பாட்டனுர். எனது மகளே! உன்னுடைய தலை முறைகளெல்லாம் நபிமார்களுடைய வங்கிஷமாக விருக்க அப்படிப்பட்ட வமிஷத்திற் கெல்லா முன்னைக் கொண்டு இழிவாக்கி விட்டாயே! நீ ஹக்த் தஆலாவினுடைய வணக்கத்தில் நிரம்பபயமாகவும் பேணிப்பாகவுமிருந்தாயே, இவ்விதம் துப்புரவாகிய நீ எப்படி ஷைத்தானுடைய வலையிலகப்பட்டு கற்பவதியானுய்? பெரியோர்களுடைய பெயர்களை யெல்லாம் கெடுத்துவிட்டாயே உன்னுல் நம்முடைய கிளையாராகிய ஆண் பெண்களின் முகமெல்லாங் கருகி வாடிப்போயிற்றே, உன் தாய் தந்தையினுடைய தலைமுறைகளை எல்லா மறுத்து கெடுத்து விட்டாயே, நீ செய்த கெட்ட வினையினுல் இப்படிப்பட்டக் கெடுதிகளெல்லாம் வந்து நேரிட்டது. இனி உம்முடைய வீடாகிறது தேளுமரவமும் நெருங்கி கொழுந்து விட்டெறியுமான நரகமாயிற்று. இந்த க்ஷணமே உன் தலையை யறுத்துப்போட

வேணும். ஸினச் செய்த பெண்பிள்ளைகளுக்குத் துனியாவில் செடுதியானப் பேருமுண்டு. ஆகிறத்தில் ஆயிரக்கணக்கான கொடூர அதாபுகளுண்டு. நீ அல்லாஹு ஸுப்ஹானஹுவத் தஆலாவினால் வேண்டாதவள்; அவனுடைய சொல்லையுந் தட்டி கெட்டவேலையுஞ் செய்தாய். எங்களது மனம் மிகவும் நொந்து விசாரமாகி இப்படிப்பட்ட பெண்ணாகிய உன்னை சுறுக்காக மவுத்தாக்கி விடு, இப்பெண்ணைக்கொண்டு எங்களுடைய பெயரெல்லாம் இழிவாயிற்றென்று நாயனிடம் கேட்கிறோம். ஓ மரியமே! உன்னால் இவ்வுலகத்தில் எங்களுடைய முகத்தைக் காண்பிக்க நாணமாய் போயிற்றே" யென்று சொன்னார்கள். இவ்வார்த்தைகளெல்லாம் பீவி மரியம் கேட்டு கைக்கால்கள் நடுக்கமாகி, உடலெல்லாம் கிடுகிடுவென்று நடுங்கி, நெருப்பிலிட்ட மெழுகைப் போல உருகி, தத்தளித்துத், தடுமாறி தன்னை மறந்து விட்டார். அப்போது ஈஸா நபி சூலிலிருந்து தாயாகிய மரியமிற்குத் தோன்றிய மனவருத்தத்தையும் பரிதாபத்தையுங் கண்டு ஸகரிய்யா நபியோடு முதலில் ஹக்கத்தஆலாவினுடைய கலிமாவை லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு வென்று சொல்லி "ஓ, ஸகரிய்யா நபியே! என்னுடைய தாயார் மிகவுந் துப்புரவானவர். அவரொரு பாவமுஞ் செய்தவரல்ல. இன்னுமென்னுடைய தாய் ஹக்கத் தஆலாவினுடைய முனிவென்னும் பயத்தை யென்னேரமும் நினைத்து வணங்குகிறவர். இப்படிப்பட்ட என்தாய் ஒருபோதும் ஸினைவையுகந்தவரல்ல. அவர்களைப்போல ஹக்கத் தஆலாவினுடைய வணக்கத்தை செய்பவர் உலகி லொருவருமில்லை" என்று சொன்னார்.

"ஓ நபியே நீரே நன்றாகச் சொல்லும், ஆண்டவனுக்கு குதறத்தில்லையா? தகப்பனில்லாமல் பிள்ளையை யுண்டாக்க, முதல் முதல் இவ்வுலகத்தில் மனிதர் வடிவாக ஆதம் நபியைத் தாயுந் தகப்பனுமில்லாமல் படைக்கவில்லையா? பீவி ஹவ்வாவை ஆத நபியுடைய விலாவிலிருந்து படைக்கவில்லையா? அப்படி என்னையும் மரியத்தினுடைய கெற்பத்தில் தரிக்கவைத்தான்" என்று சொன்னார்கள். பின்னும், "ஓ ஸகரிய்யா நபியே! மஹாகனம் பொருந்திய ஹக்கத் தஆலா தன்னுடைய நிரப்பமான குதறத்தைக்கொண்டு நாடினால் ஒரு நொடியில் தூணைத் துரும்பாக்கவும், துரும்பைத் தூணாக்கவும், கடலை திடராகவும், திடரைக் கடலாகவு மாக்கி விடுமான வல்லமையுள்ளவன்; தன் குத்றத்தைக் கொண்டு தோன்றாத மனிதர்களை வெளியாக்கி அவர்களுக்காக தீன் துனியாவைப் படைத்து நல்லது, கெட்டது, நன்மை, தின்மை, ஹறாம், ஹலால் இவைகளை யுண்டாக்கினானே, அந்த ஆண்டவன் இந்த மிஸ்கீனாகிய என்னையும் படைத்தான். நீர் ஹக்கத் தஆலாவின் குதறத்துகளைத் தெரிந்திருந்தும் தெரியாதவர்களைப்போல நிறம்ப

அதிசயமாகி எண்ணுகிறீரே. என் தாயாரைப்போல தீனிலும், துனியா விலும் மிகுந்த உண்மையான நல்ல நடப்பை யுடையவர், ஒருவரையுங் காண மாட்டீர். அவர்கள் பேரில் எள்ளளவுஞ் சந்தேகம் நினைக்கவேண் டாம். அவர்களே நிரம்பவும் பத்தினியான கற்பழியா மங்கை; அல் லாவினுடைய அபுறூரன்னும் காஸ் மனிதர்களிலுள்ளவர். உயர்ந்த மருங்கிலுள்ளவர். அவர்களுக்கு உலகத்தில் புருஷனே இல்லை. அவர் களுக்குப் புருஷனுகிறவர் முஹம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களே யொழிய வேறொருவரில்லை; அந்த நபியா கிறவர் துனியாவிற்கும், ஆகிறத்திற்கும் பாதுஷாவானவர். எல்லா சங்கைகளும், பெருமைகளும் நிறைந்த காரணங்களைப் பூண்டவர். அவராகிய காத்திமுல் அன்பியா ஸய்யதுல் முற்ஸலீன் றஹ்மதுல் லில் ஆலமீனென்னும் நபிக்கும் என் தாயாருக்கும் சுவர்க்கத்தில் நாகரீகமாகவும் புதுமையாகவுந் திருக்கலியாணமாகும். உனக்கு என் தாய் ஹறுத்தில் பிள்ளையுண்டா யிருக்கிற செய்தியை சொன் னுனே, அவனுகிறவன் லஅனத்துப் பெற்று மனிதர்களை ஒன்றுக் கொன்று பொல்லாங்கும் சூதுவாதுஞ் செய்து கெடுக்குமான இப்லீ ஸாக விருக்கும். ஓ நபியே! நீ ஒருவருக்கும் சலுகையாகச் சொல்லவும் பேசவும் வேண்டாம். சொல்லுவோர் பேச்சை கேட்க வேண்டாம். ஒருவர் பேச்சுக்கும் போக வேண்டாம்" என்று சொன்னுர்கள். கற்பத்துள்ளிருந்து சொன்ன மொழிகளை யெல்லாம் ஸகரிய்யா நபி கேட்டு மெத்த ஆச்சரியப்பட்டு அல்லாவின் குதறத்தை நினைத்துப் புகழ்ந்து அவ்விடம் விட்டெழுந்து பைத்துல் முகத்திஸிற்குப் போய் அங்குக் கூடியிருக்கிற பெருங் கூட்டமாகிய மனிதர்களைப்பார்த்து "ஓ ஜனங்களே! உங்கள் காதுகளைக் கொடுத்துக் கேளுங்கள், நான் பீவி மரிய மிடத்திற்குப் போனேன். அங்கு ஸினுவினுடைய சந்தேகக் குறிப்புகளொன்று மில்லை. ஹமலாயிருக்கிறது; உண்மையே. அதை யோசித்துப்பார்த்தால் ஹக்த் தஆலாவினுடைய குதறத்தின் ஹிக்மத் தாக விருக்கிறது. அவனுடைய குதறத்தைக் கொண்டு புதுமையாக பிள்ளை கற்பத்துள்ளிருந்து அதிசயமான விஷயங்களை யெல்லாஞ் சொல்லிற்று. அது என்ன வெனில், நாளை கியாமத்தில் கேள்வி கணக்குகளெல்லாம் கேட்டு நீதமானபின் சகலபேருஞ் சுவர்க்கலோகம் போனபின்பு அங்கு பீவி மறியத்திற்கும் முஹம்மது நபி ஸல்லல் லாஹு அலைஹி வஸல்லத்திற்கும் விருந்தளித்து மணமுடிப்பாமென் றும், மரியம் பிள்ளை யுண்டான விதமெப்படி யெனில், ஆதம் நபியை முன் தாய் தகப்பனில்லாமல் படைத்து அவருடைய விலாவில் நின்றும் பீவி ஹவ்வாவைப் படைத்த றப்பு என்னையும் தகப்பனில்லாமல் படைத்தானென்று ஆயிர விதமாக தலாத்துள்ள பேச்சுகளைப் போதிக் கின்றது. இதுவுமன்றி அந்தப் பிள்ளை மூதேவியாகிய இப்லீஸ் லஅனத்துல்லா உங்களுக்கு பீவி மரியம் ஹறுத்திலே பிள்ளையுண்டா

யிருக்கிருர்க ளென்று கலக்கமாகும்படி வந்து சொன்னவன் என்றும் சொல்லுகின்றது. கடைசி காலத்திலுடைய நபியாக முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் வரும் விசளங்களையும் தெளிவாக சொல்லுகின்றது. அப்பிள்ளை வயிற்றினுள்ளிருந்து இவ்விதமான விசளங்களைப் பேசுகின்றதைப் பார்த்தால் என் மனது சாட்சி சொல்லுகின்றது. இப்படிப்பட்ட ரகசியமான பேச்சுகளைச் சொல்லுகிற பிள்ளை நுபுவத்துடைய நபியாக இருக்கவேணும். அப்படி யில்லாத பேர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட குதறத்தேது'' என்று சொன்ஞர். அப்போது பைத்துல் முகத்திஸிலுள்ள பேர்களெல்லாம் ஸகரிய்யா நபி சொன்ன அதிசயமான விசளங்களைக் கேட்டு மரியமுடைய கூட்டத்தார்களை எண்ணிக்கணக்கிடப் போகாது. ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கு ஆயிரம் பேர் கத்தி கட்டின சேவகப்பாடிகளா யிருந்தார்கள். அப்படி பட்டக் கூட்டத்தார் அக்காலத்தில் மிகுதமுண்டு.

பைத்துல் முகத்திஸிலுள்ள சிறியோர் பெரியோரெல்லா மொன்ருகக் கூடி பீவி மரியம் அல்லாவினுடைய வணக்கத்தில் நிரம்பப் பூணிப்பாகவும், துப்புரவாகவு மிருந்து ஒன்று மறியாத மூடதனத்தின் பெண்களை போல் இப்படிப்பட்ட கெட்டக் காரியத்தை செய்திருக்கிருள். ஷைத்தானுடைய மோசத்தி லகப்பட்டு நாணமற்று இக்கெடுதலையைச் செய்து, தான் கெட்டது மன்றி யெல்லோருக்கும் அப்புந் தலைக் கவிழுதலுமாகச் செய்திருக்கிருள். இப்படி கெடுதி யுள்ள பெண்ணுகப் பிறந்தவளை ஒழுக்கமுள்ளவள் போலவும் வெண்ணலாகாது. இப்பெண்ணினுடைய நடத்தை யெல்லாம் வெளிபுறத்தில் நல்ல நடப்பு மொழுக்கமு முள்ளவள் போலவும், நாணமுள்ளவள் போலவும் உள்புறத்தில் செயல்களெல்லாம் மக்றும், ஹீலாவுமாக விருக்கிறது: ஆகையால் இவ்விதமுள்ளவளை வெட்டிபோட வேண்டும். இல்லாவிடில் பூமியினுள்ளாக உடலைப் புதைத்து விட்டு கூர்மை பொருந்திய அம்பெரிந்து கொல்லவேணும் அல்லது உயிரோடு தூக்கி விட்டு கொன்றுபோட வேணுமென்றும் சொன்ஞர்கள். சிலரிப்படி செய்வது சரியல்ல, ஏனெனில், ஸகரிய்யா நபி என்னுடைய மகள் ஸிஞச் செய்தாளென்றுச் சொல்வாராகில் அப்படிச் செய்யலா மென்ருர்கள். அதிலும் சிலபேர் பீவி மரியம் கெட்ட நடத்தை யுள்ளவரல்ல. அவர்களுடைய வமிஷமெல்லாம் மேலான வமிஷமாயிற்றே. அவரால் கெட்டவேலைகளாகா தென்ருர்கள். இன்னும் சிலர் தன் மகளுடைய பேச்சை மெய்யென்று ஒற்றுக்கொண்டு நமக்கெல்லாம் இப்படிபேச்சை சொல்லுவதைப் பார்த்தால் அவருக்குக் கொஞ்சமும் நாணமில்லை போலிருக்கிற தென்பார்கள். சிலர் பீவிமரியம் கற்ப

வதியாயிருந்து நல்ல நடப்பினை யுள்ளவராகவே யிருக்கிறார்கள். அதை யோசித்துப் பார்த்தால் ஹக்த்த ஆலாவினுடைய குதுறத்தில் ஆக்கலும் அழித்தலும் மெய்யே என்பதில் ஒரு ஐயமுமில்லை என்றார்கள்.

மற்றும் சில அறிவினர்கள் இப்படி தகப்பனில்லாமல் துனியாவில் அல்லாஹுத் தஆலா கற்பவதியாக்கினதில்லை; நாங்களிதுவரைக்கும் கைபாக பிள்ளையுண்டாகிறதைக் கேட்டதுமில்லை என்றும் பற்பலவித மாகப் பேசுவதை அக்கூட்டத்திலொரு பெண் கேட்டு, அக்கூட்டத்தை விட்டெழுந்து நின்று, "ஓ சபையோரே! பீவி மரியமுடைய காரியம் உங்களுக்கு எள்ளளவுந் தெரியமாட்டாது. யாராவது உலகத்தில் தன் னுடைய நாணத்தை தானே வெளிப்படுத்துவார்களா? ஒருவனுடன் நானிப்படி செய்தேனென்று சொல்லுவார்களா? அப்படி யிருப்பதால் ஸகரிய்யா நபி தன் மகளுடைய வெட்கத்தைத் தானே வெளிப்படுத்து வாரா? அப்படி யிருந்தாலுமதை மறைத்து நல்ல உவப்பான வார்த்தை யைச் சொல்லுவாரே யொழிய கெடுதியாகச் சொல்லமாட்டார்" என்றாள்.

பின்னொருபெண், வேறிடத்தில் இப்படிப்பட்ட ஸினாவினுடைய காரியம் நடந்திருக்குமேயானால் உடனே வெட்டிப்போடும்படி ஸகரிய்யா நபி சொல்வாரென்றாள். பின்னொரு பெண் நிரம்ப கோபத் தோடு ஸகரிய்யா நபி தான் நபியாக யிருந்தும் ஷரீ அத்துக்கு மாறுபாடாக பேசுகிறார். இப்படி மாறுபேசுகிறது நபி தனத்துக்கு சரியல்ல, பெரிய தனத்துக்கும் அழகல்ல. அது அவருடைய நபி தனத்திற்கு நஷ்டமென்று சொன்னாள். மற்றொரு பெண் மரியம் சூலா யிருப்பதை ஸகரிய்யா நபி தன் கண்ணாற்கண்டு அதற்குத் தகுந்த தண்டனை செய்யாமல் தாமிதஞ் செய்திருப்பது யென்ன புதுமை? நாமவரை நபியென்று எப்படி சொல்லுகிறது? எப்படி நாமவருடைய சொல்லுகளை யொப்பி உண்மைக்கொண்டு ஈமான் கொள்ளுகிறது? அவரை யார் பார்த்தாலும் இழிவாக எண்ணுகிறார்கள். மரியமுடைய இனத்தாரெல்லாம் தலை கவிழ்ந்துபேச வாயில்லாமல் போனார்கள். அவர்களுடைய கூட்டத்தார் தங்களுக்குள் தாங்களே நினைத்து மிகுந்த வெட்கத்தோடு அவர்களுடைய அறிவு புத்திகளெல்லாந் தடுமாறி, வெளியே புறப்படாமலும், தலை காட்டாமலும் யிருக்கிறார்களென்றாள். இப்படிப் பல விதமாக ஸகரிய்யா நபியுடையக் கூட்டத்தார்க ளெல் லாங் கேட்டு ஒன்றாய்க்கூடி ஸகரிய்யா நபியைப் பார்த்து, "ஓ நபியே! ஹறுத்திலே சூலாயிருக்கிற பிள்ளை நபியாகப் பிறந்தாலும் நாங்கள் எப்படி அவர் நபியென்று உண்மைக் கொள்ளுகிறது. இவ்வுலகமடங் கலும் ஷரீஅத்தினுடைய ஹுக்கும்களுக்கு தலைசாய்த்து உடன்பட்டு நிலையா யிருக்கிறதால் உம்முடைய நபி தனத்திற்கு கெடுதி வந்து

ரேசிடம். உலகத்தாரெல்லாரும் உம்முடைய மார்க்கத்தில் நடக்கமாட்டார்கள். நம்முடனொருவருங் கூடமாட்டார்கள். இவைகளினால் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுவத் தஆலா தன்னுடைய வல்லமை பொருந்திய குதறத்தைக் கொண்டு மரியத்தை கைபாக சூலாக்கி விட்டானென்று சொல்லுகிறீர். இது உலகத்தாருக்கு மெத்தவும் நிந்தனையாகத் தோணுகின்றது, இப்படிக் கெல்லாம் பார்க்கலாகாது. மரியமை வெட்டவும், குத்தவும், அடிக்கவும், தூக்கிலிடவும், புதைக்கவுமாகாது" என்றார்கள்.

அவர்களுடைய சூலிலிருக்கிற சிசுவைப் பார்த்தால் மெத்தப் பெரியவராக விருக்கிறார். இனிமேல் மரியத்தை வீட்டிற்குள் மறைவில் வைக்காமல் காட்டில் கொண்டுபோய் விட்டுவடுவது உத்தம மென்று தாய் தந்தை முதலிய சகலபேரும் மனமொத்து கூடிபேசினார்கள். பீவி மரியத்தை அம்மறைவை நீக்கி, அவர்கள் வீட்டை விட்டு வெளிப்படுத்தி காட்டிற்குக் கொண்டுபோய விடப் பார்க்கும் பொழுது பீவி மரியம் தாய் தந்தை யில்லாத மிஸ்கீனைப் போலத் தோணப்பட்டது. அதனாலே சகலருக்கும் பீவி மரியம் நடந்த நடத்தையும், குணத்தையும், நினைத்து விசாரம் பொங்கி குடலைப் பிடுங்கிப்போட்டது போலாயிற்று.

அப்போது பீவி மரியம் தன் தாய் தகப்பனை பார்த்து "என்னைப் பெற்ற தாய் தந்தையே! நானிதுவரையும் ஒரு பாவமுஞ் செய்யவில்லையே! என்னை அநியாயமாக வெளிப்படுத்தாமல் வீட்டி லிருக்கும்படி விடுங்கள். நீங்கள் என்னை பத்துமாதம்வரை கற்பத்தில் சுமந்து பெற்று இப்பொழுது வீணாக என்னை காட்டிலேன் விடுகிறீர்கள்? இதன்றி உலகத்தில் பிள்ளையின்மேல் தகப்பனைவிட தாயாருக்கு மிகுந்த பிரியமுண்டென்று சொல்லுவார்களே; அப்படியிருக்க, என் தாயே! இந்த மிஸ்கீன்பேரில் பிரியமில்லையோ? நான் உண்மையாக ஹறாம் செய்யவில்லை. அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுத் தஆலா எல்லா ஆலங்களையும் படைத்து அதற்குள்ளவைகளெல்லா முண்டாக்கி யாளுகிறவன். அவன் அந்தரங்கமும் பகிரங்கமு மறைவில்லாமலறிகிறான். நீங்கள் என்பேரிலிருந்த பிரியங்களெல்லாவற்றையும் நீக்கி என்னை தன்னந் தனியாகக் காட்டில் விட்டுவிட எண்ணுகிறீர்களே! உங்களுக்கு கொஞ்சமாகிலு மனமிறக்க மில்லாமலற்று போயிற்றோ? நீங்கள் எனக்கு ஆயிர ஆயிர விதமான நிஃமத்துகளைக் கொடுத்து வளர்த்தீர்கள். உங்களுக்கு இப்பொழுது என்பேரில் கல் மனதாய் போயிற்றோ. நானொரு பாதகமும் செய்யாதிருக்க ஏனென் னுணத்தைப் போக்குகிறீர்கள்? என்னுடைய தகப்பனே! பெருமையுடைய

என் பிதாவாகிய ஸகரிய்யா நபியே! நீருமென் தமக்கையும் என்னை வெறுப்பாகக் காட்டிற் கொண்டுபோய் விட நாடுகிறீர்களே! நான் எவ்விதமாக அக்கானகத்தில் தனியாக யிருப்பேன்? என் பேரில் ஸினாவினுடைய காரியம் நடந்திருக்குமே யானால் பிள்ளையும் வயிற்றினுள்ளிருந்து உங்களோடு பேசுமா? இந்த திருஷ்டாந்தரங்களினால் என் மொழியை துரிதப்படாமல் கேளுங்கள். இப்படி துரிதப்பட்டு பின்னால் கைசேதப்பட்டோர்கள் மிகுத முண்டு. ஆகையால், என் தாய் தந்தைமாரே! நன்றாக ஆலோசித்துப் பாருங்கள். சொல்வார் பேச்சுகளைக் கேட்பதிலும், வீரியம் கொள்வதிலும் பெரிய பெரிய கேடுகளுண்டு. நான் உலகப் பெண்களைப் போல அறிந்து மறியாமலும் பாவஞ்செய்தவளே யல்ல. என் பேரில் உகப்பும் கிருபையுஞ் செய்து அறிவினா லாராய்ந்து பாருங்கள். உங்களுக்கு நான் ஸினாச் செய்தவளென்று சந்தேகந் தோன்றுமேயாகில் விஷத்தைக் கொடுத்துக் கொன்று போடுங்கள். இல்லாவிடில் ஒரு பாழ்கிணற்றில் தள்ளி விடுங்கள். என் பரிசுத்த முங்களெல்லாருக்குந் தெரிந்தும் எங்கும் பிரசங்கமாகவு மிருக்கிறதே; என் வயிற்றினுள்ளிருக்கிற பிள்ளை நடந்த செய்தி எல்லாஞ் சொல்லிற்றே; இந்த திருஷ்டாந்தர மொன்றே போதாதா? நானும் சிறு வயதுள்ளவள். இதுவரைக்குந் தனியாகப் புறப்பட்டு ஓரிடத்திற்கு போனவளுமல்ல. ஒருவனுடனும் கூடினவளுமல்லவே. அப்படி யிருக்க இன்று என் தலை மீது வானமுமிடிந்து விழுந்திட்டதே" என்று மிகுந்த தாட்சிணையோடு சொல்லி தன் கண்ணிலிருந்து மாலைமாலையாக முத்துதிர்வது போல அழுதார்கள். அன்று எல்லாருமவர் சொல்லிய துக்கமாகிய சொற்களை கேட்டு, அழுது கைசேதப்பட்டு தீயிலிட்ட வங்கம்போலுருகி பெருமூச்சு விட்டு சித்திரம் போலாயினார்கள்.

பின்னர் சகலரும் பீவி மரியத்தைப் பார்த்து நாங்களுன்னை எப்படி வைத்திருப்போம்? உலகத்தாரெல்லாம் நீ ஸினாச் செய்தாய் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் நம்முடைய ஷறஹிற்கு நாமே மாறு செய்யலாகாதென்று சொல்லி, உடனே பீவி மரியத்தை வீட்டை விட்டு வெளியாக்கி அழைத்துக்கொண்டு போய் கொடிய கானகத்தில் விட்டு விட்டார்கள்.

அப்போது ஸகரிய்யா நபி தன்னிரண்டு கைகளையும் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுவ தஆலாவின் புறமாக உயர்த்தி "என்னை உண்டு பண்ணி யாளுகிற நாயனே! சகலவற்றையும் படைத்தவனே! என் மகள் மரியம் மிகுந்த துப்பரவும், வணக்கமு முள்ளவர்; பொறுமையு முள்ளவர்; அவர் உலகத்தினுடைய பொல்லாங்காகிய இடுக்கத்தைக் கொண்டு எங்களுக்கு மனது இடைஞ்சலாய் விட்டது. என் நாயனே!

111220

இன்று இக்காட்டில் தனியாக உன் காவலில் விட்டு விட்டேன்; எல்லா ரகசியங்களை அறிபவனுக்கு யாதொரு மறைவில்லை; நீ மிகுந்த (றஹ்மான்) றஹீம். ஆகையால் உன்னுடைய மஹாகனம் பொருந்திய கிருபையைக் கொண்டு மரியத்திற்கு கைபாகப் பிள்ளையைக் கொடுத்தாய். அது ஷரீஅத்திற்கு மாறுக விருக்கிறபடியால் காட்டிற்கொண்டு வந்து உன்னிடத்தில் ஒப்புவித்தேன். இங்கும் எங்கும் உன்னுடைய குதறத்தி ஞதரவே யன்றி வேறொருவருடைய ஆதரவில்லை'' என்று துஆக் கேட்டார்கள். பின்பு ஸகரிய்யா நபி பீவி மரியத்தை இருண்டவனத்திற் கொண்டுபோய் விட்டு விட்டு திரும்பி வீடு வந்து விட்டார்கள்.

அப்போது பீவி மரியத்திற்கு விசனம் பொங்கி கியாமத்தினுடைய நாளைப்போல விருந்தது: அந்நேரத்தில் சூறைக்காற்று நிரம்ப கடினமாக வந்தது. அக்காற்றினல் மரங்களெல்லாம் முறிந்துத் துண்டு துண்டாய் விழுந்து போயிற்று. கற்களெல்லாம் பஞ்சு பரப்பதுபோல பரந்து போயிற்று. மனிதர்களும் கணக்கில்லாமல் இறந்து போனர்கள். இப்படி கொடூரம் பொருந்திய பெருங்காற்றடித்துங் கூட மழையும் கனமாய் பொழிந்தது. அம்மழைத் துளிகள் கற்குண்டுகளை எரிவதுபோல் விசையாக விழுந்தது. அம்மழைத் துளிகள் மனிதர்கள்மேல் விழுந்தால் மூர்ச்சையாய்க் கீழே விழுவார்கள். அம்மேகத்திலிருந்து இடியிடித்ததால் அவ்விடியின் சப்தத்தால் மனிதர்களுடைய ஈரல்களெல்லாந் துண்டு துண்டாய் கலங்கி நீராய் விடும்போலிருந்தது. இப்படிப்பட்டக் காற்றும் மழையுமானது எத்தனையோ கப்பல்களை கவிழ்த்தியது, எத்தனையோ பறவைகளும், ஆடுமாடுகளும் இறந்துபோயின. அநேகமாடங்களு மிடிந்துபோயின. அக்காற்றுனது, நூஹு நபியுடைய காலத்தில் அடித்த தூபானென்னும் பெரு வெள்ளமும் காற்றும் எப்படி இருந்ததோ அதுபோல விருந்தது. எங்கும் கூகூவென்னுஞ் சப்தமாகவே யிருந்தது. அந்நேரத்தில் கொடூர இருளாக மூடிக்கொண்டது. அந்த இருளில் பீவி மரியம் கீழே விழுந்து நித்திரை யற்று கைகாலெல்லாம் நடுக்கமுண்டாகி அறிவுந்தடுமாறி, பின்பு தெளிந்து கண்ணைத்திறந்து பார்க்குமளவில் வானம் பூமி யென்றுந் தெரியாமல் போயிற்று. அன்று பீவி மரியமுடைய தலையிலும், உடலிலும், முழங்கையிலும், உதட்டிலும், காயம்பட்டு உதிரங் கொப்பளித்தன. அது கண்டு பீவி மரியம் தன்னுணர்வு கொண்டு எழுந்திருக்க முயர்ச்சித்தார்கள். அலையும் காற்று மடித்து எழவொட்டாமல் கீழே வீழ்த்தின. விழும் பொழுதிலொன்றுந் தெரியாது. பிடித்து நிற்க ஒரு ஆதரவுமில்லை. இப்படிப்பட்ட இடுக்கணுன நேரத்தில் பீவி மரியத்திற்குக் குளிர்ச்சியினல் பற்கள் கிட்டி எழவல்லமையற்று உடல் நடுக்கலாய் பேத

லிப்பாக றெம்பவும் பயந்து ஹக்த ஆலாவிடத்திற் கெஞ்சி, "என்னைப் படைத்தாளும் நாயனே! இவ்விக்கட்டாகிய நேரத்தில் உன்னுதாவே யன்றி வேறொருவருடைய ஆதாவில்லை. உன்னுடைய பெருமை தங்கிய றஹ்மத்தைக் கொண்டு என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிற ஆபத்தை தூராக்கி நான் மீளும்படி செய்" என்று துஆக் கேட்டார்கள்.

அல்லாஹூ ஸுபுஹானஹூவ தஆலா தன் குதறத்து பொருந்திய றஹ்மத்தைக் கொண்டும் பீவி மரியம் கேட்ட துஆவைக் கபூல்ச் செய்து கொண்டான். ஒரு மின்னல் மின்னியது. அம்மின்னலின் வெளிச்சத்தினல் அங்கொரு மரமொன்று தெரியலானது. அதுகண்டு பீவி மரியம் உடனே அம்மரத்தடியிற் சென்று 'அல்லாஹூ ஸுபுஹானஹூவ தஆலாவே போதுமானவன்' என்று புகழ்ந்து அந்தை விட்டு நீங்காமல் அவ்விடமே தரிபாடாக விருந்தார். அம்மரம் வெகு காலமாகக் காய்ந்துலர்ந்து பட்டுப்போயிருந்தது. அம்மரத்தடியில் வெகு காலமாக ஒரு நாகப்பாம்பு குடியாகவே யிருந்தது. அங்கு பீவி மரிய மிருக்கக்கண்டு அப்பாம்பு அருகே வந்து, "ஒ பீவி மரியமே! உம் முடைய பேரில் இப்படிப்பட்ட முஸீபத்தாயிற்றே; நானிம்மாத்தடி யில் 300-வருஷகாலமாக விருக்கிறேன். என்னிடத்திற்கு ஒருவரும் வருவதற்கு வல்லமையில்லை. இப்படிப்பட்ட விடத்திலே நீர் உம் முடைய மனவருத்தத்தினலே வந்தீர். நானுன்மேல் குருபானியாய் விடுவேன். என்னை விட்டு நீங்காமல் என்னிடமே யிரும்" யென்று நாகம் ஸலாம் சொல்லிப் போய்விட்டது. பிறகு பீவி மரியம் அம்மாத்தடியில் யிருந்து களையாறி ஆண்டவன் புறமாக ஷுக்கூறு செய்தார். பின்பு அல்லாஹூ தஆலாவினுடைய றஹ்மத்தைக் கொண்டு வெகுநாளாகப் பட்டுப்போயிருந்த மரம் குபீலென்று துளிர்விட்டு அடுக்கடுக்காக இலை கள் நெருங்கி அடர்த்தியாக விருந்தபடியால் அம்மாத்தடியில் மழைத் துளிகளும் காற்றும் வீசவில்லை. அந்த பேரீத்த மரத்தில் பூத்துக் குலை குலைகளாகக் காய்த்து மிகுந்த மதுரம் பொருந்திய பழங்களும் பழுத்து விட்டது. அந்நேரம் காற்றும், மழையும் நீங்கி சவுக்கிய முண்டாயிற்று. அப்பொழுது பீவி மரியம் தான் பட்ட வருத்தங்கள், தன்விதி, வளர்ப்பு, தான் பட்ட முஸீபத்து, காற்று மழையில் அடி பட்டது, தான் இனத்தாரை விட்டு கானகத்தில் பிரிந்துழலுதல் பைத்துல் முகத்தீஸில் நபிமார்களின் சப்தத்தை தாம் கேட்டல், முதலியவைகளை நினைத்து நினைத்துச் சலித்துக் கருகி யுருகிக் கண்ணீரைத் தாரைத் தாரையாக யுதிர்த்தார்கள். இக்கொடிய காட்டில் பல பல விதமாகிய பறவைகளின் சத்தத்தைக் கேட்கிறேனே, இக் கானகத்தில் மரங்கள், மலைகள், ஊர்வினம், பாவை யினம், நாற்காலிதுக

ளெனக்கு துணையாயினதே, எனக்குக் காடே வீடாயிற்றே, என் தாய் தந்தை முதலிய சகல இனபந்துக்களுடைய மனதெல்லாங் சல்லா யிற்றே, கொஞ்சமாகிலு மென்பேரி லிரக்கமில்லாமல் இப்படிப்பட்ட காட்டில் கொண்டு வந்து விட்டு போனதின் துணிபு என்னவோ! என் றும் தன்னுடைய அதிர்ஷ்டம் ஒருவருக்கு மில்லை என்றும் நினைத் தார்கள். பாம்பின் வாயிலகைப்பட்ட தேரைப் போல பல பலவற்றை நினைத்த பீவி மரியமுடைய துக்க வெள்ளம் கரை புறண்டது.

நானிந்த கானகத்தில் யாரைக் கூப்பிடுவேன்; யாருடன் பேசுவேன்; ஒரு துணையுமில்லையே, நானென்னென்றுரைப்பேன்; என்னை இக்காட் டிலுள்ள ஜீவன்கள் வந்து புசித்துப்போட வில்லையே, என்று கதறினர். பின்பு, என்னைப் படைத்து ஆளுகிற நாயனே! நானாகிய அடியாள் மிகுந்தப் பாவஞ் செய்தவள். என் றப்பே! இவ்வெளிய அடியாளை பாராவிடிலும் என் வயிற்றி லிருக்கிற பிள்ளையின் சங்கையைக் கொண்டு பொருத்துக் கிருபைச் செய். நீ ரகசியம் பராசிய மெல்லாம் யாதொரு மறைவின்றி யறிகிறவன்; எனக்கு உன்னுடைய உதவி யொத்தாசையே யன்றி மற்ற யாருடைய உதவி யொத்தாசையுமில்லை. உன்னுடைய மஹா கிருபையுள்ள குதறத்தை நாடிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆசையால் துன்யாவினுடைய பலா முஸீபத்துகளை விட்டும் என்னை நீக்கி விடுவா யென்றுக் கெஞ்சி துவாக் கேட்டிட நாயனுடைய கிருபையைக்கொண்டு ஈஸா நபி சூலிலிருந்து, "ஓ அறிவுந் தெளிவுமுள்ள என் தாயாரே! நீ ஒரு நாளும் இப்படிப்பட்ட சொற்களை வாய் திறந்து சலிப்பாகச் சொல்லியதில்லையே, இன்றும்முடைய மனதின் வியாகூலத்தினால் இவ் வசனங்களை வசனித்தீர். ஆயினும் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுவத் தஆலா எவ்வித குதறத்துள்ளவ னெனில் எறும்பு முதல் எண்ணு யிர ஜீவ ஜந்துக்களுக்கு மிரணங் கொடுத்து கிருபைச் செய்து பாதுகாத்து வளர்க்கிறவன். நீ தனியாக இவ்வனத்தி லிருக் கிறதைக் கொண்டு எள்ளளவும் பயப்பட வேண்டாம். சகல படைப்புகளின் பேரிலும் அவனுடைய காவலாகிய குதறத்தின் பார்வையுண்டு. இக்காட்டி லுனக்குத் துணையில்லை யென்று பயப் பட வேண்டாம். உமக்கு துணையாக உம்முடனே யென்னேரமும் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். நீர் எதைக் கேட்கிறீரோ அதற்கு உடனே நான் பிரதி சொல்லுகிறேன். உம்முடைய விசனத்தின் சலிப்பைக் கொண்டு நானென்னேரமும் மிகுந்த சலிப்பாகவே யிருக் கிறேன். உண்மையாக என்ன கேட்க வேணுமோ அவைகளை என்னைக் கேளும். அதற்கு மறு உத்திரவு தருவேன். நீயும் நானும் ஓரேயகத்தி லிருந்து பேசிக் கொண்டிருக்கும்படி அல்லாஹு தஆலா இப்பெருமையுஞ் சங்கையும் கொடுத்து உம்முடைய வயிற்றி

லென்னை நபியாக உண்டாக்கி நபிப்பட்டத்தையுங் கொடுத்து என்னுடைய காரணங்களை உலக மெங்குந் தெரியும்படி யுண்டாக்கி யிருக்கிறான். ஆகையால் என் தாயே! நீ என்னைக் கொண்டு என்னேரமுஞ் சந்தோஷமாக விரும். நீ ஒன்றுக்குஞ் சந்தேகமும் ஆலோசனையுஞ் செய்ய வேண்டாம். உம்முடைய பரிசுத்தமாகிய துப்புரவைக் கொண்டு உமக்கொரு குறைவும் வராது. நீரிவ்வனத்தி லெவ்வளவு சங்கடம் பட்டீர்களோ அதற்காக அல்லாஹுஸுபுஹானஹுவத் தஆலா மெத்த ராஹத்தான சவுக்கியத்தைக் கொடுப்பான்" என்று பற்பல இன்பமான மொழிக ளெல்லாஞ் சொல்லிற்று.

அம்மொழிகளை யெல்லாம் பீவி மரியங் கேட்டு மயிர்க்கால்களெல்லாம் பூரித்து தன் மனதினுள்ளிருந்த நோக்கா டெல்லாம் நீங்கி ஆயிர விதமான சந்தோஷங்கள் பொங்கி சலிப்பு யாவற்றும் காற்றில் பருத்தி பறப்பது போல் பறந்து போய் விட்டது. பின்னும் இப்படி ஏதாவது வருத்தங்கள் வந்தால் தன் வயிற்றிலுள்ள பிள்ளையோடு சொல்வார். இப்படி நடந்தேறி வருகிற நாளையில் அல்லாஹுஸுபுஹானஹுவத் தஆலாவின் கட்டளைப்படிக்கு பீவி மரியமிடத்திற்கு ஹூறுல் ஈன் பெண்கள் வந்து என்னேரமும் விதவிதமான நல்ல பொருள்களையும், சந்தோஷத்தை கொடுக்குமான யிபத்துகளையும் பாடி நல்ல ருசியும் வாசனையு முள்ளக் கனிகளையும் கொண்டு வந்து கொடுத்து தலைமுழுக் காட்டிப் போவார்கள். அதனால் விடுகிற மூச் செல்லாம் சந்தோஷத்தின் மூச்சாகவே யிருந்தது. இவ்விதமாக நாளுக்கு நாள் நடந்தேறி வருகிற நாளில் வளர்பிறை வளர்வது போல நாளுக்கு நாள் சூல் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. மாதமும் நிறைவானது. அப்போது ஈஸா நபியும் தாயுடைய சூலை விட்டு உலகத்தில் தோற்றுமான வேளையும் நெருங்கிற்று.

அந்நேரம் அல்லாஹுஸுபுஹானஹு வத்தஆலாவினுத்திரவின்படி ஹூறுல் ஈன்கள் சுவர்க்க லோகத்திலுள்ள அழகு பொருந்திய திரைகளைக் கொண்டு வந்துக் கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். அத்திரைகளுக்கு மேலே விசித்திரம் பொருந்திய அழகான வேலைகள் செய்திருந்தது அதனுடைய சிறப்பையும் அழகையும் இவ்வளவென்று சொல்ல முடியாது. பின்னும் ஹூறுல் ஈன்கள் கலந்தரென்னும் பட்டுடையும் சுந்துஸென்னும் பட்டுடையும் முறகாவென்னும் பட்டுடையும் கொண்டு வந்தார்கள். பின்னும் சுவர்க்கலோகத்தினுடைய விரிப்புகளை யெடுத்துக் கொண்டு வந்து விரித்தார்கள். அவ்விரிப்பினுடைய பிரகாசமானது நிலவும் அதன் முன் வெட்கித்து கருகிப்போகக் கூடியதா யிருந்தது. அதனுடன் பொன் தங்கத்தினுற் செய்த முத்து

கெம்பு, கோமேதகம், புட்பராகம் பலமணிகள் பதித்த கட்டி லொன் றும் கொண்டு வந்து போட்டார்கள். அதினுடைய பிரகாசம் சந்திர னும், சூரியனும் முளைப்பது போல யிருந்தது. பின்னுமொரு பச்சை மரகதத்தினுற் செய்யப்பட்ட தவிசு ஒன்று போட்டார்கள். அதின் மேலெத்தனையோ தலையணையும் போட்டு அதையுங் கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். பின்னும் மாணிக்கத்தினல் செய்திருக்கப்பட்ட தொட் டிலொன்று அதற்கு. கயிறுக ளெல்லாம் முத்தினுற் கோற்கப்பட்டு ஜாலர்கள் முறஸ்ஸாவெனு மிரத்தின முத்துகளினுற் தொங்கல்விட்டு நகமுகமுங் கிந்தில்கள் கட்டி சிங்காரித்து அலங்கிர்த முள்ள தொட் டிலைக் கொண்டு வந்து அம்மரத்தில் கட்டினுர்கள். அதனுடைய பிரகாசமானது சூரியனும் சந்திரனும் வெட்கிப் போகுமானதா யிருந் தது. இன்னும் பலபலவிதமாகிய அம்பர், கஸ்தூரி, அத்தர், முதலிய மணவகைகளும் கொண்டு வந்தார்கள்.

அக்காட்டில் அன்றிரவுச் செய்த சிறப்பையும், அலங்காரததையும் இவ்வள வென்று சொல்லவும் எழுதவும் முடியாது. அன்றிரவு லைத்துல் கதரினுடைய இரவை போலிருந்த தென்றும் ஒப்பிடலா காது. அன்றிரவு மிகுந்த ஹூறுல் ஈன்கள் பூமியினிடமாக அக் காட்டி லிறங்கினுர்கள். இன்னமும் ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாமும் முகர்றபான மலக்குகளும் விதவிதமாகிய சிங்காரிப்போடு காவலாக யிரங்கினுர்கள். அப்போது பீவி மரியமிற்கு மாதமுஞ் சரியாய் வயிற் றில் பிரஸவ வலி உண்டானது. மலக்குகளும், ஹூறுல் ஈன்களு மாகக் கட்டிலடங்காத சந்தோஷ மடைந்து ஹூறுல் ஈன்கள் பணி விடைக்காரராகவும்; மலக்குகள் காவலாட்களாகவு மிருந்தார்கள். அப்படி யிருக்கையில் கெர்ப்பம் வெளிபடுமான வேளையும் நெருங்கி, வலியுந்தோன்றின படியால் அன்று ஹக்தஆலாவின் உத்திரவு படி ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் முத்துமணிகளினுற் சிங்கார்த்த இரகினல் தடவினுர். உடனே பீவி மரியமிற்கு வலி மிகுதமாய் ஜிப்ரீலினுடைய இரகின் மேற் சாய்ந்தது. அப்பொழுது ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் மூன்று தரம் தன்னிரகினுல் தடவிவிட அல்லாஹுஸுப்ஹானஹுவத்த ஆலாவின் தூதராகிய ஈஸா நபி பதினுலாம் பக்கத்து நிலவு மாசியை விட்டு வெளியாவது போல தாயினுடைய றஹ்மை விட்டும் பிறந்தார். இதன்றி இன்னுமொரு கவுலில் ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் "ஓ அல்லாஹுஸுப்ஹானஹுவத் தஆலாவினுடைய நபியே! நீர் கர்ப்பத்தை விட்டு வெளியே வரும் உம்முடைய அழகு நிறைந்த முகத்தைக் காட்டும். உம்மைப் பார்க்கவேணு மென்று அநேக மலக் குகள் வந்திருக்கிறுர்கள்" என்று சொல்லி தாங்கள் வெளியே வந்து உள்ளே யிருக்கிற ஹூருல் ஈன்களை கூப்பிட்டு, நீங்கள் இப்பிள்ளை

பிறக்க உலகத்தார்களெப்படி பிள்ளைகளுக்குச் செய்வார்களோ, அது போலவே நீங்களுஞ் செய்யுங்கள்" என்று கட்டளை யிட்டார் என்பதாக வந்திருக்கிறது. ஈஸா நபி பிறந்தவுடனே ஹூறுல் ஈன்கள் ஹௌலுல் கௌதருடைய நறுமணம் பொருந்திய ஜலத்தைக் கொண்டு வந்து இருவரையும் முழுக்காட்டி பீவி மரியத்தை தவிஸின் மேலும் ஈஸா நபியை தொட்டிலிலும் போட்டார்கள்.

பின்பு மலக்குகளும், ஹூறுல் ஈன்களும் கைகட்டி நின்று மிகுந்த அதபுடனே ஸலாம் சொல்லி சுவர்க்கத்தினுடைய ஆடையைக்கொண்டு வந்து இருவருக்கும் உடுத்து, சுவர்க்கத்தின் முத்துமணிகளை தட்டில் வைத்து இருவரையுஞ் சுத்தி, சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள நாகரீகமான பற்பல விதமான கனிகளையும் கொண்டு வந்து கொடுத்து சோபனங் கொண்டாடினார்கள். ஜிபுரீல் முதலிய மற்ற மலக்குகளும் ஹூறுல் ஈன்களும் கூடி, "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் எங்களுடைய பாதுஷாவே! அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு வத் தஆலா உமக்கு தந்த சங்கையும் பெருமையும் மட்டிட்டுச் சொல்ல ஒருவராலும் முடியாது" என்று சொன்னார்கள். ஈஸா நபி அவர்கள் சொன்ன ஸலாத்திற்கு ஜவாபு சொல்லி ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாத்தை நோக்கி, "என்னுடைய தாயாருக்கு அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு வத் தஆலா தன்னுடைய றஹ்மத்தைக் கொண்டு என்னை அவர் வயிற்றில் தரிபாடாக்கி எனக்கு நபி பட்டத்தைக் கொடுத்து நானுங்களைப் பார்க்கும்படியாக வெளியாக்கினான்" என்று சொன்னார்கள். இவ்விதமாக நடந்து வயதேறிவரும் நாளில் மற்ற தூதராகிய இப்லீஸ் லஃனத்துல்லாவிற்கு எரிச்சலும், புகைச்சலுமதிக முண்டாகி பொறுக்கமுடியாமல் மனவெறுப்போடு ஊரினுள் வந்து 'ஓ ஜனங்களே! பீவி மரியம் காட்டிலொரு ஆண் பிள்ளையைப் பெற்றார்கள். அழகு அழகான வடிவுள்ள ஆண்களும் பெண்களுமாக கூடியிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள ஆண்பிள்ளைகளெல்லாம் பீவி மரியத்தின் மேல் வெறி பிடித்தவர்கள் போல மயங்கி சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு அவ்விடத்தில் நடக்கும் வேலைகளொன்றும் நன்றாக தோன்றவில்லை. இதனால் மரியம் பேரில் சந்தேகமாயிருக்கிறது" என்று எல்லோருக்கும் கலக்கமுண்டாகும்படி கோள் சொன்னான். ஊரடங்கலும் அவன் வந்து சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டு ஒருவருக்கொருவர் தங்களுக்குள் தாங்களே யோசனைகள் செய்து தாங்களெல்லோரு மொன்றாக சீக்கிரமாகக்கூடி போய் அவ்விடத்தைவிட்டு மரியத்தை புரட்டிப் போடுவது நல்லதென்றும் தாங்களெல்லோருஞ் சீக்கிரமாய் போய் உயிரைப் போக்கிட வேணுமென்றும் ஒருமைப்பட பேசி ஊரைவிட்டெல்லோரு மெழுந்து பெருங்கூட்டமாகக் கூடி ஆளொன்றிற்கு இரண்டு கல்களெடுத்து மடியிற் கட்டிக்

கொண்டு சிறியோர் பெரியோருமாக பீவி மரியமிருக்கிற காட்டினிட மாகப் போனார்கள். அக்காடு அலங்கிர்தமாக இருக்கிற அதிசயத்தைக் கண்டு அவர்களுடைய அறிவுகளெல்லாங் தட்டிக்கெட்டுத் தடுமாறி சுவற்றிலெழுதிய சித்திரம் போலசையாமல் நின்று பெருமூச்சு விட்டார்கள். பின்பு அப்பிள்ளையைக் கண்ணுறக் கண்டு 'இப்பிள்ளை சந்திரன் சூரியனுடைய ஒளிவைப் போல்யிருக்கிறதே' என்று அதிசயப்பட்டு அவ்வழகையும், வடிவையும், முகத்தையும் நோக்கி மெய் மறந்து வெட்டுண்ட மரங்கள்போல் நின்று விட்டார்கள்.

அக்கூட்டத்தார்கள் பிள்ளையை, பதினாலாம் பக்கத்து நிலவு மாசியுள் மறைந்து வெளிபட்டாற்போலும், இருட்டில் விளக்கு தோன்றினபோலும், மேகத்தில் மின்னல் வெளிப்பட்டாற் போலும், கண்ணொளிவுகள் மங்கத்தக்கதாகப் பார்த்து, பிரமித்தார்கள். பின்னர் பீவி மரியமிடத்திற்கு வந்து, "ஓ அம்மா! உனக்கு இப்படிப்பட்ட சூலெப்படி உண்டாயினது. அந்த விதங்களையெல்லாம் ஆதியோடந்தமாக எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்படி சொல்' யென்று கேட்டார்கள். அதற்கு பீவி மரியம் தன் வாயிற்றன் விரலைவைத்து கடித்து அவர்களின் முகத்தைப்பார்த்து "நான் சூலாயின விதங்களை எல்லாம் என் சுந்தரனாகிய பிள்ளையைக் கேளுங்கள். அப்பிள்ளை ஆதியோடந்தமாக உங்களுக்கு தெரிய சொல்லும்" என்று சொன்னார்கள். அச்சொல்லை ஸகரிய்யா நபி கேட்டு இரண்டுபேரை தன்னருகாக அழைத்து நீங்களிரண்டுபேரும் ஈஸா நபியினிடத்திற்குப் போய்க் கேளுங்களென்று சொல்லியனுப்ப, அவர்கள் இரண்டுபேரும் ஈஸா நபியின் கிட்டே போய்க் கேட்டார்கள். அவர்கள் அதபோடு ஈஸா நபிக்கு ஸலாம் சொல்லாமல் கேட்டதால் அவர்களுக் கொன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. பிறகு ஸகரிய்யா நபி வந்து ஸலாஞ்சொல்லி, "ஓ ஈஸா நபியே! நீ எப்படி தகப்பனில்லாமல் சூலில் தறிபட்டாய் என்பதை நன்றாகத் தெரியும்படி சொல்" என்று கேட்டார்கள். ஈஸா நபி ஸகரிய்யா நபியுடைய சத்தத்தைக் கேட்டு உடனே தொட்டிலைவிட்டு கிழேயிறங்கி ஸலாத்திற்கு பிரதி சொல்லி லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்று கலிமா யோதி, "நான் அல்லாவிற்குகந்த மிகுந்த உவப்புள்ள அடியான், அவனுடைய றஸூலாக விருப்பேன். அவனெப்படிக் கொற்ற றஹமத்து பொருந்திய றஹ்மானே யானால் அவனைப்போ லொன்று மில்லை, ஒன்றைப்போ லவனுமல்ல, அஹதானவன், உண்மையானவன், இணையுமற்றவன், பெண்டிரும் பிள்ளையுமற்றவன். அவனையொருவரும் பெறவில்லை, அவனொருவரையும் பெற்றவனல்ல. இப்படி பரிசுத்தம் பொருந்திய றப்பினுடைய வணக்கத்தை சந்தேகமின்றி

வணங்கிடுங்கள். என் பேச்சை மெய்யென்றெண்ணிக் கேளாமல் வெறிகொண்டோர்கள் போலத்திறிந்தலேகிறீர்கள். நான் வெறிகொண்டலேவோர்களுடன் எவ்விதம் பேசுகிறது, எதை சொல்லுகிறது'' என்று அவர்களுக்கெல்லாம் நாணம் பிறக்கும்படியாகவும் எல்லாருங் கேட்கும்படியாகவும் சொன்னார்கள்.

அவர் சொல்லிய வசனத்தை பெரியோர், சிறியோ ரெல்லாங் கேட்டு ஒருவருக்கொருவர் தங்களுக்குள் தாங்களே அதிசயப்பட்டார்கள். அப்போது ஈஸா நபி அவர்களைப் பார்த்து, "அல்லாஹு தஆலாவினுடைய அடியார்களே! என்னுடைய வசனத்தை நன்றாக வெளிரங்கமாக உங்களுக்கெல்லாந் தெரியும்படியாகச் சொல்லுகிறேன். அதை உங்களுடைய காதுகளைக் கொடுத்து நன்றாகக் கேளுங்கள். என்னுடைய தாயார்பேரில் நீங்களெல்லாம் இல்லாததும் பொல்லாததுமாகப் படுதூறகள்பேசி கொல்லவேணு மென்று ஏனெண்ணுகிறீர்கள். நான் சூலாயின விதங்களை கேட்டீர்களே அதை நான் உங்களுக்கு நன்றாகச் சொல்லுகிறேன். அதை நீங்களெல்லாருங் கேட்டு யோசித்துப் பாருங்கள். பூலோகத்தில் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு வத்தஆலா முந்தி மனிதர் படைப்பாக ஆத நபியை தாய் தகப்பனில்லாமற் படைத்த பின்பு பீவி ஹவ்வாவை அவருடைய விலாவில் நின்றும் படைத்தான். அப்படிப்பட்ட குதறத்துள்ள றஹ்மான் என்னையுந் தகப்பனில்லாமல் என் தாயினுடைய வயிற்றி லுண்டாக்கினான். அவன் மிகுந்த குதறத்தும், புதுமையும், நிறைந்த ஹிக்குமத்தும் பெருமையு முள்ளவன். இன்னுமவனுடைய குதறத்தைக் கொண்டு தான்நாடியபடி எல்லாஞ் செய்து முடிக்கக் குதறத்துள்ளவன். இன்னமும் ஏழுதட்டு வானமு மொன்றேடொன்று தாங்காமா லடுக்கடுக்காக யாதொரு தூண்களுமில்லாமல் நிற்கச் செய்தவன். இன்னும் பூமியே தண்ணீரின் பேரில் சுருண்டு போகாமலும் கரைந்து போகாமலு மிருக்கச் செய்து ஒரு விரிப்பாக விரித்திருக்கிறான். சூரியனுக்கு அதிக பிரகாசத்தைக் கொடுத்து இருள்களை நிலை நில்லாம லோட்டி உலகமெங்கும் வெளிச்சமாகும் படியாகவும், சகலபேருஞ் ஜீவனஞ் செய்து ஜீவித்திருக்கும்படி யாகவுஞ் செய்தவன். அப்பொழுதைப் பார்த்தால் உள்ளங்கை அகலம் போல் தூண்டாத விளக்காக வமைத்தவன். இன்னமவனுடைய குதறத்துகளை இவ்விதமென்று கணக்கிட்டுச் சொல்ல ஒருவராலும் முடியாது. அப்படி யிருக்க நீங்கள் என் தாய் மேல் இப்படிப்பட்ட அநியாயம் பண்ணுகிறீர்கள்.

இன்னமும் ஸினைச்செய்தவளென்று நீங்களெல்லோருஞ் சந்தேகங் கொண்டீர்களே அது மெய்யாகவே யிருக்குமாயின் தாயாருடைய கெட்ட நடப்பைக் குறித்து பிள்ளை எங்கேயாகிலுஞ் சாட்சிச் சொல்

லுமா? உங்களுக்கு குதறத்தாகிய விசளங்களை யெல்லாம் போதிக்கு மாவென்று கொஞ்சமும் நீங்கள் யோசிக்காமல் மெய்கொள்ளாமற் போனீர்கள். இப்படிப்பட்ட அறிவுகள் உங்களுக்கில்லாததால் வயிற் றினுள் சிசுவானப்பிள்ளை இப்படிப்பட்ட விசளங்களைச் சொல்லுமா வென்று எண்ணுமற் போனீர்கள். உங்களுக்கு அறிவு பெரிதாயுந் தெளிவாயு மிருந்தால் என் சொல்லை மெய் கொள்ளுவீர்கள். என் தாயைப்போல் உலகத்தில் துப்புரவும் பரிசுத்தமு முடையவர்களொரு வருமில்லை. அர்ஷி லிருக்கிற முகர்றபான மலக்குகளடங்கலும் என் னுடைய தாயாரே சுவர்க்கத்தின் பீவி என்று சொல்லுகிறார்கள். உலகத்தில் என் தாயாருக்கும் ஒரு புருஷமாருமில்லை. அதேனெனில் சகல படைப்புகளும் அழிந்தபின்பு வெழுந்து கியாமத்தினுடைய கேள்வி கணக் கெல்லாம் முடிவாகி சகலபேரும் சுவர்க்கமடைந்த பின் என் தாயர்ருக்கும் ஸையிதுல் முற்ஸலீன் காத்திமுல் அன்பியா என்னும் நபிக்கும் மணமுடிவாகும்.

அவர் முந்தி நாயனுடைய ஒளிவிலுண்டாகிய கடைசி நபியான வர். அவருக்கு 100-பெயருண்டு. அவரை உலகத்தில் முஹம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமென்று சொல்லுவார்கள். துனியாவிலும் ஆகிறத்திலும் அவருடைய பெருமையையும், சங்கை யையும் மிகுதமாகப் பேசுவார்கள். அந்த நபிக்கும் என் தாயாருக் கும் கலியாணமாகும். அந்த புருஷனே யன்றி உலகிலொரு புருஷனு மில்லை. எனக்கும் என் தாயாருக்கும் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு வத் தஆலா ஒருவனுடைய உதவியே யன்றி வேறொருவருடைய உதவி யொத்தாசைகளில்லை. உங்கள் பேரில் என்னை நபியாக உண்டாக்கி, எனக்கு நபிபட்டத்தையுங் கொடுத்திருக்கிறான். தீனை நீங்களெல் லாரும் கபூல் செய்யுங்கள். என் சொல்லை மெய்யென்றெண்ணி ஒப்புக் கொள்வீர்களாகில் உங்களுக்கு அல்லாஹு தஆலா சுவர்க்கத் தை கொடுப்பான். என் நபி தனத்தின்மேல் சந்தேகங் கொள்ள வேண்டாம், கொள்வீர்களாகில் நெருப்பு பொருந்திய நரகம் புகு வீர்கள். இப்பொழுது நீங்களெல்லாரும், 'லா இலாஹ இல்லல் லாஹு ஈஸா றூஹுல்லாஹி' என்று கலிமாச் சொல்லுங்கள். அல் லாஹு ஸுபுஹானஹுவத் தஆலா தன் கிருபையைக் கொண்டு என்பேரில் இஞ்சிலென்னும் வேதத்தையு மிறக்குவான். அக்கித்தா பின் பேரில் எல்லாரு முண்மைக்கொண்டு ஓதி, அதிலுள்ளபடி அமல் களுஞ் செய்வார்களாகில், அவர்கள் அல்லாஹு ஸுபுஹானஹுவத் தஆலாவினுடைய தீதாரையும் பெற்று சுவர்க்கத்திலாய் ஹூறுல் ஈன் களுயவர்களுக்குப் பணிவிடை வேலைகள் செய்யும்படியாய் நற்பத விகள் பெற்று நல்ல ருசிகரம் பொருந்திய மதுரமான பலவிதக் கனி

களும், பறவைகளும் கிடைப்பதன்றி ஹௌதுல் கௌதறுடைய நீருங்கிடைக்கும். இதுகளை விட்டு முகந்திருப்பி என் தாய் பீவி மரியத்தின் பேரில் எவரும் சந்தேகங்கொள்ளில் உண்மையாக அவர்கள் தீன் துனியாவிலுங் கெட்டவர்களாய் காபிருமாகிப் போவார்கள்.

இன்னமும் அல்லாஹு ஸுப்ுஹானஹுவத் தஆலாவுடைய ஹிக்மத்துகளையுங், குதறத்துகளையும் நன்றாக அறிந்திருந்தும் அறிவுகள் தடுமாறி இன்று நீங்களெல்லோருங் கூடிக் கொண்டு என் தாயாரை கல்லாலடித்துக் கொல்லவேணுமென்கிற எண்ணத்தோடு ஆளுக்கிரண்டு கற்களையெடுத்து மடியிற்கட்டிக் கொண்டு வந்தீர்களே! உங்களால் ஆகுமா? அறிவுதடுமாறி புத்தி கெட்டோர்களே! ஹக்த் தஆலாவினுடைய வலுப்பமான குதறத்தைப் பாருங்கள். அவன் நாடுவானுகிலொரு நொடியில் உங்களிடத்தில் மறைத்து வைத்திருக்கிற கற்களெல்லாம் மனிதர்வடிவாக்கி விடுவான்." என்று ஈஸா நபிசொன்ன மாத்திரத்தில் உடனே ஹக்த் தஆலா தன் குதறத்தினுல் அவர்கள் மடியிலொளித்து வைத்திருந்த கற்களெல்லாம் அழகான ஸூரத்துடைய பிள்ளைகளாய் விட்டது. அது கண்டு எல்லோருமெத்த அதிசயப்பட்டு இவர் நபிதானென்று உண்மை கொண்டார்கள்.

பிள்ளைகளாயினதே அப்பிள்ளைகள் "ஓ மனிதர்களே! அறிவில்லாத புத்திகேடானவர்கள் போலாய் விட்டீர்கள். உண்மையாக பீவி மரியம் துப்புரவும் பரிசுத்தமுள்ளவர்கள். அவர் பேரிலெள்ளளவுஞ் சந்தேகமில்லை. அப்படி அவர்பேரில் சந்தேகங் கொள்வீராகில் ஈமானை யிழந்து, பாதகத்தைச் சுமந்து கேடுகெட்டவர்களாய் நெருப்புக்கிறையாய் விடுவீர்கள். உண்மையாக ஈஸா நபி அல்லாஹு ஸுப்ுஹானஹுவத் தஆலாவினுடைய நபிநாயகமா யிருக்கிறார். இனிமேலிவருக்கு ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் வஹிக்கொண்டு வந்து கொடுப்பார். இவர் சொல்லுகிற பேச்சுகளடங்கலையு மொப்பி மெய்க் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லின. அப்பொழுது ஈஸா நபி அவர்களைப் பார்த்து "தகப்பனில்லாமல் நீங்கள் மடியில் கட்டிக்கொண்டு வந்த கற்களெல்லாம் பிள்ளைகளாய் விட்டதே இந்த திருஷ்டாந்தத்தை கண்ணுற் கண்டு உண்மை கொள்ளாமற் போவீர்களாகில் உங்களுடைய அறிவும், புத்தியும் மிகுந்த கெட்டதாக விருக்கும். அல்லாஹு தஆலாவினுடைய குதறத்தைப் பார்த்தீர்கள். அவனொரு நொடியிற்குள்ளாக உருவில்லாத கற்களை உருவாக்கி மனிதர்களுடைய வடிவைப் போலாக்கி விட்டான். ஆகையால் என் தாயார் நன்னடப்பு மிகுந்த துப்புரவுள்ளவர்கள்" என்று சொல்லி முடித்தார். இப்பிள்ளை சொல்

லிய வசனங்களை இஸ்லாமானவர்களுங் காபிரானவர்களுங் கேட்டு அவர்களுடைய அறிவும் புத்தியுந் தடுமாறி வெட்கித் தலைகவிழ்ந்தவர்களானார்கள். அப்போது அறிவுள்ளவர்கள் : அவரே உண்மையான நபியென்று நம்பினார்கள். மற்றவர்கள் இவ்வதிசயத்தைக் கண்டு அதிசயப்பட்டார்கள். அப்பொழுது ஸக்கரிய்யா நபி இக்காரணங்களைக் கண்ணுறக் கண்டு அதிக சந்தோஷமாய் உடலெல்லாம் பூரித்து, மயிர்க்கால் களெல்லாஞ் சிலுசிலிர்த்து புன்னகைக்கொண்டு பீவி மரியத்தின் கிட்டேபோய் ."நான் சொன்னவை யெல்லாம் மனம் பொறுத்துகொள். ஓ பரிசுத்தமுள்ள பீவியே! உமக்கு அல்லாஹுத் தஆலா கொடுத்த பிள்ளை முபாரக்கான சிபத்துடைய பிள்ளை. உம்மை பார்த்தால் உண்மையான நன்னடப்பும், நற்குணமும் நல்லொழுக்கமு முள்ளவராகக் காணுகிறது" என்று சொன்னார்கள். ஸகரிய்யா நபி பீவி மரியத்தையும், பிள்ளையையுந் தூக்கிக்கொண்டு முன்னிருந்த பைத்துல் முகத்திஸினிடமாகக் கொண்டு வந்து வைத்தார். பிறகு இம்ரானும் அவர் பெண்ஜாதியும் மற்றபேர்களும் ஸகரிய்யா நபியின் பேரில் கட்டில்லாத சந்தோஷமானார்கள். பின்பு பீவி மரியத்தை யில்லாததும் பொல்லததுமாகப் படுதூறு சொல்லி நகைத்தோர்களெல்லாம், வெட்கித்துத் தலைக் கவிழ்ந்துபோனார்கள்.

பின்பு யூதர்களாகிய நஸ்ருணிகளும் எஹூதிகளும் இவ்வதிசயங்கள் யாவற்றையும் பார்த்து தங்கள் மனதினுள் வந்தபடி எல்லாம் விதவிதமாக நினைத்து தங்கள் மடியிற் கட்டி யிருந்தகறக்ளெல்லாம் பிள்ளைகளாக மாறியது மாயவஞ்சனையின் சூனியமே யல்லாமல் உண்மையாகக் காணவில்லை என்று புறம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதில் சிலர் ஈஸா நபியைப்பார்த்தால் மெத்த நன்றியுள்ளவர் போலவும், நற்குண முள்ளவர்போலவும் நமக்கெல்லாம் மிகுந்த புதுமையாக காணுகின்றது. பீவி மரியம் அல்லாஹுத் தஆலாவினுடைய வணக்கத்தில் அடுத்த மனமுள்ளவராயும், பூணிப்புள்ளவராயும் இரவும் பகலும் வணக்கஞ் செய்து வந்தார். அதனால் அவரிருக்குமிடத்திற்கு ஒரு மனிதரும்போக வல்லமை யில்லையே; அப்படி யிருக்க, எவ்விதமாக தகப்பனில்லாமல் உலகத்தில் பிள்ளையுண்டாகுமென்று அதிசயமாகப் பேசினார்கள். இப்படி பலவிதமாக பேசிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் இப்லீஸ் லஃனத்துல்லா தமக்கு இது நல்ல சமயமென்று அக்கூட்டத்தில் வந்து சேர்ந்தான். இப்லீஸ் நல்ல அறிவுகள் ஆராய்ந்து சொல்லும் பெரிய மனிதனைப்போல உட்கார்ந்திருப்பதை சபையோர்கள் நோக்கி, எல்லோரும் அவன் புறமாகத் திரும்பி, "ஓ ஷைகே! நீர் மெத்தவும் பெரியவராக விருக்கிறீர், ஆகையால் மரிய

முடைய சங்கதிகளெல்லாம் உன்னுடைய மனதிற்கு எப்படி தோன்று கின்றது. அம்மரியமுடைய காரியத்தில் எங்களுக்கொரு ஆலோசனை யும் பிரியவில்லை. எங்களுடைய அறிவுகளெல்லாம் தட்டுக் கெட்டுத் தடுமாறிப் போகிறது. கைபான விசளங்களை நாங்களெப்படி சொல்லப் போகிறோம் ஆகையால் நீரே ஆலோசனை பிரித்துச் சொல்லவேணும்" என்று கேட்டார்கள்.

அதைக்கேட்டு இப்லீஸ் லஃனத்துல்லா அவர்களெல்லோரையுங் கலக்கிப்போட இதுதான் நல்ல சமயமென் றெண்ணி "ஓ ஜனங்களே! நீங்கள் நன்றாய்க் காது கொடுத்துக் கேளுங்கள்: நானொரு சங்கதி சொல்லுகிறேன். உங்களுடைய பேச்சுகளென் கண்மேலுந் தலைமேலு முண்டு. இப்போது என் மனதிலொரு ஆலோசனை வருகிறது; அதென்ன வெனில், நீங்களெல்லோரும் நன்றாய் யோசித்துப் பாருங்கள். பீவி மரியமிருந்த விடம் அதிக உயர்த்திலுள்ள மாடம். அம்மாடத்தின் மேல் பறவைகளும் பறக்கிறதில்லை. அப்படிப்பட்ட இடத்தில் மனிதர்கள் போக வல்லமைகளிருக்கிறதா? ஆகையாலென் மனதிலொரு செய்தி சந்தேகமா யிருக்கிறது. அது என்னவெனில் இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த மாளிகையினுள் ஆண்டவன் வருகிறதே யல்லாமல் பின் ஒருவரும் வரமாட்டார்கள். அவனென்னேரமும் மரிய மிடத்திற்கு வந்து தன் னுடைய மடியிற் கிடத்தி படுக்கவைத்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறான். அவளுடன் ஆண்டவனென்னேரமு மிருந்தபடியால் இரண்டு பேரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து மகிழ்வுகள் செய்து தூங்கி எழுந்திருந்தார்கள். ஆகையால் மரியம் உண்மையாக ஆண்டவனுடைய பெண்ஜாதியே யல்லாமல் வேறொருவருடைய பெண்ஜாதி யல்ல; அவ்விடம் போக யாருக்கு வல்லமையுண்டு? ஈஸா நபியானவர் ஆண்டவனுடைய பிள்ளையே யல்லாமல் மற்றவர்களுடைய பிள்ளையல்ல! அவரப்படி மனிதர்களுடைய பிள்ளையானால் இறந்துபோன மனிதர்களை யெழுப்ப வல்லமையுண்டா? உண்மையாக அவர் ஆண்டவனுடைய பிள்ளையான படியினாலே அவருக்கு இப்படிப்பட்ட வல்லமைகளிருக்கிறது. கற்க ளும் பிள்ளையாகுமா? பேசுமா?" வென்று சொன்னார். இப்படியவன் சொன்ன வார்த்தையை எல்லோருங் கேட்டு, 'ஆ, ஆ, இப்படியல்லவா ஜவாபுச் சொல்லவேணும்' என்று மெச்சிக்கொண்டு சந்தோஷமாய் "ஓ ஷைக்கே! நீர் இப்போது ஆலோசித்துச் சொன்ன வார்த்தைக ளெல்லாம் நன்றாக எங்களுடைய மனதிற்கு சம்மதியானது. இப்படி ஆராய்ந்து உண்மையான பேச்சுகளை எங்களுக்கு யார் சொல்லப் போகி றார்கள்" என்று புகழ்ந்து சொன்னார்கள். பின்பு காபிர்களெல்லா

மொன்றாய்க் கூடிக்கொண்டு, 'ஈஸா நபியே அல்லாவினுடைய பிள்ளை' என்று சொல்லத் தலைப்பட்டார்கள். பின்பு நஸ்றாணிகள், அம்மூவரும் அல்லாவென்று சொன்னார்கள். அதில் சிலபேர் அவர் அல்லாஹுத் தஆலாவே யன்றி நபியல்லவென்று சொன்னார்கள். இச்செய்திகளை ஈஸா நபி கேட்டு தன்னுடைய தாயார் மரியத்தை நோக்கி, "நாமிவ் விடத்திலிருக்கிறதி லொருகாரியமு மில்லை. நமக்குப் பகைவர் மிகுத மாக இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லோரும் என்னை அல்லாவுடைய மகனென்றும், உன்னை அவனுடைய பெண்ஜாதி என்றுஞ் சொல்லு கிறார்கள். இப்படிச் சொல்லுகிற மூடர்களுடைய சங்கதிகளைக் கேட்கிறது நமக்கு குபாராக இருக்கிறது. நஸ்றாணிகளும், எஹூதி களும், யூதர்களுமாகிய இவர்களெல்லாம் அறிவில்லாத மூடர்களாக விருக்கிறார்கள். நாமெங்காகிலும் போய்விடவேணும்" என்று ஈஸா நபி சொன்னார்கள். அதனை தாயார் கேட்டு "என்னுயிரே! கண்ணின் னொளிவே! தெளிவே! ஈரற்கொழுந்தே! நான் உன்பேரில் குருபானாய் விடுவேன். மகனே! நீர் சொல்லுகிற மொழியினாலே என் மனங் குபீ லென்று பற்றி புகைகின்றதே" என்று சொல்லி, உடனே அவ் விடத்தை விட்டு நீங்கி மகனை யெடுத்துத் தூக்கிக் கொண்டு, வெறுங் காலாக கால்களெல்லாம் கொப்பளிக்கத் தக்கதாக முள்ளுங் கல்லு களும்பட அதிக வருத்தத்தோடு இரவும் பகலுமாக நடந்துபோகையில் வழியிலொரு மலையைக் கண்டார்கள்.

அம்மலைமேல் விதவிதமான விஷமுள்ள பாம்புகளும், தேள் களும், பூரான்களுமாகிய விஷஜந்துக்களும், கணக்கிட முடியாய விருந்தன. இதுவுமன்றி உயிரை வதை செய்யுமான புலி, கரடி, முதலிய மிருகங்களும் அவ்விடம் இருந்ததினால் அம்மலையினருகி லொருவரும் போகிறதில்லை. அம்மலையின் பெயர் சொன்னாலும் மனிதர்கள் பயப்படுவார்கள். அம்மலையினுயரத்தையும் இவ்வள வென்று சொல்லி முடியாது. அம்மலையை பார்த்து ஈஸா நபி தாயு டன், " என்தாயே! நாமிருவரும் அம்மலையின் பேரிலிருப்போ மாகில் நம்மிடத்திற்கு ஒருவரும் வரமாட்டார்கள்" என்று சொல்ல, தாயார் கேட்டு சம்மதித்து இருவரும் அல்லாவின் புறமாக நாடி மன விசனத்தில் அம்மலைமேலேறி தங்கிவிட்டார்கள். அன்று தொடுத்து இரவும் பகலுமாக புலி கரடி முதலாகிய மிருகங்களும் பாம்பு, தேள் முதலிய விஷஜந்துகளும் அல்லாஹுத் தஆலாவினுடைய பயத்தை மனதில் வைத்து அவர்களுக்கு பணிவிடை வேலைகள் செய்து வந்தன. "ஓ பீவியே! எங்கள் பேரில் மிகுந்த கிருபை வைத்துப்பாருங்கள். நீரோ மிகுந்த நன்மையும், நன்னடப்பும் வணக்கமு முள்ளவர். உங்களை நாங்க ளெல்லாரும், உயிரோடு காணும்படியாகவும், பணி விடை வேலைகள் செய்யும்படியாகவும், அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு

வத்தஆலா எங்கள் பேரில் கிருபை செய்து தங்களை இவ்விடமனுப்பிய படியால் நாங்கள் உங்களைக் கண்டும், உங்கள் மகனைக் கண்டும், சந்தோஷமடைந்து சுவர்க்கவாதி யாயினோம்'' என்று மலையும் அதிலுள்ளவை அடங்கலும் சொல்லின. அதுகள் சொல்லியவைகளை பீவி மரியம் கேட்டு அளவில்லாத சந்தோஷமாக இருந்தார்கள்.

ஸகரிய்யா நபியும் தாய், தகப்பன், மற்ற பேர்களுமாக ஈஸா நபியையும், பீவி மரியத்தையுங் காணுதவர்களாய் தேடிப்பார்த்து அவர்களகப்படாததினுலே விசன மென்னும் கடலில் மூழ்கினுர்கள். ஈஸா நபியும், பீவி மரியமும் அம்மலையின் மேல் இரவும் பகலுமாக ஹக்த் தஆலாவினுடைய வணக்கத்தைச் செய்து ஷுக்கூரும் ஸபுறுஞ் செய்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கிருந்த ஒரு மரத்தடியில் ஈஸா நபிச் சென்று இலைகளை பறித்துக் கொண்டு வந்து முதிர்ந்த இலையைத்தானும் கொழுந்திலையை தாயாருக்கு கொடுத்து அவ்விலைகளைத் தின்று பசியாறி யிருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு நாளும் தாங்கள் இவ்விதமாக பலாய் முஸீபத்திலாகி மரத்தின் இலைகளை பறித்து புசிப்பதைப் பற்றி மனதில் எவ்வித சலிப்பும் விசனமும் கொள்ளவில்லை. அதுவுமன்றி அவர்கள் உலகத்திலுள்ள மற்ற எந்த வஸ்துவின் பேரிலும் நாடவுமில்லை.

பீவி மரியமிற்கு ஒரு நாள் ஜுரங்கண்டு அதினுல் மெத்தவும் வருத்த மேற்பட்டது. அவ்வருத்தத்திலும் பீவி மரியம் அல்லாஹு தஆலாவினுடைய வணக்கத்தை விடாமற் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது ஈஸா (அலை) இலை பறிக்க போனுர்கள். அவ்வேளையில் மலக்கல் மவுத்து நல்ல அழகினையுடைய அறபிகளின் ரூபத்தைப் போல வேஷ மெடுத்து பீவி மரியத்தினருகில் வந்து "ஈஸா நபியினுடைய தாயாரே! அஸ்ஸலாமு அலைக்கும். நீர் ஹக்த் தஆலாவினுடைய வணக்கத்தில் துப்புரவும் பூணிப்பு முள்ளவர்'' என்று சொன்னுர். அது கேட்டு பீவி மரியம் ஸலாத்திற்கு பிரதியுஞ் சொல்லி, வந்து நிற்கிறவருடைய முகத்தைப் பார்த்தவுடனே, தண்ணீரில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் மீனை மெல்லியதாகிய சுடுமணலில் போடில் அம்மீனெப்படி துடிக்குமோ அது போல் உடலெல்லாம் நடுக்க மெடுத்து, பதைப்பும் திடிப்பு முண்டாகி, அறிவு முணர்ச்சியுந் தடுமாறி, பேதலித்து மூர்ச்சையாய் பின்பு தெளிந்து, "உம்முடைய பெயரென்ன? எங்குள்ளவர்? எந்தவூர்? என்னிடத்திற்கு என் வந்தீர்? நீர் வந்த காரணங்களை நன்ருகத் தெரியும்படிச் சொல்லும். இவ்விடத்தில் நானுமென் பிள்ளையுமாக விருக்கிறேமே யன்றி மற்றொரு மனிதர்களும் வருவதும், போவதுமில்லையே. இங்கு மனிதர்கள் வந்து சஞ்சாரஞ் செய்வது மில்லையே. இப்படிப்பட்ட விடத்திற்கு

நீரென்ன காரியத்தைக் குறித்து வந்தீர்?'' என்று கேட்டார்கள். அது கேட்டு மலக்கல் மவுத்து சற்று நேரம்வரை ஒன்றுஞ் சொல்லா மல் தாமிதஞ் செய்து "ஓ மரியமே! உலகத்திலுள்ள சகல உயிர் பிராணிகளும் என்னைக் கண்டவுடனே பயப்படும். நான் எளியோர் களையும் பாதுஷாக்களையும், மிடிமையானோர்களையும், பகீல்களையும், சகீயானோர்களையும், நல்லோர்களையும், கெட்டோர்களையும், தாய் துடிக் கப்பிள்ளையையும், பிள்ளை துடிக்கத் தாயையும், பெண்ஜாதி யழ புருஷனையும், புருஷன்ழ பெண்ஜாதியையும், இன்பத்தை விட்டும், நோயை விட்டும், சவுக்கியத்தை விட்டும், சந்தோஷமுள்ளவர்களை சலிப்பாகவும் பிள்ளைக ளென்றும், பெரியோர்க ளென்றும் சிறியோர் களென்றும் எள்ளளவும் இறக்கமின்றி அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு வத் தஆலாவினுடைய உத்திரவானவுடன் ஒரு நொடிப் பொழுதுந்தா மிதஞ் செய்யாமல் அவர்களுடைய றூஹையும் உடலையும் வெவ்வேறு கப் பிரித்து விடுவேன், என் பெயர் மலக்கல் மவுத்து'' என்றார்.

இன்னும் "என்னுடைய இருப்பிடம் நாலாவது வானமாக யிருக்கும். நானிருக்கு மிடத்தில் மரமொன்றிருக்கின்றது. அம் மரத்தினுடைய அகலமும் நீளமும் இவ்வளவென்று சொல்ல முடி யாது. அம்மரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு இலையில் இவ்வுலகத்திலுண்டா யிருக்கிற மனிதர் முதலாகிய உயிர் பிராணிகளின் பெயர்களெல்லாம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. உலகில் யாருக்கு மூச்சும் இரணமும் அற்றுப் போகுமோ அவர்கள் பெயருள்ள இலைப்பழுத்து என் மடி மேல் விழும். அது கண்டு நான் ஹக்த் தஆலாவின் கட்டளையின் படி ஒரு விநாடி நேரமுந் தாமிதஞ் செய்யாமல் அந்த இலையைப் பார்த்து அதில் யார் பேர் இருக்கிறதோ அவர்களுயிரை வாங்குவேன். இன்று உம்முடைய பெயருள்ள இலை என் மடியில் பழுத்து விழுந் தது. ஆகையால் இன்று உன் உயிரைக் கைப்பற்றிட வந்தேன்'' என்று சொன்னர். அப்போது பீவி மரியம் அவர் சொல்லியச் செய்தி யைக் கேட்டு சலிப்பாகி மலக்கல் மவுத்தைப் பார்த்து, "என் பிள்ளை யாகிய ஈஸா, இலை பறித்துக் கொண்டு வரப்போயிருக்கிறார். அவர் என்னிடம் வருகிறவரையும் தாமிதம் செய்வீராகில் நீர் எனக்குச் செய்த உபகாரமாக யிருக்கும். என் பிள்ளை ஈஸா என்னிடத் திற்கு வந்து என்னைக் கண்டவுடனே என்னுயிரைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளும். அதற்குமுன் என்னுயிரைக் கைப்பற்றிக் கொள்வீராகில் நான் அவருடைய முகத்தை பாராதபடியினல் கபறிலு மெத்த சலிப் பாக விருப்பேன். அவரும் என் முகதததைக் காணமற் போவாராகில் அவருடைய வயதெல்லாஞ் சலிப்பாகவே யிருப்பார்'' என்று சொன்

ணர்கள். அது கேட்டு மலக்கல் மவுத் "நீர் அல்லாஹுதஆலாவினுடைய அமானத்திலிருக்கிற பீவி. எனக்கு ஹக்தஆலாவினுடைய உத்திரவு ஒரு விஞடியும் தாமிதப்படுத்த வேண்டா மென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே என்பேரில் என்ன குற்ற மிருக்கிறது. நான் அப்படி செய்யாமல் ஒரு விஞடி நேரமும் முன்பின் படுத்துகிறதில்லை. அப்படிச் செய்வேனாகில் அவனுடைய முனிவில் அகப்பட்டுக் கொள்வேன்" என்று சொன்னார். பீவி மரியம் மிகுந்த துக்கத்தோடழுது அறிவுந்தடுமாறி வெளியே வந்து பிள்ளையைத்தேட, அவரெங்குங் காணாமல் போக, அதிக சலிப்பாகி துக்கக் கடலில் மூழ்கி, "என் கண் மணியான மகனே! என்னீரற் கொழுந்தே! கல்பின் தெளிவே! ஒளிவே! என்னை விட்டு எங்கே போனாய்? எல்லா நாளும் என்னைக் காத்திருந்து இப்படிப்பட்ட வேளையிலுன்னைக் காணேமே! மலக்கல் மவுத்து வந்து என்னை அழைக்கிறாரே! நானெப்படி அவர் கையைக் கொண்டுத் தப்பித்துக்கொள்வேன்; உன்னை தனியாக விட்டு எப்படிப் பிரிவேன்?" என்று நாலுதிசைகளும் நோக்கி "மகனே!" என்று கூப்பிட்டுப் பார்த்தும் பிள்ளையைக் காணாமல் மிகவும் மனம் நொந்து தானிருக்கு மிடத்திற்கு வந்தார்கள். அப்போது ஜுரமும் அதிக வேகமாயினது.

ஜுரத்தின் வருத்தத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டு, பூமியின் மேல் "என்னுடைய மகன் ஈஸாவே! உயிரே! பாதுஷாவே! ஹக்தஆலாவினுடைய நபியே! என்னுடைய ஸலாம் உமக்குண்டாக வேண்டியது. உன்னுடைய சந்திப்பை நான் காணாமல் விட்டுப் பிரிந்து போகிறேன். உன்னுடைய அறிவை துக்கத்தில் போடவேண்டாம். நானில்லாதபடியினாலுமக்கு மிகுந்த வருத்தமும், துன்பமும் இருக்கும். உம்முடைய சரீரத்தை மிகுந்த வருத்தம் எடுத்து விழுந்தாட்ட வேண்டாம். நானுன் தீதாரைப் பார்க்க அதிர்ஷ்டமில்லாமல் போயிற்று. ஹக்தஆலாவுடைய அமலுக்கு மாறுச் செய்ய ஒன்று மில்லை. நான் தாருல் பனாவை விட்டு தாருல் பகாவிற்குப் போகிறேன். என்னுடைய அதிர்ஷ்ட மிப்படி யிருந்தது. உன்னுடைய அதிர்ஷ்டமு மென்னைப் பார்க்க முடியாமலிருக்கிறது. விதிக்கு முன் மனிதருடைய மதியொன்றும் செய்யப்போகிறதில்லை. உம்முடைய தீதாரை கியாமத்து நாளையிலே காண்பேனே யன்றி இன்று காண்பதற்கிடமில்லை. ஆனதால் ஹக்தஆலாவினுடைய கட்டளைக்கு ஸபுறுஞ் ஷுகூறுஞ் செய்து சந்தோஷமாயிரும். நானும்மை விட்டுப் பிரிந்து போவதைக்கொண்டு கொஞ்சமுந் துயரமும் துக்கமும் படவேண்டாம். இன்று உன்னை நான் ஹக்தஆலாவின் புறமாக ஒப்பித்து விட்டேன்" என்று எழுதி வைத்தார்கள். பிறகு வெகு துக்கத்துடன் தான் வணங்கும் இடத்தி

விரண்டு றக்அத்துத் தொழுது, "என் றப்பே! நான் மிகுந்த பாவி யானவள், என் மகன் ஈஸாவிற்கு உன்னுடைய உதவி ஒத்தாசையே யன்றி மற்றொருவருடைய உதவியும் ஒத்தாசையும் இல்லை. நான் உன்புறமாக ஒப்பித்து விட்டேன். உன் மகாகனம் பொருந்திய கிருபையைக் கொண்டு யாதொரு இடுக்கணும் வாராமல்படி கார்த்தருள் வாயாக" என்று தன்கைகளை யெடுத்து முனாஜாத்துக் கேட்டு, பின்பு தன் மனதை திடசித்தஞ் செய்து கொண்டார்கள். கலிமாவி னுடைய மாணிக்கம் வேளுணச் செய்து யிருக்கும்போது, பீவி மரிய முடைய துப்புரவான றூஹை மலக்கல் மவுத்து கைப்பற்றி அல் லாஹு தஆலாவினுடைய சந்நிதானத்திற்கு கொண்டுபோய் விட் டார். அன்று பீவி மரியம் அறிவுள்ள துன்யாவினுடைய பலாமுஸீ பத்துகளை விட்டு நீங்கி தாருன் நயீ மென்கிற சுவர்க்கம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

அன்று ஈஸா நபி என்றுங் கொண்டு வராத கொழுந்து இலை களைப் பறித்துக்கொண்டு, தாயாரிருக்கு மிடத்திற்கு வந்து பார்க்கை யில், தாயார் நித்திரை செய்வது போல, யிருக்கக் கண்டு, "இன்று நம்முடைய தாயாரேனோ உல்லாச நித்திரை செய்கிறார்கள்" என்று மனதிலெண்ணி தூரமாக நின்று தன் தாயாரை பார்த்து, "என்னு டைய தாயே! நான் ஸலாமத்தாக இலை பறித்துக் கொண்டு வந்திருக் கிறேன், நீ தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாயே! கண்ணை முழித்துப் பாரும்" என்று கூப்பிட்டுச் சொல்ல அதற்குத் தாயார் மறு உத்தரங் கொடுக்க வில்லை. பின்னும் அதேபடி "என் தாயாரே! தலை எடுத்துப்பாரும், எழுந் திரும்" எனறு கூப்பிட்டுச் சொல்ல அதற்கும் ஜவாபு ஒன்று மில்லை. இப்படி கூப்பிட எழாமலும், ஜவாபுச் சொல்லாமலும், பேசாமலு மிருப்பதைக் கண்டு ஈஸா நபியுடைய அறிவெல்லாம் தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறிப் போய் தன் தாயாரிடத்தில் நெருங்கிப்போய் பார்க்கையில், "தான் வணங்கு மிடத்தில் நித்திரை செய்கிறார்" என்று நினைத்து "என் தாயே! என்னை மறந்து விட்டு நித்திரை கொண்டீர். தொழுகை யினுடைய வேளையுமாயிற்றே! சிக்கிரம் எழுந்திரும்" என்று கூப்பிட் டார். பின்பு தான் கொண்டு வந்த இலைகளை ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டு தாயாரெழுந்தால், இருவரு மொன்றாய்க் கூடி பசியாறலா மென்று நினைத்து பின்னுந் தாயாரிடம் வந்து, "தொழும் வேளையா யிற்றே! என் தாயாரே! எழும்பி ஹக்கதஆலாவினுடைய திக்குறு பிக்குறுகளைச் செய்யும்" என்று எழுப்பிட எழவுமில்லை. பின்பு "என் தாயே! நானின்று வெகுதூரம்போய் நல்லக்கொழுந்தான இலை களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். பசியுடைய வேளையுமாயிற்று" என்று கூறினர்.

எத்தனையோ தரமாக பற்பல விதமுஞ்சொல்லிக் கூப்பிட்டார் அதற்கும் ஒரு ஜவாபும் வரவில்லை. "என் தாயே! உமக்கு சரீரஞ் சுவாத்தியமாக வில்லையோ? அதனால் ஹக்தஆலாவினுடைய வணக்கத்தை விட்டு விட்டு எண்ணமற்றவர்களாக நித்திரை செய்கிறீர்களா?" என்று சொல்லி, பின்னும் அல்லாஹு தஆலாவை நாடி "என் நாயனே! என் தாயாருடைய நஸலை உன் றஹ்மத்தான கிருபையைக் கொண்டு அவர்களுக்கு சரீர சுவாத்தியத்தைக் கொடு, எங்களுக்கு உன்னுடைய ஆதரவேயன்றி வேறொருவருடைய ஆதரவுமில்லை" என்று முனாஜாத்து கேட்டு பஜர்வேளையு மாய்விட்டது. "பறவைகள் அல்லாஹு தஆலாவினுடைய திக்ரை செய்கின்றது. நீரிந்த வேளையில் நித்திரை செய்கிறது நலமல்லவே; எழுந்திரும்; சும்மா ஒரு நாளும் நீரிப்படி நித்திரை செய்ததில்லையே. இன்று இத்தனை நேரமாக நித்திரை செய்கிறவிதம் எனக்குத் தெரியவில்லை; ஸுபுஹுடைய நேரமுமாய் விட்டது, நீங்கள் அல்லாஹு தஆலாவினுடைய வணக்கத்தில் மிகுந்த பூணிப்பாக வணங்கி வருவீரே, ஆகையால் சீக்கிரமாக எழுந்திருங்கள். இதுவரை தாங்கள் பசியாரவுமில்லையே" என்று பலபல விதமாக எழுந்திருக்கும்படி ஈஸா நபி சொல்ல பீவி மரியம் ஒரு ஜவாபுஞ் சொல்லவில்லை. பின்னும் "என் தாயே! கிழக்கு வெளுத்து பொழுது உதிக்கும் வேளையாய் விட்டதே!" என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் இருள்களெல்லாம் நீங்கி சூரியன் உதித்தது. அந்நேரம் ஈஸா நபி தாயாரிடத்தினருகிற் சென்று முகத்தின்மேல் போட்டிருந்த ஆடையை நீக்கி நன்றாக உற்றுப் பார்க்கையில் தாயாருடைய றூஹானது சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்து போயிருக்கக் கண்டு, தம்முடைய சட்டையைக் கழற்றி மண்மேல் போட்டுவிட்டு மிகுந்த அழுகையோடு தன் தாயினுடைய கழுத்தை கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு, "என் தாயே! என்னைப் பிரிந்து போனீரே! நானுஞ் சிறுபிள்ளை, என்னை தனியாக விட்டு விட்டு என்றும் மழியாத பட்டணத்திற்குக் குடியாகப் போய்விட்டீரே; நான் உமக்குப் பசியார இலைபறித்துக் கொண்டுவரப் போயிருந்தேன்; அதற்குள் உம்முடைய விதி வந்து விட்டதா? நான் தங்களிடம் ஹாஜராக யிருந்து உங்களோடு பேசி உமக்குப் பணிவிடை பூறுவுஞ் செய்யவில்லையே; நான் தாயில்லாத பிள்ளையாய் எத்தீமாகிப் போனேனே; இனியாரை நான் அம்மா வென்று கூப்பிடுவேன்; நீ யிருந்தபடியால் உன்னை விக்காடு மலைகளெல்லாம் வீடுபோலிருந்ததே; உம்முடனே பேசுவதற்கு அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு வதஆலா எனக்குதவி செய்யவில்லை; உங்களுக்குப்பின் இக்காடானது சிறைச்சாலையாக யிருக்கிறதே; என்னுடைய உயிரென்ன மாயிருக்கிறது"

என்று பலபல விதமாக சொல்லி தாயாருடைய முபாறக்காகிய பாதங் களிரண்டையு மெடுத்து கண்ணில் வைத்து முகந்து முத்திமிட்டு "இபாதத்தினுடைய பறக்கத்தைக்கொண்டு மிகுந்த பலனும், வல்லமையுஞ், சந்தோஷமும் பெற்றேன். நாயனே! என் தாயாருடைய ஒடுக்கத்தில் பேச்சுவார்த்தைகளை பேசவைக்காமல் றூஹை கழற்றி சுவர்க்கத்திலாக்கி விட்டால், என்னுடைய உடலும் ஈரலுங்கருகி துடித்துபதைக்கிறதே" என்று முத்துபோல் கண்ணீரை விட்டு மழை பெய்வது போல் அழுதார்.

ஈஸா நபி தன் தாயாரை நினைத்து அழுவதைப் பார்த்து வானம், பூமி, அரஸ், குருஸ், சுவர்க்கம், நரகம், லவ்ஹு, கலம், மலக்குகள், ஜின்கள், ஊர்வையினம், பறவை இனம், நாற்காலினங்கள், மரங்கள், மலைகளெல்லாம், "பீவி மரியமுடைய மகனாகிய ஈஸா நபியே! நீர் இன்று ஏன் மிகுந்த அழுகை யழுகிறீர்கள். இதனால் உலகத்திலொரு பிரயோஜனமுமில்லை. நீர் இவ்வேளை ஸபுறும் ஷுக்கூறுஞ் செய்து பொறுமையோடிருப்பதில் கோடானகோடி பலனுண்டும்; நாங்களெல்லாம் உமக்குத் துணையாக விருக்கிறோம்; நீரிவ்வுலகத்தி லுள்ளவைகளுக் கெல்லாம் நஸீஹத்தும், நேர்வழியுங் காட்டப்பட்டவர்; நாங்களுமக்கு அறிவு சொல்வதற்குத் தகுமானவைகளல்ல; உம்முடைய தாயார் மாத்திரம் உலகத்தில் புதிதாக மவுத்தாகவில்லை, இப்படி எத்தனையோ கோடான கோடிபேர்கள் மகிழ்ச்சியாகவுந் துக்கமாகவுமிருந்து மவுத்தாகவில்லையா? ஆதநபியை தொடுத்து இதுவரைக்கு மெத்தனையோ நபிமார்கள் பிறந்து மவர்களு மவுத்தாயிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ விதமான டடைப்புகள் மறைந்து போயிருக்கின்றது. இந்த துனியாவாகிறது ஒருவருக்குஞ் சதமல்ல. நிலையுமல்ல; நஷ்டத்தை கொடுக்குமான விடம். ஆகையால் தாங்களெல்லா விசனங்களையும் நீக்கி உங்களுடைய தாயாரை நல்லடக்கம் செய்வதற்காக கபனைத்தேடும்" என்று மரம் மலை முதலியன சொல்லின. அவைகள் சொன்னதை ஈஸா நபி கேட்டு திடசித்தஞ்செய்து பின்பு மன வியாகூலங்களை இப்பேச்சினால் நீக்கி பூமியைப் பார்க்கையில் தன் தாயார் சக்றாத்துடைய ஹாலிலெழுதி வைத்திருப்பதைக் கண்டு கட்டில்லாத விசனமானார். அப்போது ஸபுரென்னும் தண்ணீரைக் கொண்டு துக்க மென்னும் நெருப்பை அணைத்து தாயாரெழுதியிருக்கும் நஸீஹத்தையெல்லாம் நன்றாகப் படித்துப்பார்த்து, ஒவ்வொரு எழுத்துகளின் பேரில் தன் முகத்தை வைத்து ஒவ்வொரு எழுத்தாக முத்தமிட்டார்கள். பின்பு தாயாரை நல்லடக்கஞ் செய்ய வேணுமென்று, கபன் தேடுவதற்கு எண்ணமிட்டு அம்மலையோரத்திற் கடுத்தாபோல சில காபிர்கள் கூட்டமாக யிருக்கக்கண்டு ஈஸா நபி அம்மலையை விட்டுக் கீழே யிறங்கி அவர்களிடத்திற்கு வந்து, "ஓ கூட்டத்

தார்களே! இன்று என்னுடைய தாயார் இறந்து போனார்கள். அவர்களுக்குக் கபனிட துணியில்லாததால் கபன் கொடுத்து நல்லடக்கஞ் செய்யவில்லை. நீங்கள் கபன் கொடுத்து எல்லாரும் உதவி செய்து அடக்கம் செய்யில் உங்களுக்கு அல்லாஹு தஆலா ஆயிரம் நன்மையும், வரிசையும், சிறப்பையுங் கொடுப்பான்" என்று சொன்னார்கள். அது கேட்டவர்கள், "நீர் யார்? உன்னுடைய பெயரென்ன? நீ எங்கேயிருக்கிறது" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஈஸா நபி "நானிந்த மலைமேலிருக்கிறேன். என் பெயர் ஈஸா. என் தாயார் பெயர் மரியம். எனக்கொருவருடைய ஆதரவு இல்லை. நான் பீவி மரியமுடைய பிள்ளை" என்று ஆதியோடந்தமாகச் சொன்னார்.

அதுகேட்டு அக்கூட்டத்தார்களெல்லாம் "இம்மலையின் மேல் கணக்கில்லாத பாம்புகளும், தேள்களும், விஷப்பூச்சிகளும் நிறைந்த இருண்ட வனமாயிற்றே! அவ்விடத்திற்கு ஒருவர்போக பயமான தலமாயிற்றே? 300 வருஷ காலமாகக் கெட்டயிடமென்று பயந்து, அங்கு ஒருவரும் போக்குவரத்தில்லையே, அப்படியிருக்க நீ ஒருவராய் குடியிருக்கலாகாது. அவ்விடத்திலா குடியிருக்கிறீர்கள்" என்று சொல்லி தங்களுக்குள் தாங்களே, ஒருவருக்கொருவர், "இப்படிப்பட்ட விஷஜந்துக்கள் குடியிருக்கிற அம்மலைக்கு நாம் எப்படிப்போகிறது" என்று பயந்து, "கபன் முதலியவைகளை கொடுத்து அனுப்பிவிடுவோம்" என்று பேசிக்கொண்டு, "ஓ ஈஸாவே நாங்கள் அவ்விடத்திற்கு வரமாட்டோம். வேண்டு மானவைகளை கொடுக்கிறோம்" என்று சொன்னார்கள். பின்பு அவர்கள் "இம்மனிதன் விஷஜந்துக்கள் நெருங்கியிருக்கிற மலைமேலிருக்கிறதைப் பார்த்தால், இவர் அல்லாவாயிருக்க வேணும்" என்று பேசிக் கொண்டு ஈஸா நபியைப்பார்த்து, "இவர் நம்மை மோசஞ்செய்து கெடுக்க வந்தாபோலுங் காணுகிறது. இன்னுமிவர் நம்முடைய மார்க்கத்தை அழித்துப் போட்டவர் போலுந் தோணப்படுகிறது. ஆகையால் இவரை விடாமல் சுருக்காய் வெட்டி போடவேணும்" என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதனை ஈஸா நபி கேட்டு உடனே அவ்விடம் விட்டு நீங்கி ஓடோடி சென்று அம்மலையின் மேலேறி நின்று மிகுந்த சலிப்பாக யிருந்தார்.

அவ்வேளையில் அவ்வழியாக இரண்டு இஸ்லாமான முஸாபிர்கள் போவதைக்கண்டு அவர்களைக் கூப்பிட, அவர்கள் வந்து ஈஸா நபிக்கு ஸலாஞ் சொல்லி, "என் மிகுந்த சலிப்பாக யிருக்கிறீர்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஈஸா நபி பிரதிச்சொல்லி, "என்னுடைய தாயார் பீவி மரியம் மிகுந்த நன்றியும் வணக்கமு முள்ளவர். என்னை விட்டு விட்டு இன்று இம்மலையின் பேரில் மவுத்தாய் போனார்கள்.

நான் எதீமாகவும் மிஸ்கீனாகவும் இருக்கிறேன். உங்களுக்கு அல்லாஹு தஆலா மிகுந்த தஹ்றமத்தைச் செய்வானாகவும். இந்நேரம் இவ்விடத்திலுங்களை யன்றி வேறொரு இஸ்லாமானவர்களுமில்லை. நீங்களென்னுடைய தாயாருக்குக் கபன் கொடுத்து நல்லடக்கஞ் செய்வீர்களாகில் உங்களுக்கு சுவர்க்கத்தில் நற்பதவியோடு தீதாரும் பெருவீர்கள்'' என்று சொன்னார்கள். அந்த இஸ்லாமாகிய முஸாபிர் களிருவரும் இவ்விசளங்களை எல்லாம் கேட்டு, "நீர் சலித்து எண்ண மிட வேண்டாம். நாங்களுங்களுடைய அடிமைகளாக இருப்போம். நாங்கள் பீவி மரியமுடைய நல்லடக்கம் பணிவிடைகளின் வேலைகளில் ஹாஜராக யிருக்கிறோம். கபறு எங்கே வெட்டுகிறது. அவ்விடத்தைக் காட்டுங்கள்'' என்று கேட்டார்கள். பிறகு மூன்று பேருமொன்றாகக் கூடி கீழேயிறங்கி இடந்தேடி ஈஸா நபியோரிடத்தைக் காண்பித்தார்கள். அவ்விடத்திலிருந்து முஸாபிர்களுங் கபற்வெட்டி முடித்தார்கள். அதற்குள்ளாக பீவி மரியத்தை அல்லாஹு ஸுபுஹானஹு வத்தஆலாவினுடைய உத்திரவின் படிசுவர்க்க லோகத்தின் ஹூறுல் ஈன்கள் ஹௌளுல் கௌதருடைய தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து முழுகாட்டி சுவர்க்கலோகத்தின் பட்டுடைகளால் கபன் செய்து, கண்ணிற்கு சுருமா இட்டு, சுவர்க்கத்தின் பண வாடைகள் பூசி செய்யுமான வேலைகளெல்லாஞ் செய்து, மேலான வெள்ளியினொளிவை போல போர்வையும் போற்றி மையத்தை எடுத்து வெளியே வைத்திருந்தார்கள். அப்போது அவ்விரண்டு முஸாபிரும் ஈஸா நபியுமாக மையத்தை எடுத்து நல்லடக்கஞ் செய்ய வேணுமென்று அம்மலையின் மேல்போய் பார்க்கும் போது எல்லா வேலைகளையும் முடித்திருக்கக் கண்டு மையத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய், கபறினருகே வைத்து தன் தாயாருடைய தீதாரை காண நாடி கபனைத் திறந்து பார்த்து, "என்னைப் பெற்று வளர்த்த தாயே! இன்று இங்கே என்னை தனியாக விட்டு விட்டு அல்லாஹு தஆலாவின் புறமாகப் பிரிந்து போகிறீரே! உம்முடைய தீதாரை நான் எப்போது காண்பேன். இன்று நான் தனியாக யிருக்கிறேனே'' என்று சொல்லி அழுதார்கள். இதனை வானலோகத்திலிருக்கிற மலக்குகளெல்லாம் கண்டழுதார்கள். பின்பு தாயாரை நல்லடக்கம் செய்து விட்டு ஈஸா நபியும் முஸாபிருமாக அம்மலையின் மேல் சென்று அங்கு அம்முஸாபிர்களுக்கு நல் மாறுயஞ் சொல்லி அவர்களை யனுப்பி விட்டு அதிக விசனத்தோடிருந்தார்.

அந்த முஸாபிரிருவரும் ஜிப்ரீல் மீக்காயில் அலைஹிஸ்ஸலாமாவார்கள். அப்போது ஈஸா நபிக்கு வயது பத்தாயிற்று. ஈஸா நபி தமது தாயாரை நினைத்து மிகுந்த சலிப்பாக ஹக்த் தஆலாவினிடத்

தில் "நாயனே! என் தாயார் மவுத்தாகும் போது நான் கிட்டேயில்லை. மவுத்தை குறித்து கேட்க வேணும். உன்னுடைய உத்திரவானல் அவர்கள் கூட நான் பேசுகிறேன்" என்று கேட்டார்கள். உடனே நாயனுத்திரவானது. அன்று தன் தாயாருடைய கபறருகிலாகி மிகுந்த அழுகையோடு தாயாருக்கு ஸலாம் சொன்னர்கள். உடனே கபறுள்ளிருந்து பிரதி ஜவாபு சொல்லி "என் கண்மணியான மகனே! என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அப்போது ஈஸா நபி "என் தாயே! உன்னிடத்திற்கு மலக்கல் மவுத்து வந்தாரே அதுவும் கபறில் சுவால் ஜவாபாயினதும், உன்னருகிலில்லாமல் விட்டுப் பிரிந்ததுஞ் சொல்" என்று மிகுந்த விசனமாகக் கேட்டார். அதற்கு பீவி மரியம், "நான் நித்திரையி லிருக்கும்போ தொருவர் வந்து என்னை எழுப்பி 'உன்னை அல்லாஹுத்தஆலா அழைத்து வரச் சொன்னன்' என்று கூப்பிட் டழைத்துக் கொண்டு போனர். நான் சுவர்க்கத்தில் மட்டில்லாத சந்தோஷமா யிருக்கிறேன். அல்லாஹுத்தஆலா என் பேரில் மிகுந்த கிருபைச் செய்திருக்கிறன். என் கண்மணியான மகனே! அவனு டைய நல்மாராய முனக்கு உண்டாக வேண்டியது. கியாமத்து நாள் வருமளவு முன்னை விட்டுப் பிரிந்து போயினேன்" என்று சொல்ல, பீவி மரியத்திற்கு இனிமே லொன்றும் பேச வேண்டாமென்று ஹக்த் தஆலாவினுடைய உத்தரவானது. அது கேட்டு வாயை மூடிக் கொண்டார்கள். பிறகு ஈஸா நபி தாயாருக்கு ஸலாம் சொல்லி விட்டு முஸாபிராகப் புறப்பட்டு ஊர், மலை, வனம் வனாந்திர மெல்லாம் திரிந்து, இலைகளைப் பறித்துத் தின்று கொண்டு மேலிட்டிருக்கு மங்கி யோடு கம்பளத்தை போர்த்திக் கொண்டிருந்தனர். இப்படி நடந்து வருகிற நாளையில் பின்னிட்டு நடக்கப் போவதை ஈஸா அலைஹிஸ்ஸ லாத்தினுடைய கிஸ்ஸாவில் எழுதுவோமாக. இன்ஷா அல்லா, ஆமீன் ஆமீன் யாரப்பல் ஆலமீன்.

பீவி மறியமுடைய கிஸ்ஸா முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

ஈஸா நபியுடைய கிஸ்ஸா.

ஈஸா நபியுடைய சங்கை பொருந்திய பிறப்பு வளர்ப்பு சிறு பால்யத்தனம், வமிஷ பாரம்பரை, அவர்கள் தாயார் பீவி மரியம் வபாத்து முதலியவைகளை விரிவாக பீவி மரியமுடைய கிஸ்ஸாவில் எழுதியுள்ளோம். இதனடியில் அவர்களுடைய முஃஜிஸாத்தைப் பற்றி கூறி வருவோம்.

ஈஸா நபியுடைய அற்புத செயல்களாகிய முஃஜிஸாத்துகள் அல்லாஹுத்தஆலா ரூஹுல் குத்தூஸைக் கொண்டு பலனாக்கி வைத்தான். தன்னுடைய திருகுர்ஆனில் அவன் "பரிசுத்தமான றூஹைக் கொண்டு ஈஸாவை பலனாக்கினேம்" என்று அருளியுள்ளான். பரிசுத்தமான றூஹாகிறது ஜிப்ரீல் (அலை) என்றும் அவர் ஈஸாவுடன் சதா யிருந்து கொண்டிருக்கிறு ரென்றும் சிலர் கூறியுள்ளார்கள்.

"அல்லாஹுத்தஆலா ஈஸாவில் ரூஹுல் குத்தூஸை ஊதி யிருக்கிறுன் என்றும் அந்த ரூஹைக் கொண்டு ஈஸாவை சங்கையாக்கி வைப்பதற்காகவும் தனதாக்கி வைப்பதற்காகவும் 'நாம் ஈஸாவிலே நம்முடைய, ரூஹில் நின்றும் ரூஹுல் குத்தூஸை ஊதினேம்' என்று திருவுளமா யிருக்கிறுன். ரூஹுல் குத்தூஸ் என்பதற்கு பரிசுத்தமான ரூஹ் என்பது கருத்து. ரூஹுல் குத்தூஸாகிறது புருஷருடைய முதுகந்தண்டையும் நஜீஸான அருகாம்பிள்ளைக் குடலையும் பொதிந்து கொள்ளவில்லையானதால் அதற்கு பரிசுத்தமான ரூஹ் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த ரூஹாகிறது அல்லாவில் நின்றும் அவனுடைய ஏவலா யிருந்தது" என்று ரபீகிப்னு அன்ஹு சொல்லி யிருக்கிறுர்கள்.

"ரூஹுல் குத்தூஸ் ஆகிறது ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களைக் கொண்டு ஈஸாவைப் பலனாக்கி வைத்தது என்றும் ஜிப்ரீல் ஈஸாவிற்கு அல்லாவில் நின்று வஹி கொண்டிறங்குபவராகவும் அவரை வானத்தளவில் உயர்த்தப்படுமளவும் அவர் ஈஸாவுடனே இருந்தார்" என்று சத்தி ரஹ்மத்துல்லா சொல்லி யிருக்கிறுர்கள். இன்னும் ரூஹுல் குத்தூஸாகிறது அல்லாஹுத்தஆலாவுடைய வலுப்பமாகிய இஸ்மான இஸ்முல் அஃலமென்றும் இதனைக் கொண்டு மவுத்தானவர்களை ஹயாத்தாக்கி வைத்தார் என்றும் ஸஹீதிப்னு ஸுபைர் சொல்லி யிருக்கிறுர்கள்.

ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் தௌராத், இன்ஜீல் இந்த இரண்டு வேதங்களையும் மூலாதாரமாக ஓதினவராகவும், எழுதுகிறவராகவு மிருந்தார்கள். அல்லாஹு தஆலா உலகத்தில் பக்ஷிசாரங்களில் வௌவால் ஒன்றையும் படைக்கவில்லை. ஈஸா வௌவாலை பக்ஷிசாரங்களில் சிரேஷ்டமான படைப்பாக படைத்தார். அதற்கு மார்பும் பல்லும் உண்டாயிருக்கிறது. அது பிள்ளையும் பெறுகிறது; ஹைறுமாகிறது பறக்கவும் செய்கிறது. இதனுல்தான் பக்ஷிசாரங்களில் இதனை சிரேட்டமான படைப்பு என்று சொல்லப்பட்டது. இதற்கு மண்ணினுல் ஸூரத்து உண்டாக்கினுர். அல்லாஹு தஆலா பிறகு ஹயாத்தைக் கொடுத்தான்.

“இதனை மனிதர் பார்த்துக் கொண்டிருக்குமளவும் ஹயாத்துடன் பறந்து கொண்டிருக்கும். மனிதருடைய கண்ணைவிட்டு மறைந்து போனுல் மையத்தாகி விழுந்துவிடுமென்றும், இதுவே அல்லாஹ்வுடைய படைப்புக்கும் மனிதருடைய படைப்புக்கு மிடையே உள்ள வேறுபாடான அல்லாஹ்வின் ஹிக்மத்தாக இருக்கும்” என்று வஹபு றலியல்லாஹு அன்ஹு சொல்லி யிருக்கிறுர்கள்.

ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் பிறவிக்குருடை நீக்கி பார்வை உண்டாக்குதல், வெண்குஷ்டத்தை நீக்கி சுவாத்திய முண்டாக்குதல் முதலிய முஃஜிஸாத்துக்களை செய்தவர்களாக இருந்தார்கள். மேல் கூறிய இரண்டு நஸ்லுக்கும் மருந்தில்லாததினுல் ஈஸாவிற்கு முஃஜிஸாத்து ஏற்பட்டது. அக்காலத்தில் இலாஜ் செய்கிறது காலிபான படியால் அவருக்கு முஃஜிஸாத்தை இலாஜுடைய தினுசிலே நின்றும் அல்லாஹு தஆலா காண்பித்தான். அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய ஹுக்கும்கொண்டு மவுத்தானவர்களை ஹயாத்தாக்கி வைத்தார்கள். காஜீர் என்கிறவர் மவுத்தானுர். அவருடற் பிறந்தாள் ஈஸாவிற்கு மவுத்தைக் கூறி, அவர்களை அழைத்து வரும்படி ஆள் சொல்லி அனுப்பிவைத்தாள். ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் அதனைக் கேட்டு அவரது ஸஹாபிகளுடன் காஜீருடைய ஊருக்கு மவுத்தான மூன்றுவது நாள் வந்து சேர்ந்ததும் மவுத்தானவருடைய கபரை அவர்களுக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. ஈஸா நபி துஆச் செய்ததும் காஜீர் கபரில் நின்றும் ஹயாத்தாகி எழுந்திருந்து சிறிது நாள் பிள்ளையும் பெற்று ஜீவித்தார்.

ஈஸா நபியும் கவாரியூன்களும் காட்டிலே நடக்கையில் ஒரு பட்டணத்தருகே போனுர்கள். அப்போது ஈஸா நபி “இப்பட்டணத்தில் ஒரு புதையல் உண்டு; அதனை யார்போய் கொண்டு வருகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு கவாரியூன்கள் “இந்த பட்டணத்

திற்குள் ஏழையானவன் சென்றால் அவனைக் கொன்று விடுவார்கள்" என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஈஸா நபி "நீங்கள் எல்லோரும், நான் போய் அந்த புதையலைக் கொண்டு வருமளவும் இவ்விடத்திலேயே இருங்கள்" என்று சொல்லி ஊரினுள் போனார்கள். அங்கு ஒரு வீட்டு வாசலில் நின்று கொண்டு "வீட்டையுடையவர்களே! உங்களுக்கு ஸலாம் உண்டாவதாக! நான் ஏழையானவன். சிறிது வஜீபனங் கொடுங்கள்" என்று கேட்டார். அவ்வீட்டிலுள்ளக் கிழவி "நீ வீட்டை விட்டு போகிறாயா? அல்லது உன்னை ராஜனிடத்தில் கூட்டிக்கொண்டு போய் வஜீபனம் கேட்கிறான் என்று சொல்லவா?" என்றாள். பிறகு கிழவியுடைய மகனும் வந்தான். அவனிடம் ஈஸா "அப்துல்லாவே! எனக்கு விருந்து கொடு" என்று கேட்டார். அதற்கு அவன் கிழவி சொன்னது போல சொன்னான். ஈஸா நபி "நீ எனக்கு விருந்து கொடுத்தால், உனக்கு இந்த ஊர் ராஜனுடைய மகளை கலியாணம் முடித்துத் தருகிறேன்" என்று சொன்னார். அதற்கு அந்த வாலிபன் "நீ பைத்தியக்காரனா, அல்லது மரியம் உடைய மகனா?" என்றான். அப்போது "நான் மரியமுடைய மகன் ஈஸா தான்" என்றார். பிறகு அவன் ஈஸாவிற்கு விருந்து கொடுத்தான்.

ஈஸா நபி இரவு அவனிடம் தங்கி ஸுப்ஹானபோது "நீ ராஜனிடம் போய் உன் மகளை எனக்கு கலியாணம் செய்துகொடு என்று கேள். உன்னை அவன் அடித்து வெளியே துரத்திவிடுவான்" என்றார். அவ்வாலிபன் ராஜனிடம்போய் கேட்டு அடித்துத் துரத்தப்பட்டு ஈஸாவிடம் வந்து நடந்த செய்தியைத் தெரிவித்தான். ஈஸாநபி அடுத்த நாளும் போய் கேட்கும்படி சொன்னார். மறுநாளும் அவ்வாலிபன் போய் கேட்டு அன்றும் அடித்துத் துரத்தப்பட்டான். ஆனால் அன்று, முதல் நாள் அடித்த அடிக்கு கொஞ்சமாக அடித்தார்கள். இதனையும் ஈஸாவிடம் வந்து அறிவித்தான். பிறகும் ஈஸா நபி "மறுநாளும் போய் கேள்; ராஜன் தனது மகளை கலியாணம் செய்து கொடுப்பான். மஹர் மிகவும் அதிகமாகக் கேட்பான். நீ அந்த மஹருக்குக் கபூல் செய்யப் பயப்படாதே" என்றார். அவன் அதுபோல் மூன்றாவது நாளும் ராஜனிடம் போய் கேட்டான். ராஜன் பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் கட்டப்பட்ட வீடொன்று மஹராக கொடுக்க வேண்டுமென்றான். அவ்விதமே கொடுப்பதாக அவ்வாலிபன் கபூல் செய்து அவ்விதமான வீட்டை ஒப்புக்கொள்வதற்காக தன்னுடன் ஆள் அனுப்பும்படி கேட்டான். ராஜன் சிலரை அனுப்பி வைத்தான். அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு அவ்வாலிபன் ஈஸா நபியிடத்தில் வந்து ராஜன் கேட்ட மஹரை சொன்னான். ஈஸாநபி அவ்

விதமே பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் ஜபர்ஜதியாலும் கட்டப்பட்ட மாளிகையை உண்டாக்கி அவனுக்குக் கொடுத்தார். ராஜன் அம்மாளிகையை பார்த்து மெத்தவும் புதுமையாகி தமது மகளை அவனுக்கு நிக்காஹ் செய்து கொடுத்தான். அவ்வாலிபன் ஈஸா நபியிடம் "அல்லாஹ்வுடைய ரூஹே! இவ்விதமான சக்திகளை நீங்கள் பெற்றிருக்க நீங்கள் ஏன் இந்த மிஸ்கீனுடைய ஹாலில் இருக்கிறீர்கள்" என்று புதுமையுடன் கேட்டான். அற்கு ஈஸா நபி "நான் பனுவாக போகிற துன்யாவில் நின்றும் பகாவான ஆகிரத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன்" என்றார். அப்போது அந்த வாலிபன் "நானும் பனுவாக போகிறதை விட்டும் உங்களிடம் சேர்ந்திருப்பேன்" என்று சொல்லி ஈஸா நபியைத்துடர்ந்து வந்தான். அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு கவாரியூன்களிடத்தில் வந்து, இவர்தான் இந்த ஊரிலுள்ள நான் கூறிய புதையல் என்றார். அந்த கிழவியுடைய மகன் ஈஸா நபியுடைய அஸ்ஹாபிமார்களுடன் சேர்ந்து மவுத்தாகுமளவும் ஈஸா நபி யுடனிருந்தான்.

ஒரு நாள் ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் சென்று கொண்டிருக்கையில் அவருக்கு அருகே ஒரு மையத்தைக் கொண்டு போனார்கள். அந்த மையத்திற்கு ஈஸா நபி துஆ செய்ததும் கட்டில் மேலிருந்து மையத்து உயிர்பெற்றெழுந்து, பிடவையை உடுத்துக் கொண்டு இறங்கி கட்டிலை சுமந்து கொண்டு குடும்பத்தை அடைந்தான். அவன் சிறிது நாள் ஹயாத்தாயிருந்து பிள்ளையும் பெற்றான். ஈஸா நபி, நூஹ் நபியுடைய காலத்தில் வந்த பெரும் வெள்ளத்தின் செய்தியை யறியவேண்டி நூஹ் நபியுடைய மகனார் ஷாம் என்கிறவரை ஹயாத்தாக்கி கப்பலில் நடந்த செய்தியை எல்லாம் கேட்டறிந்து கொண்டு மறுபடியும் அவரை உடனே மவுத்தாகச் செய்தார்கள். ஈஸா (அலை) அவர்களை யஹூதிகள் "உஸைர் (அலை) அவர்களை நீர் ஹயாத்தாக்கி அவர் உமக்கு ஈமான் கொண்டாரானால் நாங்களும் உமக்கு ஈமான் கொள்கிறோம். இல்லாவிடில் உம்மைச் சுட்டெரித்து போடுவோம்" என்றார்கள். ஈஸா நபி துஆ செய்ததினால் அல்லாஹு தஆலா உஸைரை ஹயாத்தாக்கி வைத்தான். உஸைரிடம் யஹூதிகள் "ஈஸாவுடைய ஹக்கில் நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உஸைர் "ஈஸாவாகிறவர் அல்லாஹ்வுடைய அப்தும் றஸூலுமா யிருப்பார் என்று உறுதியாய் நான் சாட்சி சொல்கிறேன்" என்றார். அவர்கள் உஸைரை தங்களிடத்திலிருக்க துஆ செய்யுமாறு ஈஸா நபியை வேண்டிக்கொண்டார்கள். அப்போது ஈஸா "அவரை கபுரளவில் விட்டு விடுங்கள்" என்று விட்டு விட்டார்கள். அவர் அங்கே இறந்து போனார். யஹூதிகளில் சிறிது பேர் தாங்கள் கொடுத்த வாக்குகளுக்கு மாறு செய்தார்கள்.

ஈஸா நபி ஒரு நாள் ஒரு ஸிகாயத்திலே ஒரு மனிதருடனே புறப்பட்டு போகையில் ஆறு குறுக்கிட்டது. அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் மிகுதமாயிருந்தபடியால் அவர்களால் கடக்க முடியவில்லை. ஈஸா நபி பிஸ்மில்லாஹி என்று எகின் கொண்டவர்களாக தண்ணீரின் மேல் நடந்தார்கள். அவருடனே போனவரும் தண்ணீரின் பேரில் நடந்தார். மற்றொருவர் தாம் நடப்பதைப்பற்றி பெருமை கொண்டதால் உடனே அவர் தண்ணீரில் மூழ்கினார். பின்பு ஈஸா நபியிடத்தில் ஒத்தாசை தேடினார். ஈஸா நபி அவரை தண்ணீரில் நின்றும் பிறப்பட வைத்ததும் அவர் தௌபா செய்து கொண்டார்.

ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் பூமியில் சிகாயத் போகிறபோது ஒரு யஹூதி அவரைப் பின் தொடர்ந்து நடந்தான். அவனிடம் இரண்டு ரொட்டி இருந்தன. ஆனால், ஈஸாவிடம் ஒரு ரொட்டி மட்டிலும் இருந்தது. அப்போது ஈஸா "உன்னுடைய ஒஜீபனத்தில் என்னையும் கூட்டாக்கிக் கொள்" என்று யஹூதியிடம் சொல்ல யஹூதியும் ஒப்புக் கொண்டார். பிறகு யஹூதி ஈஸாவிடம் ஒரு ரொட்டி இருப்பதை யறிந்து தான் ஒப்புக் கொண்டதைப் பற்றி விசாரமாகி ஈஸா நபி தொழுது கொண்டிருந்தபோது தனது ரொட்டியில் ஒரு ரொட்டியைத் தின்று விட்டான். தொழுது முடித்த பிறகு ஈஸா "உன்னிடத்திலிருக்கும் இரண்டு ரொட்டியையும் கொண்டுவா" என்று கேட்டார். அதற்கு யஹூதி ஒரு ரொட்டி தான் கொண்டு வந்ததாக சொன்னார். மற்றொரு ரொட்டி எங்கே என்று ஈஸா வினவியதற்கு யஹூதி தன்னிடம் ஒரு ரொட்டி தான் இருந்தது என்று அறிவித்தார்.

பிறகு இருவரும் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது ஈஸா ஒரு கண்ணில்லாதவனைக் கண்டு அவனுக்குத் துஆ செய்து, பார்வையை மீள வைத்தார். உடனே ஈஸா "குருடனைப் பார்க்கிறவனாக செய்வித்த ஆண்டவனின் பேரில் ஆணையாக உன்னிடம் எத்தனை ரொட்டி இருந்தன" என்றார். அதற்கும் யஹூதி "அல்லாவின் மீது ஆணையாக ஒரு ரொட்டியே யொழிய இரண்டல்ல" என்றான். இன்னும் நடந்து செல்லுகையில் ஈஸா ஒரு சப்பாணியைச் சந்தித்து அவனுக்கு துஆ செய்து அவனை நடக்க வைத்தார். உடனே ஈஸா "சப்பாணியை நடக்கிறவனாக உனக்குக் காண்பித்த நாயனின் பேரில் ஆணையாக உன்னிடம் எத்தனை ரொட்டி இருந்தன" என்றார். இதற்கும் யஹூதி முன் போல் அல்லாஹ்வின் பேரில் ஆணை செய்தார். சிறிது தூரம் சென்ற பின் இருவரும் ஒரு ஆற்றை முன்னோக்கினார்கள். அப்போது ஈஸா, அவரை அஸாவை பிடித்துக் கொண்டு தன் காலடி மேல் காலை வைத்து நடக்கச் செய்து கடந்தார்கள். வழியில் ஒரு மானைக் கண்டு ஈஸா நபி அதை யழைத்து அது வந்ததும் அதனை அறுத்து

அதிலிருந்து சிறிது மாமிசத்தை எடுத்துச்சுட்டுப் புசித்தார்கள். பிறகு எஞ்சிய இறைச்சியை அஸாக் கொண்டடித்ததும் மான் எழும்பி ஓடிற்று. அவர்கள் ஒரு ஊரை யடைந்ததும் அந்த யஹூதி ஈஸா வுடைய அஸாவை எடுத்துக் கொண்டு தான் தபீபு நஸலெல்லாம் சுவாத்தியமாக்குவதாக சொல்லிச் சென்றான். அச்சமயம் அந்த ஊர் ராஜன் நஸலாய் பீடிக்கப்பட்டிருந்ததால் அவனை ராஜனிடத்தில் அழைத்துச் சென்றார்கள். அவன் ராஜனை சுவாத்தியம் செய்வதாக சொல்லி தன் கையிலிருந்த அஸாவைக் கொண்டு அடித்தான். அஸா ராஜனின் உடலில் பட்டவுடன் அவன் மவுத்தாகி விட்டான். உடனே ராஜாங்கத்தார் யஹூதியைப் பிடித்து தூக்கிலிடச் சொன்னார்கள். இது விஷயம் ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலா மறிந்து ராஜாங்கத் தாரிடம், சென்று தான் ராஜனை ஹயாத்தாக்கி வைப்பதாகவும், தன்னுடன் வந்த யஹூதியை விட்டு விடும்படியாகவும் கேட்டுக் கொண்டார். அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதின் பேரில் ஈஸா நபி ராஜன்பால் துஆ செய்து ஹயாத்தை பெறும்படி செய்தார்கள். இதைக் கண்டு யஹூதி ஈஸாவிடம் தான் எக்காலமும் அவர்களை விட்டுப் பிரிகிற தில்லை என்று வாக்குறுதி செய்தான். ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் ஒவ்வொரு முஃஜிஸாத்து காண்பிக்கும் போதும் முன்போலவே ஆண்டவன் மீது ஆணையிட்டு யஹூதி கொண்டு வந்த ரொட்டியைப்பற்றி அவனிடம் வினவிக் கொண்டு வந்தார். அதற்கு ஒவ்வொரு விடுத்தமும் ஓரே ரொட்டிக் கொண்டு வந்ததாக யஹூதி பதிலளித்துக் கொண்டு வந்தான். அவர்கள் ஒரு சிற்றூரை அடுத்து வருகையில் ஓரிடத்தில் மூன்று பொன் கல்லைக் கண்டார்கள். யஹூதி ஈஸா விடம் இது பொன் கல்லல்லவா? என்று வினவினான். அதற்கு ஈஸா அது பொன் கல்லென்றும் அதில் தமக்கொன்றும் யஹூதிக் கொன்றும் மற்றொரு கல் மூன்றாவது ரொட்டியைத் தின்றவருக்கு மென்று சொன்னார். உடனே யஹூதி ஈஸா தொழுது கொண்டிருக்கும் போது தான் மூன்றாவது ரொட்டியை தின்றதாக ஒப்புக் கொண்டதின் பேரில் அவனையே மூன்று கல்லையும் எடுத்துக் கொள்ளும்படி சொன்னார். அவனால் ஒரு கல்லையும் தூக்க முடியாமல் போயிற்று. இதனை ஈஸா கண்டு எடுக்க வேண்டா மென்றும் அதை எடுப்பவர்கள் ஹலாக்காவார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். உடனே யஹூதி ஈஸா வுடன் வந்து விட்டான். அவ்வழியில் மூவர் செல்லுகையில் இந்த பொற் கற்களைப் பார்த்து இருவர் ஒருவரிடம் "நீ ஊரில் போய் நமக்காக வஜீபனமும் குடிப்பும் வாங்கிக் கொண்டு இந்தக் கல்களை சுமப்பதற்காக ஒரு ஹைவானை அழைத்துவா; நாங்கள் இக்கற்களை காவலாக பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்று சொல்லி அனுப்பி வைத்தார்கள். அவன் சென்றதும் இவ்விருவரும் அவன் வஜீபனம்

கொண்டு வந்ததும் அடித்துக் கொன்று விட்டு தாங்களே கற்களை எடுத்துக் கொள்ளலா மென்று பேசிக் கொண்டார்கள். வஜீபனம் வாங்கச் சென்றவன் தானே மூன்று கல்களையும் அடைய வேண்டு மென்று அவாக் கொண்டு வஜீபனத்தில் நஞ்சை கலந்து கொண்டு வந்து கொடுத்ததும், அவர்கள் இருவரும் யோசித்தபடியே அவனைக் கொன்று விட்டார்கள். பிறகு அவன் கொண்டு வந்த நஞ்சு கலந்த வஜீபனத்தை இருவரும் புசித்து மவுத்தானார்கள். இதனை ஈஸா கண்டு துன்யா இப்படிக் கொற்றது தான் என்று யஹூதிக்கு சொல்லி அல்லாஹு தஆலாவினுடைய அருட்கொண்டு அம்மூவரையும் ஹயாத்தாக்கி வைத்தார்கள். அவர்கள் அந்த கல்லில் நின்றும் ஒன்றையும் பெறாமல் போய் விட்டார்கள். உடனே யஹூதியினு டைய நப்ஸு அந்த பொன்னின் மீது ஆசையாகி தனக்குக் கொடுக் கும்படி ஈஸாவிடம் கேட்டான். அவன் ஆதிதொடுத்து அந்தமாக ஈஸா நபியுடைய முஃஜிஸாத்துகளைக் கண்டும் அவருக்கு ஈமான் கொள் ளாமல் அந்த பொன்னை தனக்கு கொடுக்கும்படி கேட்ட படியால் ஈஸா "நீ அதை எடுத்துக்கொள். துன்யாவிலும் ஆகிரத்திலும் அந்த பொன் பூராவா யிருக்கும்" என்றார். அந்த யஹூதி அதை சுமப்பதற் காக அதனருகே சென்றான். அவனையும் அந்த பொன்னையும் பூமி சொரிய வாங்கிக் கொண்டது. ஈஸா நபி சென்று விட்டார். இந்த யஹூதியின் முஃஜிஸாத்தை வஹ்பு ரலியல்லாஹு அன்ஹு சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

அல்லாஹு தஆலா திருகுர்ஆனில் வானத்தில் நின்றும் ஒடுக்கு இறங்கினது என்று திருவுளமானான்: ஹவாரியூன்கள் மரியமுடைய ரப்பாகிய ஈஸா சக்தி பெறுவானா? என்றார்கள். அதற்கு ஈஸா "நீங்கள் ஈமான் கொண்டவர்களா யிருந்தால் அல்லாவுக்கு பயந்து கொள் ளுங்கள்" என்றார். அப்போது ஹவாரி யூன்கள் நாங்கள் ஒடுக்கில் நின்றும் தின்கிறதை நாடுகிறோம். எங்களுக்கு இல்மு அதிகமாகிற தையும், எங்களுடைய கல்பில் எகீன் அதிகமாகிறதைக் கொண்டும் நாங்கள் அதன்மேல் சாக்ஷிகளாயிருக்கிறதை நாடுகிறோ மென்றார்கள். ஈஸா ஆண்டவனிடம் "ஆண்டவனே! எங்களை வளர்க்கிறவனே! எங்களுக்கு ஒடுக்கை இறக்கித் தந்தருள். அந்த ஒடுக்கு இறங்கும் நாளை எங்களுக்கு முன்னிருக்கிறவர்களும், பின்னிருக்கிறவர்களும் ஈதாகவே கொண்டாடி சிறப்பாக்கி வைப்போம். அந்த ஒடுக்கானது உனது குதறத்தின் மீதும் எனது நுபுவ்வத்தின் மீதும் திருஷ்டாந் திரமா யிருக்கச் செய்வாயாக" என்று துஆச் செய்தார். அல்லாஹு தஆலா ஈஸா உடைய துஆவை கபூல் செய்து ஒடுக்கு இறங்கினதற்கு பின் எவரும் மாறு செய்வாராகில் அவருக்கு உலகத்தாரில் எவருக்

கும் செய்யாத கொடிய அதாபைச் செய்வேன் என்று சொல்லி மலக்குகள் மூலம் வானத்தினின்றும் ஒடுக்கை கொண்டு வந்து இறக்கினன். ஹவாரியூன்கள் அவர்கள் தின்னக்கூடிய வஜீபனம் செலவாகி போகாமல் என்னாளும் இருக்கக்கூடிய வஜீபனம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஈஸா நபி அதில் மீதி வைக்காமல் தின்று விடவேண்டும். அப்படி நீங்கள் மீதி வைத்தால் அதாபு செய்யப்படுமென்று சொல்லி விட்டு, துஆ செய்தார்கள்.

அவர்களுடைய துஆ கபூல் செய்யப்பட்டு ஏழு ரொட்டியும் மீனும் இறங்கிற்று. அவர்கள் வயிறு நிறையுமளவும் தின்றார்கள். ஒரு நாள் மறு நாளைக்காக மீதி வைத்து களவுசெய்து கொண்டார்கள். இதனை ஈஸா அறிந்து இனிமேல் வஜீபனம் இறக்கப்பட மாட்டாதென்றார். களவு செய்தவர்கள் எல்லாரும் குரங்குகளாகவும் கின்ஸீர்களாகவும் மாற்றப்பட்டனர்.

ஈஸா நபி பனீ இஸ்ராயீல்களிடம் நீங்கள் முப்பது நோன்பு வைத்து பிறகு அல்லாவிடத்தில் உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கேட்டால் கொடுப்பான் என்றார். அவர்கள் முப்பது நாள் நோன்பு வைத்து பிறகு "ஈஸாவே நாங்கள் முப்பது நாளாக பசித்திருந்தோம். நாங்கள் ஒருவனுக்கீப் படித்துக் கொடுத்திருந்தாலும் எங்களுக்கு வஜீபனம் கொடுப்பான். ஆகையால் அல்லாஹு தஆலாவினின்றும் எங்களுக்கு ஒடுக்கிறங்க துவாச் செய்யுங்கள்" என்றார்கள். பிறகு ஈஸா நபி சூபுடுத்திக்கொண்டு சாம்பலை விரித்துக் கொண்டு அல்லாவிடத்தில் துஆ செய்தார்கள். உடனே மலக்குகள் ஏழு ரொட்டியும் ஏழு மீனும் சுமந்து கொண்டு பனீ இஸ்ராயீல்களிடம் வைத்தார்கள். அதனை முந்தின பேர்களும் பிந்தின பேர்களும் தின்றார்கள். இன்னும் அநேகர் வானத்திலிருந்து இறங்கின ஒடுக்கில் பல பல விதமான வஸ்துகளும் பழ வர்க்கங்களும் இருந்ததாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் "ஒடுக்கு இறங்குகிறதை யாவரும் கேட்டபோது, ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் சூபை உடுத்தி அல்லாஹும்ம அன்ஜில் அலைனா என்ற ஆயத்தை கொண்டு அழுது, ஆண்டவனிடம் அந்த ஒடுக்கில் இருக்கிறதை பலாயாகவும் வேதனையாகவுமாக்காமல் நிஃமத்தாக்க துஆ செய்து இறங்கிய ஒடுக்கை ஹவாரியூன்களில் அழகானவர் போய் திறந்து அல்லாஹு தஆலாவுடைய இஸ்மையும் திக்றையும் செய்து புசிக்கும்படி சொன்னார். அப்போது ஹவாரியூன்களின் தலைவரான ஷம்ஊனஸ்ஸபா என்பவர் ஈஸாவே அதைத் திறப்பதற்கு தகுந்தவரென்று அவரை திறக்கும்படி சொன்னார்.

ஈஸா நபி ஒலூச்செய்து இரண்டு ரக்கஅத்து தொழுது கொண்டு ஒடுக்கிலிருக்கிற சுபுராவை பிஸ்மில்லாஹி கைருண் ராஸிகீன் என்று

அவிழ்த்தார். அந்த ஓடுக்கில் செவிளும் முள்ளுமில்லாத கொழுப்பு நிறைந்த சுட்ட மீன் ஒன்று யிருந்தது. அதன் தலை புறத்தில் உப்பும் வால் புறத்தில் ஷிர்க்காயும் அதனைச் சூழ பல கறியும் கீரையும் அதற்கு மேல் ஐந்து ரொட்டிகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஐந்து ரொட்டியின் பேரிலும் முறையே, ஸைய்த்தூன் நெய், தேன், எண்ணெய், பன்னீர், கபாபு, இருந்தன. அப்போது ஷம்வூன் "யாரூஹுல்லா! இந்த வஜீபனம் துனியாவினுடையதா? அல்லது ஆகிறத்துடையதா?" என்று வினவினர். ஈஸா நபி "இது துன்யாவிலுடையதுமல்ல. ஆகிறத்துடையதுமல்ல. ஆனால் இதை அல்லாஹு தஆலா புதுமையாக அவனுடைய குதரத்தைக் கொண்டு உண்டாக்கினன். நீங்கள் கேட்டபடி தின்று அவனுக்கு ஷுக்கூர் செய்தீர்களானால் உங்களுக்குதவி செய்து உங்களை மேன்மையாக்குவான்" என்றார். அப்போது ஹவாரியூன்கள் இன்னுமொரு முஃஜிஸாத்துக் காட்டும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

ஈஸா நபி மீனை அல்லாவுடைய அருள்கொண்டு ஹயாத்தாகும்படி சொன்னதின் பேரில் சுடப்பட்ட செவிள், முள் இல்லாத மீன், எல்லா அவயவங்களுமுண்டாகி உயிர் பெற்றது. இதனைக்கண்டு அவர்கள் பயந்ததும் ஈஸா அவர்களை "நீங்கள் கேட்டதை கொடுத்தால் என் சந்தேகம் கொள்கிறீர்கள்" என்று சொல்லி மறுபடியும் மீனை நாயனின் அருள்படி முன் போலாகி விடச் செய்தார். அவர்கள் ஈஸாவிடம் அவ்வஜீபனத்தை முதலாவதாக புசித்தால் பிறகு தாங்கள் புசிப்பதாக சொன்னார்கள். ஈஸாநபி தாங்கள் அதை சாப்பிடுவதை விட்டும் நாயனிடம் காவல் தேடுவதாயும் அதைக் கேட்டவர்கள் புசிப்பார்கள் என்று சொன்னர். பிறகுப் அவர்கள் புசிக்க பயந்ததால் ஈஸா நபி நஸலாளிகள், வெண்குஷ்டம், பெரும் வியாதி முதலிய பல வியாதியஸ்தர்களை அழைத்து அல்லாஹு தஆலாவால் கொடுத்த இந்த இரணத்தை நீங்கள் புசித்து சுகமடைவீர்களாக என்று சொன்னர்கள். அதனை பலாயையுடைய ஆண் பெண் யாவர்களும் 1300 பேர் வயிறு நிறைய தின்று தங்களுடைய நஸல் பலாய்கள் எல்லாம் நீங்கி சுவாத்தியமடைந்தார்கள். அந்த மீன் அவ்வளவு பேர் புசித்திருந்தும் குறையாமலிருக்கக் கண்டார்கள். ஈஸா நாடியபடி எல்லோருடைய முன்னிலையிலும் அந்த மீன் பறந்து போய் மறைந்தது. அவர்களில் வியாதியுடையவர்கள் சொஸ்தமாகவும், வறுமையுடையவர்கள் அதை புசித்தவர் சீமானுகவுமானர்கள். ஹவாரியூன்கள் தாங்கள் புசிக்காததைப்பற்றி கைசேதப் பட்டார்கள். மறுபடியும் ஓடுக்கு இறக்கினல் அதனை புசிக்க எல்லோரும் கூடுவார்களென்று ஈஸா நபி இத்தனை பேர் என்று எண்ணிக்கொண்டார்.

அல்லாஹுத் தஆலா நாற்பது ஸுபுஹிலே ஓடுக்கிறக்கி வைத்தான். அவன் ஓடுக்கை ஒருநாள் விட்டு மறுநாள் இறங்கச் செய்து அதனை பகீர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியும் சீமான்களுக்கு வேண்டாமென்றும் ஈஸா நபிக்கு வஹி அறிவித்தான். உடனே பகீர் அல்லாதாரெல்லாம் ஆண்டவனிடம் முறையிட்டார்கள். நாயன் இவர்களுடைய முறைபாட்டை அனுசரித்து ஓடுக்கிறங்கினதற்கு பிறகு எவரும் காபிராயிருந்தால் அவருக்கு, எவருக்கும் செய்யாத கொடூரமான அதாபு செய்யப்படுமென்று ஈஸாவுக்கு வஹி இறக்கினான். நாயனின் கட்டளைப்படி ஓடுக்கைத்தின்று மாறுசெய்த 333 பேர் தங்களுடைய வீட்டில் பெண்ஜாதிமாருடன் இறவில் நித்திரை செய்து ஸுபுஹில் விழிக்கிறபோது கின்ஸீர்களாக மாறி தெருவில் ஓடி நஜீஸுகளை தின்று கொண்டு திரிந்தார்கள். மற்றவர்கள் அவைகளை கண்டு பயந்து ஈஸாவிடம் வந்து அறிவித்தார்கள். அந்த கின்ஸீர்களை ஈஸா பார்த்தபோது அவர் அவர்களின் பெயரைக் கொண்டு கூப்பிட்டதும் அழுதுகொண்டு பேசுகிறதுக்கு சக்தியில்லாமையால் தலையைக் கொண்டு இஷாரா செய்தனர். இவ்விதம் மூன்றுநாள் கின்ஸீர் வடிவிலிருந்து பிறகு மவுத்தானார்கள்.

ஒரு ஊரில் ஒரு புருஷனும் பெண்ஜாதியும் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் இருவரும் நிரம்ப நேசபான்மையோடிருந்தனர். பெண்ஜாதி இறந்து போனாள். அச்சமயத்தில் அவ்வூருக்கு ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் வந்திருந்தார்கள். அவளுடைய புருஷன் ஈஸா வந்திருப்பதை கேள்வியுற்று அவரை தன் பெண்ஜாதியை உயிர்ப்பிக்கும்படி வேண்டினான். ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் துஆ செய்து ஹயாத்தாக்கினார்கள். புருஷன் அவள் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு வரும்போது தனக்கு நித்திரை வந்தபடியால் ஒரு மரத்தடியில் உட்கார்ந்து அவள் மடியின் மேல் தலையை வைத்து நித்திரை செய்தான். அச்சமயம் ஒரு ராஜன் மகன் அவ்வழியாக வந்து அவளைப் பார்த்தான். அவள் மிக்க ஸீரத்தானவளாயும் பார்ப்பவர் மனதைக் கவரச் செய்யத் தக்க அழகு வாய்ந்தவளாயும் இருந்ததால், அவள்மேல் ஆசைகொண்டான். அவளும் அவன் மேல் ஆசையானாள். ராஜன் மகன் இஷாராச் செய்து அவளை அழைத்தான். அவள் தன் புருஷன் தலையை ஒரு கல்லின் மேல் வைத்து விட்டு ராஜன் மகனுடன் சென்றுவிட்டாள். புருஷன் விழித்துப் பார்க்கையில் மனைவியைக் காணாதபடியால் தேடி, ராஜன் மகனுடன் சென்றதாக அறியலானான். உடனே ராஜன் மகனைப் பின்தொடர்ந்து பிடித்து "என் என் பெண்ஜாதியை கூட்டிக்கொண்டு போகிறீர்" என்று கேட்டதற்கு ராஜன் அவளை தனது வெள்ளாட்டி என்று பதிலளித்தான். அத்தருணம் ஈஸாநபி

அவ்விடம் வந்துகொண்டிருந்தார். அம்மனிதன் தன்னுடைய கிஸ்ஸாவை எல்லாம் அவரிடம் முறையிட்டான். ஈஸாநபி அவளை யார் என்று வினவ, அவள்தான் வெள்ளாட்டி என்றும் இம்மனிதனை நான் அறியேன் என்றும் சொன்னாள். உடனே ஈஸா அவளிடம் தான் கொடுத்ததை கொடுத்து விடும்படி கேட்க அவள் கொடுத்துவிட்டேன் என்று சொல்லி மைய்யத்தாக விழுந்து விட்டாள். அப்போது ஈஸா இப்பெண்பிள்ளை அல்லாஹ்வின் முஃமினாக மவுத்தாகி பிறகு ஹயாத் தாக்கப்பட்டு காபிராக மவுத்தானாள் என்றார்கள்.

அல்லாஹுத் தஆலா "ஈஸாவே உம்முடைய ரூஹை மூன்று ஸாஅத்து நேரம் நான் கைப்பற்றி உம்மை மவுத்தாக்கிறேன். பின்பு உம்மை ஹயாத்தாக்கிவைத்து என்னளவில் ஹயாத்தாக உயர்த்திக் கொள்கிறேன். உமக்கு மாறுசெய்து காபிர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்களை விட்டும் உம்மை தூரமாக்கிறேன். உம்மைத் தொடர்ந்து உண்மையாக்கிவைத்த முஸ்லிமானவர்களையும் நஸாறாக்களையும் உமக்கு மாறு செய்த யஹூதிகளுக்கு மேன்மையாக்குகிறேன். நீங்கள் கியாமத்து நாள் வருமளவுமீளுகிறது என்னளவிலா யிருக்கும். உங்களுக்கிடையிலே நீங்கள் இக்திலாபாயிருக்கிறதினுடைய காரியத்தில் ஹுக்கும் செய்வேன்" என்று திருகுர்ஆனிலே திருவுளமாயிருக்கிறான்.

யஹூதிகளில் ஒரு கூட்டத்தினர் ஈஸா நபியைக் கண்டபோது சூனியக்காரி மகன் சூனியக்காரன் வருகிறான் என்று ஈஸாவையும் மரியமையும் படர்பேசினார்கள். ஈஸாநபி அதனைக் கேட்டு அவர்கள் பேரில் பத்துவா செய்து ஆண்டவனிடம் இவைகளை விட்டும் காத்தருளும்படியும் தன்னையும் தனது தாயையும் படர் பேசினவர்கள் பேரில் லஃனத்து செய்யுமாறும் துஆ செய்தார்கள்.

அல்லாஹுத் தஆலா அவரது துஆவை கபூல்செய்து அவர்களை திட்டினவர்களை கின்ஸீர்களாக மாற்றிவிட்டான். எஹூதிகள் அதைபார்த்து பயந்து அவரை எவ்விதத்திலும் வெட்டிப் போடவேண்டுமென்று ஒன்று கூடினார்கள். அப்போது ஈஸாநபி எஹூதிகளிடம் அல்லாஹுத் தஆலா அவர்கள் பேரில் கோபமாய் இருக்கிறதை யறிவித்தார். இச்சொல்லின் பேரில் அவர்கள் மிகவும் கோபங்கொண்டு எவ்விதத்திலும் ஈஸாவை கொன்றுவிட திடசித்தம் செய்தார்கள். அல்லாஹுத் தஆலா ஜிப்ரீலை அனுப்பி ஈஸா நபியை ஒரு அரையின் ஜன்னலுக்குள் புகுதவைத்து அரையின் மேல் பகுதியில் துவாரம் உண்டு பண்ணச் செய்து உயர்த்திக் கொண்டான். எஹூதிகளுக்குத் தலைமையானவரும் அவனது அமீரும், அவர்களுடைய அஸ்ஹாபிகளில் ஒருவனாகிய கைத்து

னூஸ் என்பவனை அந்த ஜன்னலுட்குள் போய் ஈஸாவைக் கொன்று விடும்படி ஏவினார்கள். அவன் உள்ளே புகுந்து ஈஸாவைக் காணாமல் அவன் வெளியில் வர சிறிது நேரம் தாமதித்ததால் எஹூதிகள் கைத்தானூஸ் ஈஸாவைக்கொன்று விட்டான் என்று எண்ணினார்கள். அல்லாஹுத் தஆலா ஈஸாவுக் கொப்பாயிருக்கிற வடிவத்தை கைதானூஸின் பேரில் ஆக்கிவெளிவரச் செய்தான். எஹூதிகள் அவனை ஈஸாவென்றெண்ணி தூக்கிலிட்டார்கள்.

ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாமுக்கு தம்மை மவுத்தாக்கி பின்பு ஹயாத்தாக்கி உயர்த்திக் கொள்கிறேனென்று ஆண்டவனிடமிருந்து வஹி வந்தபோது, தம்முடைய அஸ்ஹாபிகளிடம் தமக்கு ஒப்பாக இருப்பவனைப்பிடித்து தூக்கிலிடப்படுமென்றும், அதற்கு கபூல் செய்தவன் தன்னுடன் சுவர்க்கத்திலிருப்பான் என்றும் சொன்னார்கள். அதற்கு தமது அஸ்ஹாபிகளில் ஒருவர் இருமுறை கேட்டு ஒப்புக்கொள்ள ஈஸா (அலை) அவர்கள் அங்கீகரிக்க அவர் ஆண்டவனால் ஈஸாவுடைய ஸூறத்திலாக்கப்பட்டு இருந்தார். பிறகு ஈஸா நபி ஒரு இருளான வீட்டிற்குள் புகுந்து ஜன்னல் மூலம் ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் ஈஸாவை உயர்த்திக்கொண்டு போனார். எஹூதிகளின் தலைமைக்காரன் கைத்தானூஸிடம் ஈஸாவைக் கேட்டதற்கு காணவில்லை என்று சொன்னார். பிறகு தேடிப்பார்க்கையில் அவருக்கொப்பாகப்பட்ட சூரத்துடைய ஒரு மனிதனைக் கண்டு ஈஸாவென்று அவரைத் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றார்கள். இதனால் எஹூதிகள் தாங்கள் றஸூல் என்று இருந்த மரியமுடைய மகன் ஈஸாவை கொன்று விட்டதாக பெருமைகொண்டு ஆரவாரம் செய்தனர். ஆயினும் அவர்களில் சிலர் ஈஸாவை வெட்டினார்கள் என்பதில் மாறுபாடடைந்தனர். ஏனெனில் சிலர் வெட்டினதில் வெட்டப்பட்டவருடைய முகம் ஈஸாவென்றும் அவருடைய சரீரம் ஈஸாவுடையதல்ல வென்றும் சிலர் எண்ணினார்கள்.

இன்னும் சில கிரந்தங்களில் ஈஸாவை எஹூதிகள் பிடித்து கட்டி யிழுத்து கொண்டு போகையில் மவுத்தானவர்களை ஹயாத்தாக்குவது போலவும் பெருங்குஷ்டம் வெண் குஷ்டம் சூனியம் இவைகளை நீக்குவது போலவும் தம்மைதாம் இக்கயிறுகளை விட்டும் தப்பிக் கொள்ளும்படி சொல்லி பாகசித்து அவர்மேல் முள்ளை எறிந்து தூக்கிவிட ஒரு மரத்தை கட்டினார்கள். அச்சமயம் பூமி எல்லாம் இருளாயிற்று என்றும் அல்லாஹுத் தஆலா மலக்குகளை அனுப்பி எஹூதிகளின் தலைவனுக்கு ஈஸாவுக்கும் ஒப்பா யிருக்கிற சொருபத்தையளித்து அவனை தூக்கிலிட செய்தான் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அல்லாஹுத் தஆலா திருக்குர்ஆனில் திருவுளமானது போல ஈஸா நபியை பகலிலே மூன்று ஸாஅத்து நேரமட்டும் மவுத்தாக்கி பிறகு ஹயாத்தாக்கி வானத்தளவில் உயர்த்திக்கொண்டான். ஈஸாவிற் கொப்பானவரை தூக்கிலிடப்பட்ட போது ஒரு பெண் தூக்கு மரத்தினருகில் போய் விசாரத்துடன் அழுது கொண்டிருந்தது. ஈஸா நபி அப்பெண்ணிடம் யார்பேரில் அழுகிறீர்கள் என்றும் தான் அல்லாஹுத் தஆலாவால் தன்னளவில் உயர்த்தப்பட்டதாகவும், தூக்கில் போடப்பட்டவன் தனக்கு ஒப்பானவன் என்றும் சொன்னார்கள். இன்னும் ஈஸாவிற்கு ஒப்பானவர் பனி இஸ்ராயீல்களிலுள்ள ஹந்திறுடைய மகன் அஸுயூஹு என்றும், அவர் சிகப்பாயிருந்தார் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஈஸா நபி வானத்திலுயர்த்தப் பட்டு அவ்விடம் ஏழு நாளிருந்தார்கள். பிறகு அல்லாஹுத் தஆலா ஈஸா நபிக்கு "எஹூதிகள் உம்முடைய உபதேசத்தை நிராகரிப்பதின்மேல் தீபரிக்கிறார்கள். நீர் இறங்கி உம்முடைய அஸ்ஹாபிகளுக்கு வஸீயத்து செய்யும்; மரியமுல் மஜ்திலானியா என்கிற பெண் பிள்ளை உமது மேல் மெத்தவும் அழுகிறாள். அவளை அழவேண்டா மென்று மஸ்ஜிதை லாஜிமாக்கிக்கொள் என்றும் சொல்லும்'' என்றான்.

அந்தாகியாவுடைய சிற்றூர்களில் வஜிதிலான் என்ற ஓர் ஊரில் பனீ இஸ்ராயீல் கோத்திரத்தை சேர்ந்த ஒரு சாலிஹான பெண் வசித்து வந்தாள். அவளுக்கு என்னாளும் ஹைஹலு வருகிற இல்லத்து உண்டாயிருந்தது. பனீ இஸ்ராயீல்களில் உத்தமர்களில் அநேகர் இப் பெண்ணை மணந்து கொள்ள கேட்டும் அவள் யாருக்கும் உடன்பட வில்லை. அவள் தன்னையே சிரேஷ்டமாக எண்ணி மணம் செய்ய நிராகரித்தாள் என்றும் அவரவரும் எண்ணினார்கள். ஆனால் அவள் தன்னுடைய ஐபை மறைப்பதற்காக சம்மதியாதிருந்தாள். ஒரு நாள் ஈஸா நபி அவ்வூருக்கு வந்த செய்தியை கேட்டு அவரிடம்போய் தன் இல்லத்தைச் சொல்ல வெட்கித்து, அவர் பின்போய் முதுகைத் தொட்டாள். உடனே ஈஸா நபி வியாதியையுடைய பெண் சௌக்கியத்தை பூரணத்துடன நம்பி என் முதுகைத் தொட்டால் அல்லாஹுத் தஆலா அவள் நாடியதை கொடுப்பானாக! என்று துஆசெய் தார்கள். உடனே அவளுடைய ஹைஹலு நின்று இல்லத்து நீங்கிற்று. இந்தப் பெண்ணின் பெயர் தான் மரியமுல் மஜ்திலானியா. இதனால் இவள் ஈஸாவிற்கு ஈமான் கொண்டு அவரை தூக்கிலிட்டதாக கேள்விப்பட்டு அங்கு சென்று முன் கூறியது போல் அழுதாள். அல்லாஹுத் தஆலா ஏவியபடி ஈஸா நபி மரியமுல் மஜ்திலானியாவினுடைய ஊரிலிறங்கியபோது மலைகளெல்லாம் ஒளிவாகி ஹவாரியூன்களெல்லாம் வந்து கூடினார்கள். ஈஸா நபியை அல்லாஹுத் தஆலா

பூமியிலிறங்கி ஹவாரியூன்களை ஒவ்வொருவரை ஒவ்வொரு பகுதிக்கு அனுப்பி தன்னுடைய தீனைக்கைப்பற்ற உபதேசம் செய்யும்படி ஏவினன். பிறகு ஈஸா நபியை அல்லாஹுத் தஆலா தன்னளவில் வானத்திலுயர்த்தி சிறகையும் ஒளிவையும் உடுத்தி ஆத நபியுடைய வடிவத்தை நீக்கி மலாயிக்கத்துகளுடன் பறக்கவும் மனிதராகவும் மலக்காகவும் பூமியிலும் வானத்திலும் எங்கும் இருக்கச் செய்தான்.

ஈஸா நபியை வானத்தளவில் உயர்த்திய பிறகு ஹவாரியூன்கள் ஈஸா நபி ஏவினபடி புத்தூஸ் ரோமுக்கும், நதாராணி, மனிதரை மனிதர் தின்கிற ஊருக்கும், தௌமா, பாபிகளுக்கும், பல்கஸ், கபுர் வானுக்கும், அபுரிகியாமும் நஜிஸரும், அபுஸுருருக்கும், யவ்பூஸ், சலாமுக்கும், கலமா ஹிஜாஜுக்கும் சென்றூர்கள். மேற் கூறிய ஊர்கள் அஸ்ஹாபுல் கஹ்புகள் உடைய ஊராய் இருந்தபடியால் அந்தந்த ஊருக்கு அனுப்பி வைத்த ஹவாரியூன்களை அந்தந்த ஊர் பாஷையை பேசும்படி செய்தார்கள். பின்பு எஹூதிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஹவாரியூன்களை அதாபுசெய்ய தொடங்கினூர்கள். இச் செய்தி புத்தை வணங்குகிறவனுக இருந்த ரோம் அரசனுக்குத் தெரிய வந்தது. இன்னும் அவனது ராஜாங்கத்தில் மவுத்தானவர்களை ஹயாத்தாக்கியும், நஸல்களை நீக்கச்செய்தும் ஹைறபான செய்திகளை எல்லாம் அறிவித்தும் இருக்கும்படியான சக்திவாய்ந்த ஒரு மனிதர் இருந்தார் என்றும், அவர்மேல் எஹூதிகள் பகைகொண்டு கொன்று விட்டனர் என்றும் அரசனுக்குச் செய்தி எற்றிற்று. உடனே அரசன் மிக்க கைசேதப்பட்டு எஹூதிகளில் நின்றும் ஹவாரியூன்களை தன்னிடம் அழைத்து வரும்படி ஆட்களை அனுப்பி வைத்தான். அவர்கள் வந்ததும் ராஜன் ஈஸாவுடைய மார்க்க போதனைகளைக் கேட்க அவர்கள் சொன்னூர்கள். அவன் அவர்களைத் தொடர்ந்து ஹவாரியூன்களுக்கு ஈமான் கொண்டு அவர்கள் தீனிலாகி விட்டான். பிறகு ஈஸாவிற் கொப்பானவரை தூக்கில் போட்டதை அவரைத் தூக்கை விட்டு கைபாக்கி தூக்குமரத்தைக் கொண்டு வரச்செய்து அதைச் சங்கையுடன் ஈஸாவென்று பேணுதலுடன் வைத்துக் கொண்டான். பிறகு பனீ இஸ்ராயீல்கள் மீது கோபங் கொண்டு அநேகரை வெட்டி விட்டான். இதனல் ரோமில் பிளவு ஏற்பட்டது.

"பீவி மரியம் 13-வது வயதில் ஈஸாவை ஹமலாகி ஜலமென்கிற ஊரில் லகமுடைய மகள் வீட்டில் ஸ்கந்தருடைய காலத்திலிருந்து 25-வருடத்திற்கு பிறகு ஈஸா பிறந்தார். அவர் பிறந்த முப்பதாம் வருடத்தில் அல்லாஹுத் தஆலா அவருக்கு நுபுவ்வத்து கொடுத்து பிறகு தன்னளவில் பைத்துல் முகத்திஸ் என்னும் ஊரில் றமலான் மாதம் லைலதுல் கதருடைய இரவில் முப்பத்தி மூன்ருவது வயதில் வானத்தளவில் உயர்த்திக் கொண்டான். அவருடைய நுபுவ்வத்து பூமியில் நபியாக மூன்று வருஷம் இருந்தார். பீவி மரியம் ஈஸா நபி வானத்

திலுயர்த்தப்பட்ட பிறகு ஒரு வருஷம் ஹயாத்தாயிருந்து வபாத்தானார்கள்'' என்று வஹபிப்னுமுனப்பா பேசி வருகிறார்கள்.

"அல்லாஹுதஆலா ஈஸா நபியை உயர்த்திக் கொள்ள நாடிய போது ஹவாரியூன்களை உடற்பிறப்பாக்கிக் கொண்டு அவர்களில் நின்றும் ஷம்ஹூனையும் எஹயாவையும் பீவி மரியமிடம் எந்நேரமும் இருக்கச் சொல்லி அவர் போகுமிடமெல்லாம் உடன் செல்லும்படி காவலாக நியமித்தார். ரோம் அரசனாகிய பாதூன் இடம் பீவி மரியத்தை அழைத்துச் சென்றார்கள். இவர்களுக்கு முன் யூனுஸ் என்கிறவர் ராஜாவை தீனிலழைக்க போயிருந்தார். இவர்களும் போய் சேர்ந்தபோது ஷம்ஹூனையும் யூனுஸையும் வெட்டி தலைகீழாகத் தூக்கிலிட்டான். இதனைக் கண்டு மரியமும் எஹயாவும் ஓடுகையில் இவர்களைப் பின்பற்றி வந்தார்கள். உடனே பூமி பிளந்து இருவரும் அதனுள் மறைந்தார்கள். அரசனும் அவனது அஸ்ஹாபிகளும் பூமியைத் தோண்டிப்பார்க்கையில் ஒருவரையும் காணாமல் மண்ணை மூடிவிட்டு அல்லாவுடைய ஏவல் என்று அறிந்து கொண்டார்கள். பிறகு ஹவாரியூன்களை சேர்த்து கொண்டு எஹூதிகளை வெட்டி அவர் இஸ்லாத்திலானார்'' என்று ஒருவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

"அன்பியாக்களுடைய தாய்மார்கள் பல பிரிவைக்கொண்ட ஒரே தீனையுடையவர்கள்; மரியமுடைய மகன் மிக்க சிரேஷ்டமாய் றஸூலாய் அனுப்பப்பட்டவர்; உம்மத்துகளின் மேல் எனக்கு கலீபாவாகயிருப்பார், அவர் மனிதராயும், சிகப்பு வெள்ளை கலந்தவராயும், மயிர் அடர்த்தி யின்றியும், மிஸிர்பட்டணத்தில் நெய்யப்பட்ட இரண்டு பிடவையை உடுத்திக் கொண்டிறங்கி கலீபை எல்லாம் முறித்து கின்ஸூரைக்கொண்டு திறைகெட்டுகிறதை வாஜிபாக்கி பைத்துல்லாவிற்கு ஹஜ் உம்ரா செய்து இஸ்லாமாகிறதின் பேரில் மனிதரை வெட்டுவார். அவருடைய காலத்தில் தஜ்ஜாலை ஹலாக்காக்கி பூமியில் அச்சம் தீரும்படி செய்வார். புலி ஒட்டகையுடனும், ஓனாய் ஆடுடனும் பிள்ளைகள் பாம்புடனும் விளையாடி மேய்வார்கள். அவர் பூமியில் 40-வருஷம் ஜீவித்து கலியாணம் செய்து பிள்ளையும் பெற்று பின்பு மவுத்தாவார். முஸ்லிமானவர்கள் அவரை தபன் செய்வார்கள்'' என்று ஒரு கிதாபில் இருப்பதாக அபூஹுரைரா ரிவாயத்து செய்திருக்கிறார்.

அல்லாஹுதஆலா ஈஸாவை தன்னளவில் உயர்த்திக் கொண்ட போது இருவரை அனுப்பி வைத்தான். அவர்கள் இருவரையும் ஜனங்கள் பொய்யாக்கி வைத்தார்கள். மூன்றாவது ஒருவரையும் அனுப்பி முன்னுள்ள இருவரையும் சிருஷ்டித்தான். மூவரும் ஜனங்களிடம் நாயனால் அனுப்பப்பட்ட றஸூல் என்றும் உலமாக்களென்றும் சொன்னார்கள், என்று அல்லாஹுதஆலா குர்ஆனில்

திருவுளமாயிருக்கிறான். ஈஸா நபியுடைய ஹவாரியூன்களில் நின் இருவரை அந்தாகியா என்னும் ஊருக்கு அனுப்பியபோது அ யாஸீனுடைய ஸாஹிபு ஹபீபுல் புகாரி என்னும் கிழவன் ஆ மேய்க்கக்கண்டு ஸலாம் சொன்னார்கள். அவர் இவர்களை, யார்? என்று வினவியதற்கு தாங்கள் ஈஸாவுடைய றஸூல் என்றும் தாங்கள் புத்துகளை வணங்குகிறதை விட்டும் நாயனுடைய இபாதத்தின் வணக்கத்தில் அழைப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டவர்கள் என்றார்கள். கிழவர் அதற்கு அத்தாட்சி கேட்க, இவர்கள் அல்லாவின் உதவி கொண்டு, நஸல், பிறவிக்குருடு, வெண்குஷ்டம், கருங்குஷ்டம் முதலியவைகளை சுவாத்தியம் செய்வதாக தெரிவித்தார்கள். கிழவர் தனது மகன் வெகுகாலமாக நஸலாயிருப்பதை சொல்லி அழைத்துச் சென்று, இவர்களுடைய கையினால் தடவி அல்லாவின் உதவியால் நஸல் நீங்கிற்று. இச்செய்தி ஊரெங்கும் தெரிந்து, பாவி, அழைத்துச் சென்று நோயாளிகள் நாயன் உதவியால் சொஸ்தமடைந்தார்கள்.

சலாவுன் என்றும் நதிஜஸ் என்றும் வழங்கப்படும் அவ்வூர் ராஜன் புத்தை வணங்கி கொண்டிருந்தான். இச்செய்தியை அவன் கேள்வியுற்று அழைத்து விசாரித்தான். அவர்கள் ஈஸாவுடைய றஸூல் என்று சொல்ல, அவன் முஃஜிஸாத்து வினவியதற்கு நஸல் வியாதிகளைத் தீர்ப்பதாக தெரிவித்தார்கள். எக்காரியத்திற்கு வந்தீர்களென்று அரசன் வினவியதற்கு, பார்க்காமலும் கேட்காமலும் இருக்கிற புத்தை வணங்குவதை விட்டும் நீக்கி, பார்ப்பவனும் கேட்பவனுமாகிய அல்லாஹுதஆலாவை வணங்குவதற்காக அழைக்க வந்தோமென்றார்கள். ராஜா கோபங்கொண்டு ஒவ்வொருவருக்கும் 100 அடி அடிக்க சொன்னான். இந்த இரண்டு றஸூலையும் பொய்யாக எண்ணினதால் ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் இருவர்களுக்கு ஒத்தாசையாய் ஷம்ஹூனஸ் ஸபாவை அனுப்பி வைத்தார்.

ஸம்ஹூன் மாறு வேஷமாக ராஜாவுடைய கூட்டங்களிடையே சேர்ந்து சீக்கிரத்தில் ராஜாவுக்கு அறிமுகமானார். அப்போது ஷம்ஹூன் "இரண்டு மனிதர்கள் தங்களை தங்களுடைய தீன் அல்லாத வழியில் அழைத்ததாகவும், அவர்களை கோபித்து சிறையில் வைத்ததாகவும் கேள்விப்பட்டேன்" என்று ராஜாவிடம் கேட்டான். அதற்கு ராஜன் 'ஆம்' என, ஷம்ஹூன் "தாங்கள் அவர்களை ஏதேனும் விசாரிக்காமல் சிறையில் வைப்பது முறையல்ல" வென்று சொல்ல, ராஜன் அவ்விருவர்களை அழைத்தான். ஷம்ஹூன் அவர்களைப்பார்த்து "உங்களை யார் இவ்விடம் அனுப்பினது" என அவர்கள், நாடியதை செய்யக்கூடிய எல்லா வல்ல இறைவன் எங்களை அனுப்பினான், என்றார்கள். அப்போது நீங்கள் என்ன முஃஜிஸாத்து செய்வீர்கள் என்று ஷம்ஹூன் கேட்க, அவர்கள் ராஜன் என்ன முஃஜிஸாத்து கேட்டாரோ அதைச் செய்வோம் என்றார்கள். அப்போது ராஜன் கண்ணில்லாத ஒரு பெண்

ளயை கண்கொடுத்து பார்வையுண்டாக்கும்படி எவினுன். இரு
ம் கண் தலம் விளக்க துஆ செய்தார்கள். உடனே கண் தலம்
ந்தது. இரண்டு மண் உருண்டை செய்து இருகண் தலத்தில்
வக்கவே இரண்டு கண்ணும் ஒளி பெற்று பார்வையும் உண்டானது.

இக்காரணத்தைக் கண்டு ராஜன் பிரமிக்கவே ஷம்வூன் 'உங்கள் நாயன் இத்தகைய காரியங்களை செய்வானே? என ராஜன் 'செய்யான்' என்ருன். பிறகு ராஜன் மையத்தை ஹயாத்தாக்கி வைத்தீர்களானுல் நாங்கள் எல்லோரும் உங்களைக்கொண்டு ஈமான் கொள்கிருேம் என்ருன். இதைக்கேட்ட இருவர்களும் எங்கள் நாயன் சக்திபெற்றவன் தான் என்ருர்கள். ராஜன் எழு நாள் சென்ற மையத்தொன்றை கொண்டு வரச்செய்து அந்த மையத்தை ஹயாத்தாக்கச் சொன்னுன். மையத்துடைய தகப்பனுர் காயிபாயிருந்தாலும் எழு நாளாய் மையத்தை வைக்கச் செய்திருந்ததாலும் மையத்து நாற்றமா யிருந்தது. எனினும் இரண்டு றஸூலும் அல்லாவிடம் மையத்தை உயிர்ப்பிக்குமாறு துஆ செய்யவே மையத்து உயிர்பெற்று எழுந்து "நான் எழு நாளாய் மௌத்தாயிருந்து எழு நரகத்துடைய ஓடக்கரையிலும் என்னை புகுத வைக்கப்பட்டது. ஆகையால் நீங்களிருக்கும் தீனைக்கொண்டு அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள். அல்லாஹூ தஆலாவைக் கொண்டு ஈமான் கொள்ளுங்கள். அங்கு வானத்துடைய கதவுகள் எல்லாம் திறக்கப்பட்டு அங்கு அழகான வாலிபக்காரரைக் கண்டேன். அவர் இம்மூவருக்கும் மன்ருடி துஆ இறங்குவதைக் கண்டேன்" என்றது. இச்செய்திகளைச் செவியுற்ற ராஜன் அந்த மூன்று பேர்கள் யார் என்று வினவ அதற்கு அந்த இரு தூதரையும் ஷம்வூனையும் காண்பித்தான். பிறகு ஷம்வூன் ஒன்றையும் மறக்காமல் எல்லாம் ராஜாவிடம் சொன்னவுடனே புதுமையாகி ராஜாவும் அவருடைய கவுமுகளும் ஈமான் கொண்டார்கள்.

இன்னும் நபிமார்களின் விரிவான சரித்திரங்களுக்கு கஸஸுல் அன்பியாவையும், நமது காத்திமுன் நபி முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமவர்களுடைய விரிவான சரிதையை நபிநாயகத்தின் ஜீவிய சரித்திரத்திலும் வாசித்துணர்க.

ஆமீன்! ஆமீன்!! யாறப்பல் ஆலமீன்!!!

ஈஸா நபியுடைய கிஸ்ஸா முற்றிற்று.

TAMILNADU ARCHIVES LIBRARY
No. ______
111220

Printed at Shahul Hameedia Press, Madras.

கஸஸுல் அன்பியா

இந்த நபிமார்களுடைய சரித்திரங்கள் அடங்கியது

இதில் முதலாவது அல்லாஹு தஆலா ஆதியாய் படைத்த படைப்புகளைப் பற்றியும், 1-வது பாவா ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாம், 2-வது ஷீது அலைஹிஸ்ஸலாம், 3-வது இத்ரீஸ் அலைஹிஸ்ஸலாம், 4-வது ஹாரூத் மாரூத் தென்னும் இரண்டு மலக்குகள், 5-வது நூஹ் அலைஹிஸ் ஸலாம், 6-வது ஹூது அலைஹிஸ்ஸலாம், 7-வது ஷத்தாது கட்டின இரமதாத்துல் இமாதென்கிற சுவர்க்கம், 8-வது ஸாலிஹ் அலைஹிஸ்ஸலாம், 9-வது இப்றாஹீம் அலைஹிஸ் ஸலாம், 10-வது இஸ்மாயீல் அலைஹிஸ்ஸலாம், 11-வது இஸ்ஹாக் அலைஹிஸ்ஸலாம், 12-வது யாகூபு அலைஹிஸ் ஸலாம், 13-வது யூஸுப் அலைஹிஸ்ஸலாம், 14-வது ஐயூபு அலைஹிஸ்ஸலாம், 15-வது துல்கிப்லி அலைஹிஸ்ஸலாம், 16-வது ஷுஐபு அலைஹிஸ்ஸலாம், 17-வது மூஸா அலை ஹிஸ்ஸலாம், 18-வது கிழுறு அலைஹிஸ்ஸலாம், 19-வது இல்யாஸ் அலைஹிஸ்ஸலாம், 20-வது அல்யஸஉ அலைஹிஸ் ஸலாம், 21-வது அஷ்மவீல் அலைஹிஸ்ஸலாம், 22-வது தாவூத் அலைஹிஸ்ஸலாம், 23-வது ஸுலைமான் அலைஹிஸ் ஸலாம், 24-வது யூனுசு அலைஹிஸ்ஸலாம், 25-வது ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம், 26-வது ஜக்கரிய்யா அலைஹிஸ்ஸலாம், 27-வது யஹ்யா அலைஹிஸ்ஸலாம், 28-வது பீவி மரியம் அலைஹிஸ்ஸலாம் ஆக இவ்வளவு நபிமார்களுடைய கிஸ்ஸாக்களடங்கி யிருக்கின்றன. இந்தக் கிஸ்ஸாக்கள் யாவும் குர்ஆனில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டவைகளாகும். இதை ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் வாங்கிப் படிக்க வேண்டியது அவசியம்.

காலிகோ பைண்டு விலை ரூ. 9—8—0

ஷை அறபுத் தமிழ் கஸஸுல் அன்பியா-வி-கஸஸுல் அன்பியா முதற் பாகம் தப்பு காலிகோ பைண்டு. ரூ. 6

கிடைக்குமிடம் :—

ஹாஜி எம். ஏ. ஷாஹுல் ஹமீது அண்டு ஸன்ஸ்

கெ. 20, ஹைரோட், திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ் 5.